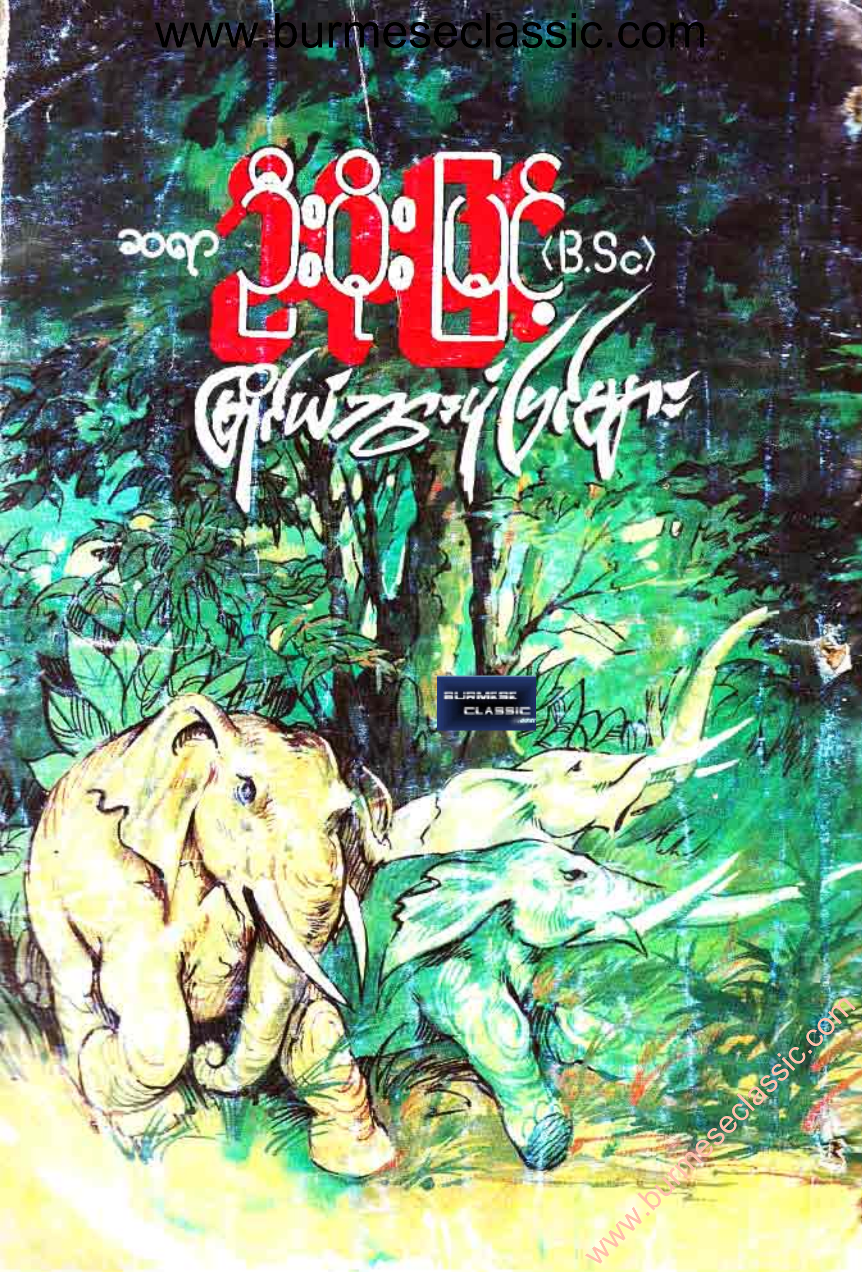

www.burmeseclassic.com
BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၇./၂၀၀၁ (၁၂)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄ /၂၀၀၂ (၁)
အုပ်ရေ - ၁၀၀၀ အုပ် (ပထမအကြိမ်)
ထုတ်ဝေကာလ - ၂၀၀၂ခုနှစ် ၊ ဖေဖော်ဝါရီလ
တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - K ဘသက်း
ကွန်ပျူတာစာစီ - **စာပန်းချီ** (ကွန်ပျူတာစာစီနှင့်ဒီဇိုင်း)
၁၁၈ ၊ အနော်ရထာလမ်း၊ဖုန်း ၂၈၁၉၀၉
မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်သူ - ဦးကျော်စိန် (၀၂၉၀၉)
ကျောက်စိမ်းအော့ဖ်စက်
၁၇၃၊ ၃၃-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
အတွင်းပုံနှိပ်သူ - ဦးမောင်မောင်လွင် (၀၂၃၅၀)
ကဝိရတနာအော့ဖ်စက်
၂၀၄၊ လမ်း ၃၀၊ ရန်ကုန်မြို့။
ထုတ်ဝေသူ - ဦးမိုးမြင့် (၀၁၄၄၃)
ပန်းတိုင်စာပေ
အမှတ် ၁၆၀၊ ဗညားဒလလမ်း၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖြန့်ချိရေး - မိုးမြင့်စာပေ
အမှတ် (၇၅)၊ (၄လွှာ)၊
ဓမ္မစိန္တာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊
တာမွေစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာဦးမိုးမြင့် (B.Sc)

ဖြိုငိယ်ဘွားပုံပြင်များ

ဖြန့်ချိရေး

မိုးမြင့်စာပေ
အမှတ် (၇၅)၊ (၄လွှာ)၊ ဓမ္မစိန္တာလမ်း၊
ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေစာတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာဦးမိုးမြင့်(B.Sc) ထုတ်ဝေပြီးသော

ပုံပြင်စာအုပ်များ

၁။ တရုတ်ရိုးရာပုံပြင်များ

၂။ တရုတ်ကျေးလက်ပုံပြင်များ

၃။ တရုတ်ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များ

၄။ ဆိုဗီယက်ရိုးရာပုံပြင်များ

၅။ ရုရှားကျေးလက်ပုံပြင်များ

၆။ ဂရိပုံပြင်များ

၇။ လူငယ်ပညာပေးပုံပြင်များ

၈။ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးပုံပြင်များ

၉။ ရတနာပုံပြင်များ

၁၀။ ဗီယက်နမ်ရိုးရာပုံပြင်များ

၁၁။ ထူးထူးခြားခြားပုံပြင်များ

၁၂။ လက်ရွေးစင်မြန်မာ့ရိုးရာပုံပြင်များ

၁၃။ အလယ်တန်းကျောင်းသားပုံပြင်များ

၁၄။ သားသားလက်ဆောင်ပုံပြင်များ

၁၅။ သူရဲကောင်းပုံပြင်များ

၁၆။ မြှင်ယံဘွားပုံပြင်များ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင်ယံဘွားပုံပြင်များ

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	စာရေးသူ၏အမှာ	၇
ပုံပြင် (၁)	မြင်ယံဘွား	၈
ပုံပြင် (၂)	တန်ခိုးရှိသော ပတ္တမြားကျောက်	၅၇
ပုံပြင် (၃)	မီးခိုးပြာမှုတ်တတ်သော ယောက်ျား	၇၆
ပုံပြင် (၄)	သူများကို အပြစ်မတင်နဲ့	၈၈
ပုံပြင် (၅)	ကျွဲကြီး	၉၁
ပုံပြင် (၆)	ဉာဏ်ထက်သော မြေခွေး	၉၆
ပုံပြင် (၇)	အကြံပိုင်သော ကျီးကန်း	၁၀၀
ပုံပြင် (၈)	စည်းလုံးခြင်းသည် အင်အား	၁၀၅
ပုံပြင် (၉)	အများအကျိုး သယ်ပိုးသင့်ပါတယ်	၁၁၀
ပုံပြင် (၁၀)	တာဝန်ကျေသော ကြက်တူရွေး	၁၁၆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူ၏ အမှာစာ

ကျွန်တော်သည် ဤပုံပြင်စာအုပ်လေးကို အထူးကြိုးစားကာ စာဖတ်သူများအတွက် အပြင်းလည်းပြေစေ၊ အကျိုးလည်းရှိစေဟူသော ရည်ရွယ်ချက် နှစ်ရပ်ဖြင့် ရေးသားထားပါသည်။

အထူးသဖြင့် ပုံပြင်ဇာတ်ခေါင်းရှည် ကြိုက်နှစ်သက်သူများအတွက် (ဖိုင်ယံဘွား၏ (တန်ခိုးရှိသော ပတ္တမြားကျောက်)နှင့် မီးခိုးပြာမှုတ်တတ်သော ယောက်ျား) စသည်တို့ကို တန်ဆာဆင် ဖွဲ့နွဲ့ရေးသားထားပါသည်။ ကျန်ပုံပြင်များမှာမူ ကျောင်းသူ/ကျောင်းသားများ ကို အင်္ဂလိပ်စာ သင်ကြားပေးစဉ် အသုံးပြုခဲ့သော သင်ခန်းစာများထဲမှ ကျွန်တော်မရေးရ သေးသော ပုံပြင်တိုများဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ရေးဟန် အတိုင်း သင်ခန်းစာများ ပေးရန်၊ ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် မြင်ထာစေရန်၊ ပါဝင် သော ဇာတ်ကောင်များနှင့်အတူ စာဖတ်သူကို ခံစားလာရန် သတိထား ရေးသားထားပါသည်။

တချို့ပုံပြင်များကို ကြားဖူး၊ ဖတ်ဖူးကြမည်။ ရုပ်ရှင်အနေဖြင့် ခပ်ဆင်ဆင် ကြည့်ဖူးကြမည်ဖြစ်သော်လည်း တစ်မျိုးတစ်ဘာသာလေး ခံစားရမည်မှာ သေချာပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စကားလုံးများ၊ ဇာတ်ကွက်များ၊ တင်ပြပုံများကို ဟီတွင်ဆန်းသစ်ပြောင်းလဲရေးသားထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါ သည်။ သို့သော် တချို့ပုံပြင်များကို ကြားဖူး ဖတ်ဖူးကြမည်မဟုတ်ပါ။

ကမ္ဘာ့ပုံပြင်၊ မြန်မာပုံပြင်များကို ကျွန်တော် လေ့လာကြည့်သောအခါ တစ်ခါတစ်ရံ ခပ်ဆင်ဆင်တူနေကြောင်း ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရသည်။ ပုံပြင် များများ ဖတ်လေလေ၊ ရေးလေလေ ထိုသို့ မြင်တွေ့ရလေလေဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ကျွန်တော် ပုံပြင်များရေးသားရာတွင် တင်ပြပုံဆန်းသစ်ရန်၊ အရေးအသားနှင့် စကားလုံးရွေးချယ်မှုများ ချောမောမှန်ကန်ရန်၊ ဇာတ်ကွက် ဆွဲဆောင်မှုရှိရန် စသည့်အချက်များကို အလေးထားဖွဲ့ဆိုပါသည်။

ရှေးခေတ်က ဝတ္ထုရေးသားပုံ၊ တင်ပြပုံများနှင့် ယခုခေတ်ပေါ်ဝတ္ထုများ ရေးသားပုံ၊ တင်ပြပုံများ တူကြမည်မဟုတ်ပါ။ ပုံပြင်ရေးသားမှုတွင်လည်း ထို့အတူဖြစ်ပါသည်။

တကယ်ဆိုမူ အနုပညာဆိုသည်မှာ "ရေအိုင်" မဟုတ်ပါ၊ "ရေစီးကြောင်း" ဖြစ်ပါသည်။ ခေတ်အလျောက် ထိုက်သင့်သလို ပြောင်းလဲခြင်းမှာ သဘာဝကျ ပါသည်ဟု တင်ပြရင်း အမှာစာရေးအပ်ပါသည်။

ဆရာဦးမိုးမြင့် (B.Sc)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁။ ဖြိုင်ယံဘွား

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက မဟာဖြိုင်လို့ခေါ်တဲ့ တောနက်ကြီးတစ်ခု ရှိတယ်၊ အဲဒီတောနက်ကြီးဟာ တောင်တန်း တောင်စွယ်ကြီးတစ်ခု ရဲ့အစွန်းမှာရှိသလို ပင်လယ်ပြင်နဲ့လည်း ထိဆက်လို့နေတယ်။

ကျား၊ ဆင်၊ ကျားသစ်၊ ကျားသစ်နက်၊ဝက်ဝံ၊ မျောက်၊ မြွေခွေး၊ ဝံပုလွေ၊ ခြင်္သေ့ စသည့် တောရဲတိရစ္ဆာန်များအပြင် ငှက်မျိုးစုံလည်း နေထိုင်ကြတယ်။

မဟာဖြိုင်တောကြီးဟာ သစ်ပင်မျိုးစုံ၊ သီးနှံမျိုးစုံ၊ ပန်းမျိုးစုံဟာ မစိုက်ရပဲ အလေ့ကျပေါက်နေကြတယ်၊ တောကြီးဟာ စိမ့်စမ်း၊ ရေကန်ချွန်ချောင်းမြောင်းများ ပေါများသလို သစ်ကြီး ဝါးကြီးတွေနဲ့ စိမ်းညို့ အုံ့မှိုင်းနေတယ်။

ပင်လယ်ပြင်နဲ့ဆက်စပ်တဲ့ တစ်နေရာမှာတော့ တောနက်လွန်းလို့ လူသူလေးပါးမရှိဘဲ တောတွင်းတိရစ္ဆာန်တွေသာ လွတ်လပ် ပျော်ရွှင်စွာ နေကြတယ်။

အဲဒီမဟာဖြိုင်ကို အုပ်ချုပ်နေသူကတော့ ဝံပုလွေကြီးတစ်ကောင်ဖြစ်ပြီး အမည်အားဖြင့် မိုက်ခဲကြီးလို့ ခေါ်ကြတယ်၊ တောဘုရင်ဆိုတာ လွယ်လွယ်နဲ့ ဖြစ်တာမဟုတ်ဘူး။ တောတောင်အားလုံးကို နိုင်အောင် သတ်နိုင်၊ ပုတ်နိုင်မှ ဘုရင်တင်ကြတာ မဟုတ်လား။

ဝံပုလွေ မိုက်ခဲကြီးဟာ နာမည်နဲ့လိုက်အောင် မိုက်ဘဲဆိုး ခွန်အားဗလလည်း ကျားတို့ ခြင်္သေ့တို့အရွယ်လောက်ကို ကြီးမား သန်စွမ်းတယ်၊ သတ္တိကလည်း အရမ်းရှိတယ်၊ ဒေါသမှာ လုံးဝ မကြောက်ဘူး။ သွားစွယ်တွေကလည်း ဘီလူးကြီးတစ်ကောင်ရဲ့

www.burmeseclassic.com

အစွယ်ငေါငေါကြီးနှစ်ချောင်းလို ချွန်ထက်မြည့်ရှလို့ပေါ့။ အထူးသဖြင့် မိုက်ခဲကြီးရဲ့ စူးရှတဲ့ မျက်လုံးဟာ အားလုံးကို ကြောက်ရွံ့သွား စေနိုင်တယ်။

ဒါနဲ့ ....တစ်နေ့သောအခါမှာ ....

မဟာမြိုင်တောစပ်၊ ပင်လယ်ကမ်းတစ်နေရာကို လှေငယ် လေး တစ်စီးမျှောလာပြီး နွယ်ပင်တွေနဲ့ ကပ်ညိနေတယ်၊ လှေငယ် ပေါ်က ခြင်းတောင်းကြီး တစ်ခုထဲမှာတော့ အလွန်ချစ်စရာကောင်း တဲ့ ခြောက်လအရွယ် ခန့်ကစ်ကစ် ကလေးငယ်လေးတစ်ဦး ခြေကားရား၊ လက်ကားရားနဲ့ ပါလာတယ်။

ကလေးလေးရဲ့ဆံပင်ဟာ နက်မှောင်နေပြီး နဖူးထိပ်မှာ မွှေကြာ လေးနဲ့ဆိုတော့ ဆံပင်လေးက ညောင်ရွက်၊ ကွမ်းရွက်ထိပ် များလေး လို ချွန်ချွန်တွေ့ဝိုက်ကလေးဖြစ်နေတာပေါ့၊ ဘာပြောရ မလဲ၊ ငယ်ထိပ်မှာ ဆံပင်ဗွေပါသလို ကလေးရဲ့ မျက်နှာက ဝိုင်းဝိုင်းစက်နဲ့ပေါ့၊ ပါးမို့ကြီးနှစ်ဖက်ကလဲ ဖောင်းကားလို့။

“အို........ချစ်စရာမှချစ်စရာ၊ တွေးမွေ့ထားစရာကောင်း လိုက်တဲ့ ကလေးပါပဲ ”

အဲဒီကလေးကို သစ်ပင်ပေါ်က လှမ်းမြင်နေတဲ့ ကျားသစ် နက်မကြီးဒေါ်မဲပြာဟာ မျက်တောင် တောင်မခတ်နိုင်ရှာဘူး။ မိခင် စိတ်ပါဝင်ပြီး ကြည့်ကောင်းကောင်းနဲ့ ငေးကြည့်နေရှာတယ်။

ပြီးမှ........ “ ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်၊ ချစ်စရာ၊ သနားစရာ ကလေးပဲ၊ သဘော်ပျက်ပြီး လှေနဲ့မျှောလိုက်တာလား၊ အင်း .... လူတွေ လူတွေ........တော်တော်ရူပ်တဲ့လူတွေ ”

ကျားသစ်နက်မကြီး ဒေါ်မဲပြာဟာ ကလေးကို လှမ်းကြည့်ပြီး တွေးနေမိရှာတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကြာခင်မှာပဲ ကျားသစ်နက်မကြီးဟာ ကလေးလေးရှိရာ ရေစပ်ကို ဆင်းလာပြီး ကလေးလေးကို အနီးကပ်သွားကြည့်လိုက်တယ်။

"အို……မျက်လုံးလေးနှစ်ဖက်ကလဲ ယုန်မျက်လုံးတွေ၊ သမင် မျက်လုံးတွေလို တောက်ပနေပါလား၊ မျက်တောင်ကြီးတွေကလဲ ကော့တက်နေတာပဲ၊ မျက်ခုံးနှစ်ဖက်က ထူထူပြားပြားကြီးပါလား၊ ထူးထူးဆန်းဆန်းလေးပဲ၊ ဟော့ကောင်လေး"

"ခစ်……ခစ်……ဝိုး……ဝါး……"

ကလေးဟာကျားသစ်ကြီးကိုလန့်ပြီး ငိုရမယ့်အစား လက်နှစ်ဖက်ဆန့်တန်းပြီး ရယ်မောနေတယ်၊ သူ့ကိုချီပွေ့ပါ၊ သူ့ကို ခေါ်ပါဆိုတဲ့ သဘောပေါ့။

အဲဒီမှာတင် ကျားသစ်နက်မကြီးနှလုံးသားကို လှုပ်ခါသွားစေတော့တာပါပဲ။ ငုပ်လျှိုးနေသော မိခင်စိတ် ကြင်နာ သနားစိတ်တွေ ရင်ထဲမှာ တဖိတ်ဖိတ်လိှမ့်ပြီး တက်လာရှာတယ်။

"အင်း……ဒီကလေးကို ငါချစ်တယ်၊ ဒီအတိုင်းထားရင် ကလေး သေသွားနိုင်တယ်၊ ငါမွေးဖို့ကလဲ ဖို့မှာ သစ်ပင်ပေါ်အိပ်တဲ့သတ္တဝါမျိုးဆိုတော့မလွယ်ဘူး၊ ဟုတ်ပြီ၊ အကြံရပြီ၊ ငါ့လိုပဲ မိခင်စိတ်ရှိတဲ့ ဝံပုလွေမကြီး ဒေါ်ယုယဆီပို့မှပဲ၊ သူတို့က လိုဏ်ဂူနဲ့နေတာ၊ ဝံပုလွေသားသမီးတွေနဲ့အတူ ဒီကလေးကို ပြုစုစောင့်ရှောက်မှာ သေချာတယ်။"

ကျားသစ်နက်မကြီးဟာ လေ့ပေါ်ကို ကြောင်ကလေး ချီကောင်လို လွှားကနဲခုန်တက်လိုက်ပြီး ကလေးလေးထည့်ထားတဲ့ဆွဲခြင်းလေးကို ပါးစပ်နဲ့ကိုက်ချီကာ တောထဲပြေး ဝင်သွားလေရောကွယ်……

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရှူး........ ရှူး........ ရှူး........ ရှူး........"

တောတွင်းတစ်နေရာရောက်တော့ ကျောက်လိုဏ်ဂူကြီးတစ်ခုရဲ့ အဝအနီး၊ မလှမ်းမကမ်းရှိသစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းပေါ်မှာ ခေတ္တရပ်နား ရင်း လိုဏ်ဂူကြီးကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်တယ်။

လိုဏ်ရှုပေါက်ဝရဲ့ရှေ့မှာ ပြန့်ပြူးနေတဲ့ မြေကွက်လပ်တလင်းပြင်လေးရှိတယ်၊ အဲဒီမှာ ဝံပုလွေပေါက်စနလေးတွေသုံးလေးကောင်ဟာ တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင် သတ်ပုတ်ကျီစယ်ကစားရင်း လုံးထွေးနေကြတာတွေ့တော့ ကျားသစ်နက်မကြီးက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်ပြီး ကျေနပ်သွားတယ်။

မကြာခင်မှာဘဲ ဝံပုလွေမကြီးဒေါ်ယုယနဲ့ ဝံပုလွေကြီးဦးကြင်နာတို့ ဂူထဲက ထွက်လာကြပြီး၊ ဝံပုလွေငယ်လေးတွေကိုဂူထဲကိုပြန်ခေါ် သွားကြပါလေရော၊ ကျားသစ်နက်မကြီးဟာခြေသံမကြားအောင် ဖွဖွလေးနင်းလျက် ကလေးငယ်လေးထည့်ထားတဲ့ ဆွဲခြင်းတောင်းကို ကိုက်ချီလာပြီး ဂူပေါက်ရှေ့ကတလင်းပြင်ပေါ်ချလိုက်တယ်။

ပြီးတာနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းကို အပြန်ပြန်ပြေးပြီး ဝံပုလွေတွေထွက် အလာကို စောင့်တယ်။

ခက်တာက ကလေးငယ်လေးဟာ ပြုံးရယ်ပြီး အသံမထွက်တော့ ဝံပုလွေမကြီး ဒေါ်ယုယက ဘယ်သိမလဲ။

" ဒီကလေး ငိုသံလေးပေးမှ ဒေါ်ယုယ ထွက်လာမှာဆိုတော့ ငါသွားပြီး ငိုအောင် လုပ်ပေးရအုံးမှာပါလား "

ကျားသစ်နက်မကြီးဟာ ဆွဲခြင်းနားကို ပြန်သွားပြီး၊ လက်နဲ့ဆွဲခြင်းတောင်းကို တစ်ချက်နှစ်ချက် လှုပ်ရှားသွားအောင် ပုတ်လိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒီမှာ ကလေးက လန့်ပြီး

" အူဝဲ.......အူဝဲ....... "

အသံပြုကြီးနဲ့ ငိုပါလေရော၊ ဖြတ်ကနဲဆို ကျားသစ်နက်မကြီးဟာ ခပ်လှမ်းလှမ်းက သစ်ပင်ပေါ် ခုန်တက်လိုက်တယ်၊ သစ်ကိုင်းပေါ်ကနေ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ရတော့တာပေါ့။

ဝံပုလွေမကြီး ဒေါ်ယုယတို့ မိသားတစ်စုလုံး ကလေးသံကြားတော့ ဂူအပြင်ကို ထွက်လာကြတယ်။

ကလေးရဲ့ မျက်နှာနဲ့ရုပ်ဆင်းလက္ခဏာဟာ ချစ်စရာကောင်းလွန်းတော့ ဒေါ်ယုယသာမက ဝံပုလွေအထီးကြီး ဦးကြင်နာကပါ ချစ်သွားကြတယ်။

ဝံပုလွေပေါက်စနလေးတွေကလည်း ကလေးဆွဲခြင်းရဲ့ ဖတ်လည်မှာ ဝိုးဝေ့လုကြည့်ကြတယ်။

" ဦးကြင်နာ .... ဦးကြင်နာ"

" ဘာလဲ၊ ဒေါ်ယုယ၊ ငါသိပါတယ်၊ နင်ဒီကလေးကို ချစ်လို့ မွေးစားချင်နေတယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်တော်......ဘာဖြစ်လို့လဲ မသိဘူး၊ ဒီကလေးကို မြင်ရတာနဲ့ ကျွန်မဖြင့် သိပ်သနားတာကပဲ၊ ရှင့်သားသမီးတွေကလည်း ချစ်နေကြပုံရတယ်၊ နတ်သိကြားတွေက ကျွန်မထံကို ပို့ပေးကြတာများလား။ ခုနက မတွေ့ပါဘူး၊ ကျွန်မမွေးစားမယ်နော်"

"ကဲ ကဲ ....မင်းသဘော၊ မင်းသဘော"

အဲဒီစကားတွေကို ဝံပုလွေကြီးလင်မယားဟာ ပါးစပ်ကဖွင့်တ် မပြောပဲ၊ မျက်လုံးခြင်းပဲ စကားပြောပြီး နားလည်လိုက်ကြတယ်။

ဒါနဲ့ ကလေးချစ်တဲ့ ဒေါ်ယုယဟာ ဆွဲခြင်းလက်ကိုင်ကို ပါးစပ်နဲ့ ကိုက်ချီပြီး ပျော်ရွှင်စွာ ဂူထဲဝင်သွားတယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝံပုလွေကလေးတွေက လည်း ခုန်ပေါက်ပျော်ရွှင်ပြီး နောက်ကလိုက်သွားတယ်။

ဒီတော့မှ သစ်ကိုင်းပေါ်က လှမ်းကြည့်နေတဲ့ ကျားသစ်နက်မကြီး သက်ပြင်းချကာ စိတ်အေးသွားရှာတယ်။

"အင်း .... အင်း........ဒီကလေးကို ဒေါ်ယုယ မွေးစားလိုက်တာ ကံကောင်းလိုက်တာ၊ ငါလဲ အခုမှ စိတ်ပေါ့ပါး သွားတော့တယ်။"

အဲဒီလိုပြောပြီး တောနက်ကြီးထဲ ပြန်ဝင်သွားပါလေရော့ကွယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ နွေ မိုး ဆောင်း ရာသီတွေ အလီလီပြောင်းခဲ့ရာမှ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် ကုန်လွန်ခဲ့တယ်၊ အဲဒီ ဝံပုလွေမကြီး ဒေါ်ယုယရဲ့နို့ချိုတိုက်ကျွေးပြုစုခဲ့ရတဲ့ ကလေးလေးဟာ ဆယ်နှစ် သားအရွယ် ရောက်ပြီး နာမည်အားဖြင့် "မြိုင်ယံဘွား" လို့ အမည်တွင် ခဲ့တယ်။ ဝံပုလွေကလေးတွေနဲ့ ကစားရင်းကြီးပြင်းလာသူမို့ အော်ဟစ်တဲ့အခါ ဝံပုလွေအော်သလို "ရူး ရူး.......ရူး ရူး"လို့ အော်သံပေးလေ့ရှိတယ်၊ မြိုင်ယံဘွားဟာ ဝံပုလွေတွေနဲ့ အတူ ကျောက်ဂူထဲမှာပဲ နေတယ်။

ဝံပုလွေမကြီး ဒေါ်ယုယက သားအရင်းသဖွယ် ချစ်သလို ဝံပုလွေကြီးဦးကြွင်နာကလည်း မြိုင်ယံဘွားကို အလွန်ချစ်ရှာတယ်။

မြိုင်ယံဘွားဟာ ဝံပုလွေတွေလို အပြေးသိပ်မြန်ပြီး အသတ် အပုတ်လဲ ကျွမ်းကျင်တယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ တောထဲမှာ တစ်ယောက်ထဲ သွားလေ့လှုပ်ရှားပြီး တစ်ခါတစ်ရံ ဝံပုလွေတွေနဲ့အတူ ပြေးလွှားဆော့ကစားလေ့ရှိတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောတွင်းက တိရစ္ဆာန်မျိုးစုံနဲ့ တောတိရစ္ဆာန်စကား အပြန်အလှန်ပြောတတ်တယ်။

မြို့ငယ်ဘွားဟာ လူသားပေမယ့် တောမှာကြီးပြင်းလာရာက အနေကြာလေတော့ ဒီမဟာမြို့တောနက်ကြီးထဲမှာ နေရတာ သိပ်ပျော်ရွှင်နေတယ်။ အချုပ်အချယ်မရှိ လွတ်လပ်တဲ့ တောပျော် လေးဘဝကို နှစ်သက်မြတ်နိုးလာတယ်။

တောတွင်းက ကျားသစ်နက်မကြီး ဒေါ်မဲပြာဟာ မြို့ငယ်ဘွား ဆီမကြာခဏလာတွေ့လေ့ရှိတယ်၊ ကျားသစ်နက်မကြီးရဲ့ကျောပြင် ပေါ်မှာ မြင်းလိုစီးပြီး တောအနှံ့ သူလျှောက်သွားတယ်။

ကျားသစ်နက်မကြီးကပဲ မြို့ငယ်ဘွားကို သစ်ပင်တက်တို့၊ ရေကူးတို့၊ ကျွမ်းထိုးတို့၊ အခုန်အပျံတို့ကို သင်ပေးတယ်။

မိရိုးဖလာမှတ်ထူးတဲ့ မြို့ငယ်ဘွားလေးဟာ တိရစ္ဆာန်မျိုးစုံရဲ့ အတတ် ပညာတွေ စကားတွေ၊ အစားအစာရှာဖွေစားသောက်ပုံတွေ မျိုးစုံ အကုန်တတ်ကျွမ်းလာတယ်။

ဒါပေမယ့် ....တစ်နေ့သောအခါမှာ.......

တောဘုရင်ကြီး ဝံပုလွေမိုက်ခဲကြီးဟာ တောတွင်းတစ်နေရာ မှာ အစည်းအဝေးလုပ်တယ်၊ ဝံပုလွေတွေနဲ့ ကျားသစ်နက်မကြီး ဒေါ်မဲပြာလည်း တက်ရောက်တယ်။

"မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့ ......ကျုပ်ဟာ ဒီမဟာမြို့တောကြီး ကို အုပ်ချုပ်တဲ့ ဘုရင်ဆိုတာ သိကြတယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ..... အားလုံးသိကြပါတယ်"

ဘုရင်ဆိုတာ နောက်လိုက်နောက်ပါများရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သ လို အရာရာကို စီမံနိုင်ခွင့်ရှိတယ်၊ အခုဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ဘေးရန်ကို ဦးဆောင်ကာကွယ်ရသလို နောက်ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်တဲ့ ဘေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အန္တရာယ်ကိုလည်း အမြော်အမြင်ကောင်းကောင်းနဲ့ ကြိုတင်ကာကွယ်ပေးရတယ်။"

"အင်း....... ထုံးစံအတိုင်း လေရှည်နေပြန်ပါပြီ လိုရင်းကို ပြောတယ်ကို မရှိဘူး"

ကျားသစ်နက်မကြီး ဒေါ်မပြွာဟာ တစ်ယောက်ထဲ တိုးတိုးကလေး ဝေဖန်နေတယ်၊ ကြားအောင်တော့ မပြောရဲဘူးပေါ့။

သူ့အနားက ဝံပုလွေကြီး ဦးကြင်နာကလည်း ဒီလိုထပ်ဝေဖန်ပြန်တယ်။

"ကြောက်လို့သာ နားထောင်နေရတာ၊ ကိုယ်ရည်သွေးတာ သိပ်များတယ်။"

တောဘုရင် မိုက်ခဲကြီးကတော့ သူ့ကိုယ်သူ သတ္တိကောင်းသန်မာသူ ဖြစ်ရုံသာမက စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ်ကောင်းသူအဖြစ် တောတွင်းသားတွေ ယုံကြည်အောင် ဆက်လက်ဩဝါဒ ချွေနေတယ်။

" တောတွင်းသားအပေါင်းတို့.....ကျုပ်တို့ တောတွင်းသားကောင်တွေဟာ ယခုလို အချိန်မှာ စည်းလုံးကြရမယ်၊ ကျုပ်လို ခွန်အားဗလကြီးပြီး အတွေးအခေါ် သူမတူအောင် မြင့်မားကာ ဘက်စုံနားလည်တဲ့ ခေါင်းဆောင်ရဲ့ စကားကို လိုက်နာကြရမယ်၊ ကျုပ်တို့ တောတွင်းသားကောင်တွေရဲ့ ရန်သူဟာ ဘယ်သူလဲ သိကြရဲ့လား"

" မသိပါဘူး ဘုရင်ကြီး" ဝံပုလွေငယ်လေးတွေက ချွန်ချွန်မြှင့်တူတူဖြေ လိုက်တယ်။

"လူတွေကွ လူတွေ၊ မင်တို့ ဘာသိလို့လဲ အခုဆိုရင် လူတွေဟာ တောတွင်းသားကောင်တွေကို အလွယ်တကူ သတ်ဖို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖမ်းဖို့ လက်နက်မျိုးစုံ တီထွင်ကြံဆ ကုန်ကြပြီ ၊ ကျုပ်တို့ တောတွင်းသားကောင်တွေမှာ ဘာတိုးတက်သလဲ၊ ဘာမျှ မတိုးတက်သေးဘူး။ ကျုပ်ကတော့ လူသားတွေကို မုန်းတယ်၊ ဟော .... ဦးကြင်နာ ရှေ့ကိုလာစမ်း။ ''

မြိုင်ယံဘွားရဲ့မွေးစား ဖခင်ကြီး ဦးကြင်နာဟာ မျက်လုံးပြူးသွားတယ်။

'' ပြဿနာပဲ ''

'' ခင်ဗျားဟာ မြိုင်ယံဘွားဆိုတဲ့လူသားလေးတစ်ဦးကို ဖခင်သဖွယ် ကျွေးမွေးပြုစုလာခဲ့တာ အခုဆိုယင် ဆယ်နှစ်တောင်ရှိပြီဆို ''

'' ဟုတ်ပါတယ် ....တောဘုရင်ကြီး ....ဒါပေမဲ့ မြိုင်ယံဘွားလေးဟာ တောတွင်းသားကောင်လေးတွေ အားလုံးနဲ့ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ပြီး တောကို ခင်တွယ်နေပါပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ ဝံလွေလင်မယားကိုလည်း မိဘသဖွယ်သံယောဇဉ် တွယ်တာနေပါပြီ၊ချစ်စရာလေးပါ ....''

'' တော်........ တန်........တိတ်........ရှေ့ကို ဒီစကားမျိုး ရှေ့ဆက် ပြောရင် မင်းကိုငါသတ်လိုက်မိမယ်၊ လူဟာ လူ့ပဲကွ အချိန်တန်ရင် သူ့ဇာတိပြမှာပဲ၊ဟော့ ကျားသစ်နက်မကြီးဒေါ်မဲပြာ ''

'' ခင်ဗျာ ....အို ယောင်လို့ ....ရှင် ....ရှင့် ''

'' ဘာအခုမှ ရှင် ....ရှင့် လုပ်နေတာလဲ၊ ဝံပုလွေတွေဆီကို ဒီလိုလူသားမျိုးနွယ် မြိုင်ယံဘွားလေးကို ခေါ်ယူတိုဆောင်ပေးတာ ခင်ဗျားမဟုတ်လား ''

'' ဟုတ်ပါတယ် ....''

'' ဘာဖြစ်လို့လဲ ''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

" ဟို ....ဟို ....ချစ်လို့ပါ "

" တိတ်စမ်း ....တိတ်စမ်း၊ ရန်သူကိုမှ ခင်မျှားက ချစ်ရသလား ကဲ အားလုံးနားထောင် မဟာမြိုင်တောဘုရင် တစ်ကိုယ်တော်မိုက်ခဲကြီး အမိန့်ချမယ် ....ဒီနေ့ကစ၍ သုံးရက် အတွင်း မြိုင်ယံဘွားကို လူသားမျိုးနွယ်တွေရှိရာ ဟိုး .... မြောက်စွန်းစွန်းက ကျေးရွာတစ်ခုဆီကို ကျားသစ်နက်မကြီး ကိုယ်တိုင်လိုက်ပို့စေ၊ တစ်ချက်လွှတ်အမိန့်တော် ...."

တောဘုရင်ကြီးဟာ ရာဇမာန် ရာဇထန်တွေသုံးပြီး အမိန့်ချ လို့ဆုံးသွားတာနဲ့ ....

" မှန်လှပါ ....အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်းပါဘုရား " လို့ တောတွင်းသားအစည်းအဝေးတက်သူအားလုံး တစ်ပြိုင်နက် အရိုအသေပေးပြီး အသီးသီးထွက်ခွာသွားကြပါလေရောကွယ်။

သူရိန်နေမင်းကြီးဟာ အရှေ့ရပ်မှနေ၍ လိမ္မော်နီရောင်ခြည် တန်းတွေကို ဖြန့်လွှတ်ရင်းထွက်ပေါ်လာတယ်၊ သာယာမက်မော ဘွယ်သဘာဝအလှပါပဲ။

မဟာမြိုင်တောကြီးအတွင်း မှီတင်းနေထိုင်ကြတဲ့ ကျေးငှက် သာရကာအရောင်အမျိုးစုံ၊ အရွယ်မျိုးစုံ၊ ပုံစံမျိုးစုံတို့ဟာ အိပ်တန်းကနေ နိုးထလာပြီး ငှက်သံမျိုးစုံ လွှမ်းမိုးနေတယ်။

ဖြူနီညိုပြာ စိမ်းဝါခရမ်း တောပန်းမျိုးစုံဟာလည်း ငွားငွား စွင့်စွင့် ဖူးပွင့်နေကြလေရဲ့။

ပန်းမျိုးစုံတောကြီးကို ကြည့်ရတာ အလွန်တရာ လှပရဲ့ ဖက မွှေးရနံ့များကလည်း သင်းပျံ့နေတာပေါ့ကွယ်။

အဲဒီအချိန် တောတွင်းတစ်နေရာမှာတော့ ချောမောလှလေး လူသားမျိုးနွယ် မြိုင်းယံဘွားဟာ ကျားသစ်မကြီး ခေါ်မဲပြာနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်တမ်း၊ ပြေးတမ်း ဆော့ကစားနေတယ်တဲ့ကွယ်။

" စိန်.......စိန်.......စိန်. လိုက်ရှာတော့ ကျားသစ်နက်မကြီးရေ–" ပါးစပ်နားမှာ လက်ကာပြီး လှမ်းအော်လိုက်တယ်၊ တောတောင်ထဲမှာ မြိုင်ယံဘွား အော်သံဟာ ပဲ့တင်ထပ်သွားတယ်။

အမြီးလေးကို မြေပြင်မှာ တဖုတ်ဖုတ်ရိုက်ပုတ်ရင်း စောင့်နေတဲ့ကျားသစ်နက်မကြီးဟာ ဓွေ့ကနဲ ခေါင်းထောင်ထပြီး အသံကြားရာ ဖက်ကို ပြေးသွားပါလေရော။

မကြာခင်မှာပဲ ကျားသစ်နက်မကြီးဟာ မြိုင်ယံဘွား ပုန်းအောင်းနေတဲ့ နေရာကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားတယ်ကွယ်၊ ကျားသစ်နက်မကြီးဟာ သစ်ပင်အတက် ကျွမ်းကျင်တော့ အကြီးဆုံး၊ အမြင့်ဆုံး အပင်ကြီးပေါ်တက်ပြီး အပေါ်စီးကနေကြည့်တော့ အလွယ်တကူတွေ့တာပေါ့။

"ခင်ဗျား သိပ်တော်တာပဲ၊ ကျားသစ်နက်မကြီး၊ ဉာဏ်ကောင်းတယ်"

"မင်းတို့လူတွေမှ ဉာဏ်ရှိတယ်လို့ထင်ရင် မှားမှာပေါ့ကွယ်၊ သတ္တဝါတွေဟာလည်း သူ့အတိုင်းအတာနဲ့သူ ဉာဏ်ကိုယ်စီရှိကြတာပါပဲ။"

"ထားပါလေ ....လာဗျာ၊ ဟို လျှိုမြောင်တွေက သစ်ပင်ကြီး ပေါ်သွားတက်ကြရအောင်"

"မင်းက တက်နိုင်လို့လား"

"သစ်ပင်လုံးပတ်ကြီးပေမယ့် သစ်ကိုင်းတွေက နိမ့်တယ်ဗျ၊ ကျွန်တော်ဗျဲ ခင်ဗျားလို သစ်ပင်ခွကြားတို့၊ သစ်ကိုင်းပေါ်တို့မှာ တရေးလောက်တက်အိပ်ကြည့်ချင်တယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ ......လာ ......မြိုင်ယံဘွား သွားစို့"

နှစ်ဦးသား သစ်ပင်ကြီးအောက်ရောက်တော့ မြိုင်ယံဘွားက စတင်တက်တယ်။

မြိုင်ယံဘွားဟာ မျောက်တစ်ကောင်လို သစ်ပင်ကို ကုတ်ကပ်တက်ပေမယ့် ရုတ်တရက် မရဘူး၊ ပြန်လျှောကျတာကို ကျားသစ်နက်မကြီးက အောက်ကနေခံပြီး လက်နဲ့ မြိုင်ယံဘွားဖင်ကို တွန်းတင်ပေးလိုက်မှ သစ်ကိုင်းကြီးပေါ်ကို ရောက်သွားတယ်။

မြိုင်ယံဘွားအပေါ်ရောက်သွားမှ ကျားသစ်နက်မကြီးက နောက်မှ တက်လာရတယ်။

"ဖူး......မောလိုက်တာ မြိုင်ယံဘွားရယ်၊ ငါတစ်ယောက်ထဲဆို ဘယ်တော့မှမမောဘူး၊ မင်းဖင်ကို တွန်းတင်နေရတာနဲ့ မောသွားတာ"

"ကျုပ်က ခင်ဗျားလို လက်သည်းတွေမှ မရှိတာပဲဗျ၊ သစ်ပင်ကြီးကို ကုတ်တွယ်ကပ်နိုင်ပါ့မလဲ"

"ထားပါတော့ ......ထားပါတော့"

"ထားပါတယ် ......ထားပါတယ်"

"လေပြည်လေးတဖြူးဖြူးနဲ့ ...... သစ်ပင်ပေါ်တက်အိပ်ရတာ ဇိမ်တစ်မျိုးမရှိဘူးလားကွ မြိုင်ယံဘွားရ"

"အေးဗျ၊ ဟုတ်တယ်၊ အရသာတစ်မျိုးပဲ၊ ငှက်တွေလို အသိုက်လေးနဲ့ ဆိုင်မှာ ပျံသန်းနိုင်ရင် ပိုလို့တောင် အရသာရှိအုံးမယ်ဗျ"

"ဒီလိုပါပဲကွာ၊ သတ္တဝါတွေဟာ သူ့လို ကိုယ်ဖြစ်ချင်၊ ကိုယ့်လိုသူဖြစ်ချင်နဲ့ စိတ်ကူးယဉ်လို့ ဆုံးကြမှာမဟုတ်ဘူး။ ပြောနေကြတယ်၊ တရေးအိပ်ကြဖို့ မြိုင်ယံဘွား"

"ကောင်းပြီ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့နှစ်ယောက် ခဏတွင်မျှ တိတ်ဆိတ်သွားကြစဉ်မှာ သစ်ပင်ခေါင်ဖျားက စပါးကြီးမြွေကြီးတစ်ကောင်ဟာ အောက်ကို လျှောဆင်းလာတယ်။

"အလို ....သစ်ပင်ခွကြားမှာ ပိန်ပိန်သေးသေး၊ လူပေါက်စနဲ လေးတစ်ကောင် အိပ်နေပါလား၊ ဆာနေတာနဲ့ အတော်ပဲကွာ၊ ဟား........ဟား........ဟား ....စားရကျိုးကြုံတော့ မှတ်ဆိတ်ပျားစွဲဆိုတဲ့ စကားလိုဖြစ်ပြီထင်ပါရဲ့"

စပါးကြီးမြွေ ကိုလောရှည်ဟာ အသံမကြားအောင် တိတ်တိတ်လေးမြှင်ယံဘွားအနားကို လျှောဆင်းလာတာပေါ့၊ မြွေကြီးဟာ ကြီးလည်းကြီး၊ ရှည်လည်းရှည်တယ်၊ လုံးပတ် ငှက်ပျောပင်ကြီး တစ်ပင်လောက်ရှိပြီး၊ အရှည်က လူကြီး လက်နဲ့တိုင်းရင် ငါးလန် လောက်ရှိမယ်၊ တောကြီးမြွေဆိုတော့ ကြီးလည်းကြီး၊ ရှည်လည်း ရှည်တဲ့အပြင် အဝါ၊ အနက်၊ အစိမ်း သုံးရောင်စပ် အကွက်ကြီးတွေက မြွေကြီးရဲ့တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ဝင်းလက်နေတယ်။

ကြောက်စရာမှ တကယ့်ကြောက်စရာကြီးပါပဲကွယ်၊ မြွေကြီး လောရှည်ဟာ မြှင်ယံဘွား အိပ်နေတဲ့ သစ်ကိုင်းရဲ့အပေါ်ဘက် ကျတဲ့ သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းကိုခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ရစ်ပတ်ပြီး ဦးခေါင်း ကိုတွဲလဲချကာ တဖြည်းဖြည်း မြှင်ယံဘွားအနီးကို ကပ်လာတယ်၊ မြှင်ယံဘွားက လည်း မြွေကြီးလာတာကို မသိသလိုခပ်လှမ်းလှမ်း သစ်ကိုင်းဖျားမှာ သွားအိပ်နေတဲ့ ကျားသစ်နက်မကြီးကလည်း ဘာမှမသိရှာဘူးပေါ့ကွယ်။

"ရှူး........ရှူး........ရှူး........ရှူး"

မြှင်ယံဘွားရဲ့မျက်နှာအနီးကပ်ပြီး မသိမသာလေး........

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှာမှုတ် နှိုးလိုက်တယ်၊ မြိုင်ယံဘွားရဲ့မျက်လုံးနှစ်ဖက် ပွင့်လာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက်–

"ဟော့ ....ငါ့မျက်လုံးတွေကိုကြည့်စမ်း၊ တည့်တည့်ကြည့်စမ်း၊ သေသေချာချာကြည့်စမ်း၊ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်စမ်း။ ဟုတ်ပြီ၊ မင်းမျက်လုံးတွေလေးလာပြီ– ဟုတ်ပြီ–ဟုတ်ပြီး မင်းမျက်လုံးတွေလေးလာပြီ"

မြိုင်ယံဘွားဟာ မြွေကြီးရဲ့ အမိန့်အတိုင်း မြွေကြီးရဲ့ တောက်ပကာညို့အားသန်တဲ့ မျက်လုံးတွေကိုကြည့်မိယင်းက မြွေအညို့ခံလိုက်ရတယ်၊ တစ်ကိုယ်လုံးတောင့်တောင့်ကြီးဖြစ်သွားကာ အာရုံကြောတွေအားလုံး တုန့်ဆိုင်းသွားသလိုခံစားရတယ်။

"ကဲ.,......အိပ်တော့........ငါ့အမိန့်အတိုင်း မင်းအိပ်တော့၊ ဒီအချိန်ကစပြီး မင်းဟာ ငါမနှိုးမခြင်း အိပ်ပျော်နေစေရမယ်"

အဲဒီအချိန်မှာတင် မြိုင်ယံဘွားကို မြိုဖို့ရန် မြွေကြီးဟာ ပါးစပ်ကြီးကို အရမ်းဆွဲဟလိုက်တယ်။

"ဟာ........မြိုင်ယံဘွားကို မြွေမြိုတော့မှာပါလား"

ကျားသစ်နက်မကြီး မျက်လုံးဖွင့်အကြည့်မှာ သွားတွေ့တာနဲ့ အနားကို အတင်းပြေးလာပြီး ပါးစပ်ပြဲကြီးဟထားတဲ့ မြွေဦးခေါင်းကို ကျားသစ်နက်မကြီးက ညာလက်နဲ့တအားလွှဲရိုက်လိုက်တယ်။

"သွားစမ်းကွာ" "ဖြန်း"

"အွန်."

မြွေကြီးဟာ အဝေးလွင့်သွားပေမယ့် ရစ်ပတ်ထားတဲ့ ချွေကိုယ်ကြီးက အကုန်ပြုတ်မသွားဘူး၊ သုံးလေးပတ်တောင်ခံပြီး ချက်ချင်းကျားသစ်နက်မကြီးအနီး ပြန်ရောက်လာတယ်၊ မြွေကြီးဟာ ဒေါသအရမ်းထွက်သွားတာပေါ့ကွယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သြော်........ကျားသစ်နက် အစုတ်အပြတ်က ငါ့ကိုပညာစမ်းတာပေါ့ ဟုတ်လား။ မင်းကိုငါအရင်သတ်မယ်၊ ဟေ့ ကျားသစ်နက်မကြီး ငါ့မျက်လုံးကိုကြည့်စမ်း ....ကြည့်စမ်း"

မြွေကြီး လောရှည်ဟာ သစ်ပင်ခွကြားမှာ အိပ်နေတဲ့ မြင်းယံဘွားကို ရန်မမူတော့ပဲ ကျားသစ်နက်မကြီးဆီတိုးလာတယ်။

ကျားသစ်နက်မကြီး ဒေါ်မဲပြာဟာ နောက်ကို တစ်လှမ်းနှစ်လှမ်းဆုတ်ပေးပေမယ့်လို့ မြွေကြီးမျက်လုံးနှစ်ဖက်ရဲ့ ညှို့ဓာတ်ကို မတွန်းလှန်နိုင်ဘူး။

"မင်းမျက်လုံးတွေလေးလာပြီ၊........မင်းငါ့ကိုကြည့်စမ်း။ မင်းမျက်လုံးလေးလာပြီ"

ဟုတ်တယ်၊ အင်မတန် လျင်မြန်စွာ ရွေ့လျားနိုင်တဲ့ ကျားသစ်မကြီးရဲ့ မျက်လုံးဟာ ရီဝေမှိုင်းပြာလာပြီး အိပ်ချင်စိတ်တွေ လွှမ်းသွားတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ အတွင်းအားကောင်းတဲ့ မြင်းယံဘွားဟာ နိုးလာတယ်၊ ကြည့်လိုက်တော့ ကျားသစ်နက်မကြီးကို မြွေကြီးဟာ သစ်ကိုင်းပေါ်မှာ စိမ်ပြေနပြေ ခွေထိုင်နေပြီး ပါးပြင်းကြီးထောင်ကာ ကျားသစ်နက်မကြီးကို အိပ်ငွေ့ချနေတယ်၊ ပြီးမှသူလုပ်ချင်သလို လုပ်မယ်ပေါ့ကွယ်၊ စားချင်စားမယ်၊ ကိုက်ချင်ကိုက်မယ်ပေါ့။

မြင်းယံဘွားဟာ ကျားသစ်နက်မကြီးကို ဘယ်လိုကယ်ရမလဲ တစ်မဟုတ်ချင်း စဉ်းစားလိုက်တယ်။

"အဲ အကြံရပြီ"

သစ်ကိုင်းပေါ်မှာ ကြိုးတစ်ချောင်းလို အရစ်လိုက်ခွေနေတဲ့ မြွေကြီးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ခြေထောက်နှစ်ဖက်နဲ့ အောက်ကို ဆောင့်ကန်ချလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဝုန်း........ဖြုန်း........ဖုန်း"

မြွေကြီးရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ အခွေလိုက်အောက်ကိုပြုတ်ကျသွားတော့ ပါးပြင်းထောင်နေတဲ့ ခေါင်းကလည်းဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ပဲ မြေကြီးပေါ်ကိုလိုက်ပြီး ကျသွားရတာပေါ့။

မြွေကြီးဟာ သစ်ပင်အောက်ကျတဲ့ ဒဏ်ကပြင်းလွန်းလို့ တစ်ကိုယ်လုံးကိုင်ရိုက်ထားခြင်း ခံရသလို နာကျင်သွားတယ်။ ခုနက ကျားသစ်နက်ကြီးရဲ့ ရိုက်တားတဲ့ ဒဏ်ကလည်းရှိတော့ မြွေကြီးဟာ ရုန်းမထနိုင်တော့ပဲ ကြိမ်းပါးရင်းအဝေးကို လိမ့်ဖယ်လိမ့် ထွက်သွား တာပေါ့ကွယ်။

" တစ်နေ့မှာ ငါ့အကြောင်းသိရမယ်၊ တစ်နေ့ပြန်တွေ့မယ်ကွ "

မြိုင်ယံဘွားက မျက်လုံးနှစ်ဖက်စင်းပြီး အိပ်ချင်မူးတူးဖြစ်နေတဲ့ ကျားသစ်နက်မကြီးရဲ့ မေးနဲ့ပါးကိုလှုပ်ပြီး နှိုးလိုက်တော့မှ ပြန်နိုးလာတယ်။

" ဟင် ....မြိုင်ယံဘွား၊ မင်း ဘာမှမဖြစ်ဘူးနော် "

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျား ကောင်းကောင်းသတိရပြီလား"

"အေး၊ ရပြီ၊ မြွေကြီးရော ....ဘယ်ရောက်သွားသလဲ"

" မပူပါနဲ့၊ ကျုပ်တွန်းချလိုက်လို့ မြေကြီးပေါ် ပြုတ်ကျပြီး ပြေးပြီ ...."

"တော်သေးတာပေါ့ကွယ်၊ ကံကောင်းလို့ ဒီစပါးကြီးမြွေကြီးက အသက်အကြီးဆုံး မြွေကြီးကွ၊ သူ့နာမည်က လောရည်တဲ့ အညှို့လည်း အားကြီးသန့်တယ်၊ ကဲကဲ မင်းနဲ့ငါ ဝေလှည့်စီကင်းစောင့်အိပ်မယ်၊ မြိုင်ယံဘွား မင်းအလျင်အိပ်နှင့်........"

ဒီတော့မှ မြိုင်ယံဘွားဟာ သစ်ပင်ခွကြားမှာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိပ်လိုက်ရတော့တယ်။

မြိုင်ယံဘွားဟာ ကျားသစ်နက်မကြီးရဲ့ ကျောကုန်းပေါ်မှာ ခွထိုင်စီးနင်းလိုက်ပါလာရင်း တောမြိုင်တောင်တန်းတွေရဲ့ ရှုခင်း အလှတွေကို ငေးမောနေရှာတယ်။

ကျားသစ်နက်မကြီးဟာ အာစကားမှ မပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ ခြေလှမ်းချောင်းကို စိတ်မပါတပါ လှုပ်ရှားနေတယ်။

သူ့ရဲ့စိတ်ထဲမှာ လုံးဝမကောင်းရှာဘူးကွယ်၊ တကယ်တော့ မြိုင်ယံဘွားကို မဟာမြိုင်တောထဲက ထုတ်ခေါ်သွားရမှာ ကျားသစ်နက်မကြီး သိပ်ဝမ်းနည်းနေမိတယ်၊ သံယောဇဉ်ဆိုတာခက်တယ်၊ သွေးသားတော်စပ်လို့ ရစ်ပတ်ရတဲ့ သံယောဇဉ်ထက် သွေးမတော် သားမစပ်ပဲ မြိုင်ယံဘွားလေး လသားအရွယ်မှာ စတင်တွေ့ဆုံပြီး ချစ်ခင်သနားမိရှာတဲ့ ကျားသစ်နက်မကြီးအတွက် ရှေးအဝရေစက် ကြောင့် ရစ်ပတ်မိတဲ့ သံယောဇဉ်က ပို၍ ပို၍ ကြီးမားခိုင်မြဲနေ တယ်။

"မြိုင်ယံဘွားလေးရယ်၊ ငါဘယ်လိုမင်းကို ပြောရမလဲ"

မျက်ရည်တစ်စက်က ကျားသစ်နက်မကြီးရဲ့မျက်လုံးအိမ်ထဲမှ အတင်းတိုးထွက်ကျလာတယ်၊ သူ့ရဲ့ရင်ထဲက အသည်းနှလုံးကို ဆုပ်ကိုင်ဖြစ်ညှစ်ဆွဲထုတ်ယူခြင်း ခံရသလိုပါပဲလားကွယ်။

ဝံပုလွေမ ဒေါ်ယုယကြီးလို နို့ချိုတိုက်ကျွေးပြုစုမပေးရပေမယ့် လမ်းလျှောက်တတ်တဲ့ အချိန်ကစပြီး ယခုအချိန်ထိအောင် တစ်နေ့မပြတ် အတူပြေးလွှားဆော့ကစားရင်း နေခဲ့ရတာတွေကို ကျားသစ်နက်မကြီး ပြန်တွေးနေမိတယ်။

ခွဲရတော့မယ်........ခွဲရတော့မယ် ဆိုတဲ့ အတွေးသံဟာ ကျားသစ်နက်မကြီး ဒေါ်မဲပြာရဲ့ ရင်ပြင်မှာ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှေ့တိုးနောက်ငင်လှုပ်ခတ်လို့နေတယ်။

"တော်တော်ဆိုးတဲ့ တောဘုရင်မိုက်ခဲကြီး"

ကျားသစ်နက်မကြီး ဒေါ်မဲပြာဟာ မြိုင်ယံဘွားကို ဒီတောမှ ခွဲခွာရမယ်ဆိုတဲ့ အမိန့်ချမှတ်သူ တောဘုရင်ကြီးကို အရမ်းမုန်းမိတယ်။

တောင်ခါးပန်းတစ်လျှောက် တည်ရှိနေတဲ့ ကျောက်တုံးဖြူဖြူကြီးတွေကြားကွေ့ဆင်းသွားတဲ့ တောလမ်းပေါ်မှာ တက်ချည်တစ်ခါ ဆင်းချည်တလှည့် ရင်တနင့်နင့်ဖြင့် လျှောက်လှမ်းနေရခြင်းဟာ ကျားသစ်နက်မကြီးအတွက် စိတ်ဆင်းရဲခြင်း အထွတ်အထိပ်ပါပဲ။

"တောင်ရောရယ်သာ၊ မာလာရယ်ငုံဖူး၊ တစ်ပင်ကိုနှစ်ပင်ယှက်တယ်၊ကျေးငှက်ကယ်မြူး"

မြိုင်ယံဘွားဟာ ဒီတောမြိုင်ကိုချစ်တယ်။

မြိုင်ယံဘွားဟာ ဒီတောမြိုင်မှာ ကျက်စားတဲ့သားကောင်တွေအားလုံးကို ခင်တွယ်တယ်။

အခုတော့ မြိုင်ယံဘွားလေး ချစ်တဲ့နယ်မြေမှာ နေခွင့်မရှိရှာတော့ဘူး။

"ကံဆိုးလှချည့် မြိုင်ယံဘွားလေးရယ်"

သည့်လိုနှင့် တစ်ကုန်းတက်၍ တစ်တောင်ကိုကျော်ရင်း မဟာမြိုင်တောကြီးရဲ့ လေးပုံတစ်ပုံလောက် ကျော်ဖြတ်လာခဲ့တဲ့ အခါမှာ မရပ်မနားသွားနေမှုကြောင့် ထူးဆန်းနေတာကို ဖျတ်ခနဲ မြိုင်ယံဘွား သတိပြုမိသွားတယ်။

"ကျားသစ်နက်ကြီး ၂ ကျားသစ်နက်ကြီး"

"ဘာလဲ မြိုင်ယံဘွား"

"ရပ်လိုက်စမ်းပါအုံးဗျာ ၊ခါတိုင်းဆိုရင်လောက်ဝေးဝေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မသွားပါဘူး၊ ဒီနေ့တော့ ဘာအကြောင်းရှိလို့လဲ”

“ဟုတ်တယ် မြင်းယံသွား၊ မင်းကို ငါပြောစရာစကား ရှိတယ်”

ကျားသစ်နက်မကြီးဟာ တောလမ်းကွေ့တစ်ကွေ့မှာ ရပ်လိုက်တာနဲ့ မြင်းယံသွားက အောက်ကိုခုန်ဆင်းလိုက်တယ်။

“ကဲ........ဘာစကားပြောစရာရှိတာလဲ၊ ပြောစမ်းပါအုံး ခင်ဗျားမျက်နှာကလည်း မကောင်းဘူး”

“မင်း စိတ်မကောင်းဖြစ်မှာစိုးလို့”

“အို........ကျုပ်ဟာ ယောကျာ်းတစ်ယောက်ပါဗျာ၊ ပြောမယ့်သာပြောစမ်းပါ”

“ဒီလိုကွာ၊ အဖြစ်ကဒီလို၊ တောဘုရင်ကြီး မိုက်ခဲကြီးက မင်းကိုဒီမဟာမြိုင်တောကြီးထဲမှာ နေခွင့်မပြုဘူး၊ မင်းဟာ လူ့သားမျိုးနွယ်ဖြစ်တဲ့အတွက် လူ့သားမျိုးနွယ်တွေရှိရာ ကျေးရွာတစ်ခုကို ပို့ရမယ်လို့ အမိန့်ချလိုက်တယ်”

“ဘာဗျ၊ အဖေကြီးဦးကြွင်နာနဲ့ခင်ဗျားတို့က ဘာမှ မပြောဘူးလား”

“ပြောတာမှ အကြီးအကျယ်ပေါ့ကွာ၊ မြင်းယံသွားဟာ တောမှာနေ၊ တောမှာကြီးပြင်းအရွယ်ရောက်လာသူဖြစ်ပြီး တောတွင်းက သတ္တဝါတွေအားလုံးနဲ့ ချစ်ကြင်နာပြီးဖြစ်တဲ့ အကြောင်း၊ ဝမ်းနဲ့လွယ်မမွေးရပေမယ့် သားအရင်း မိဘ အရင်းသဖွယ်တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ချစ်ကြကြောင်း၊ ရန်မပြုနိုင်ကြောင်း ငါကွရော ဦးကြွင်နာကပါပြောပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လုံးဝမရဘူး”

“ဒီတော့ ဘုရင်ကြီးဟာ သူထင်ရာကိုလုပ်နေတာပဲ လူဆိုပေမယ့်လို့ အသက်ရှုခြင်း ကွဲကြပါတယ်ဗျ၊ လူဆိုတိုင်း

www.burmeseclassic.com

တောလိုက်မုဆိုးတွေရဲ့ စိတ်မျိုးရှိကြတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော ဘုရင်ကြီးဟာ တစ်ဖက်သတ်သမားပဲ''

''အဲဒါ........မင်းကိုဦးကြွင်နာ၊ဒေါ်ယုယတို့ဆီ ပို့ပေး သူမို့၊မင်းကိုလူသားတွေဆီကိုပြန်ပို့ရမယ့်တာဝန်ကိုလဲငါ့ကို ပေးလိုက်လို့ ....အခု ......''

''တော်ဗျာ........တော်........ကျုပ်အကုန်လုံးနားလည်ပြီ ခင်ဗျားလည်းကျုပ်ကိုတကယ်မချစ်ဘူး၊ဝံပုလွေကြီးဦးကြွင်နာ တို့ကလဲ ကျုပ်ကိုတကယ်မချစ်ဘူး''

မြိုင်ယံသွားဟာ စိတ်ပျက်စွာ မြေကြီးပေါ်ကို ခြေပစ် လက်ပစ် ထိုင်လိုက်ရင်း ပြောလိုက်တယ်။

''ဒီလိုမပြောပါနဲ့ မြိုင်ယံသွားရယ်၊ ငါတို့ဟာ မင်းကို သားအရင်း လိုချစ်ပါတယ်၊ မိုက်ခဲကြီးအကြောင်းလည်း မင်းအသိပဲ၊ သူပြောတဲ့စကား နားမထောင်ရင် ငါတို့ကိုရော မင်းကိုရော သတ်ပစ်မှာ သေချာလို့ပါ''

''အေးပေါ့ဗျာ ....ကျုပ်ကလဲ ငယ်သေးတော့ ဒီ××× ဘုရင်ကြီးပြုသမျှ နုရတာပေါ့လေ၊ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် တို့အားလုံး ကျွန်တော်ရဲ့ သဘောမမေးပဲ ကြိတ်[...]လေးလဲ'' ကျုပ်မကျေနပ်ဘူး၊ လုံးဝကို မကျေနပ်ဘူး တွေ့ပြီး ဘုရင်ကြီးကို ကျုပ်ရင်ဆိုင်မယ် ''

'' စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်ပါနဲ့ လူကလေး၊ မနိုင်တဲ့တိုက်ပွဲကို ဝင်တာ သူရဲကောင်းမဟုတ်ဘူး၊ [...] ချစ်

''ဒီလိုဆို ခင်ဗျား ဒီကနေပြန်လှည့် ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်တယ် ညစ်ရတဲ့

'' လူသား ကျေးရွာတစ်ခု ရောက်တဲ့အထိ [...]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရန်မခအောင် လိုက်ပို့ ပါရစေကွာ ''

'' မလိုချင်ဘူးဗျာ ....ကျုပ်ဘ၀ဟာ အထီးကျန်တစ်ကောင်ကြွက်ပဲ ရတယ်၊ ခင်ဗျား ပြန်ဆိုပြန် ''

မြိုင်ယံဘွားက လက်ညှိုးငေါက်တောက်ထိုးပြီး နှင်လွှတ်နေတာကြောင့် ကျားသစ်နက်မကြီးခမြာ စိတ်မချ လက်မချနဲ့ လှည့်ထွက်သွားတယ်။

တောဘုရင်ကြီး မိုက်ခဲကြီးရဲ့ နိုင်မာတဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သိသလို မြိုင်ယံဘွားရဲ့ တဖွတ်ထိုး စိတ်ကိုလည်း သူသိပြီး သွားမဟုတ်လား။

တုံးဆိုတိုက်၊ ကျားဆိုကိုက်၊ ပူးဆိုရင် ဖရုံမသီးတဲ့ မြိုင်ယံဘွားကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်၊ တောထဲဝင်သွားလိုက် နဲ့ ကျားသစ်နက်မကြီးဟာ ဝေးသည့်ထက်ဝေးရာ မထွက်ခွာနိုင်ပဲ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ပေါ်တက်ပြီး အကဲခတ်နေရှာ သတဲ့ကွယ်။

မြိုင်ယံဘွားဟာ သစ်ကိုင်းခြောက်လေးတစ်ချောင်းကို ကိုင်ပြီး စိတ်ပျက်၊ လက်ပျက်၊ တောထဲမှာ လျှောက်နေမိ မပြော။

ဒီကယ်တော့ သားရဲတိရစ္ဆာန်တွေပေါ်များတဲ့ လျှိုမြောင်တောမှာ လူသားတစ်ယောက်ထဲ သွားလာနေခြင်းဟာ ဘေးတွေ့ အလွန်များပါတယ်၊ သို့သော် မြိုင်ယံဘွားရဲ့စိတ်တွေဟာ အကြွေရွက်ဝါလေး တစ်ရွက်ကဲ့သို့ ဦးတည်ရာ မရှိဖြစ်နေတယ်။

အရင်းသလခု သူရောက်နေတဲ့နေရာဟာ နေပြောက်မထိုးအောက် ဖါကရော့အားချမ်းတဲ့နေရာလေးဖြစ်နေတယ်၊ လူတင်ဖက်မက သစ်ကြီးတွေဟာ တစ်ပင်နဲ့တစ်ပင် အကိုင်းခြင်းယှက်နွယ် လူခိုလို နွယ်ပင်ကြီးတွေ တွဲလောင်းကျလို့နေတယ်၊ ရေတခွန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိုးကျသံတစ်ခုကိုလည်း မှန်းမဝေးမှာ ကြားနေရတယ်။

ကျောက်ခေါင်လေးငါးခု ဝိုင်းရံထားတဲ့ နေရာထွက်လပ်လေးတစ်ခုရောက်တော့ မြိုင်ယံဘွားဟာ ခြေဆင်းထိုင်ချလိုက်ပြီး အမောဖြေလိုက်တယ်။

ထိုစဉ်မှာပဲ အင်မတန်ကြီးသော ရိုးမဝက်ဝံကြီးတစ်ကောင်ဟာ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို မြူးကြွစွာသီဆိုရင်း တောလမ်းပေါ်မှာ လျှောက်လာတယ်။

"ပျော်တယ်........ပျော်တယ်........တို့ပျော်တယ်........စားစရာတွေပေါတဲ့ ဟော်ဒီတောအလယ် ××× တူနယ် တူနယ် မြောင်"

"ပိန္နဲ၊ မာလကာ၊ သံရက်၊ သဖန်း ××× အရမ်းစားကောင်းတယ် ××× ပျားရည်ကိုလည်းသောက်နိုင်တယ်၊ ပျားရည်ကိုလည်း သောက်နိုင်တယ် ××× ဖရဲ ဖရုံ သခွားနက်ပျော ××× အရမ်းခိုက်ပါတယ်၊ ငါတို့လိုတာ အကုန်ရှိတဲ့ ပျော်စရာအပြည့် တောကြီးအလယ်၊ ငါပျော်တယ် ××× ငါပျော်တယ် ××× တူနယ် တူနယ်"

"ဟင်း......အယ်......ဘာလေးလဲ....ဘာကောင်လေးလဲ "

ဝက်ဝံနက်ကြီးဟာ မြိုင်ယံဘွားထိုင်နေတာကို တွေ့ပြီး အံ့အားသင့်ကာ သီချင်းဆိုရပ်လိုက်တယ်။

မြိုင်ယံဘွားရဲ့ မျက်နှာအနီးကပ်ပြီး........

"ဟော့........မင်းဘာကောင်လေးလဲ၊ ချစ်တော့ချစ်စရာလေး"

"အို ဘွားစမ်းပါ ဝက်ဝံကြီးရာ .... ကျွန်မစိတ်ညစ်ရတဲ့အထဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာ စိတ်ညစ်စရာရှိလဲ၊ ငါ့လိုနေစမ်းပါ၊ ပြောင်းလဲမရတဲ့ သဘာဝလောကကြီးနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပျော်ရွှင်စွာ ရင်ဆိုင်လိုက်စမ်းပါ၊ ဘာအခက်အခဲလဲ၊ ဘာပြဿနာလဲငါကူညီမယ် .... ပြော"

"တကယ်........ နှစ်ကယ်........ သုံးကယ်"

မြိုင်ယံဘွားက အကျိုးအကြောင်းတွေကို အကျဉ်းချုံး ပြောလိုက်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက်

"အို........ဒါလေးများကွာ၊ မင်းမှတ်ထား၊ ငါဟာ ဒီမဟာမြိုင် တောစပ်မှာ ဘလူး၊ ဘလူး၊ ရောမဝက်ဝံဘလူးဆိုပြီး ဟိုးလေး တကျော် နာမည်ကြီးနေတာ၊ မင်းတို့ တောဘုရင် ဝံပုလွေမိုက်ခဲကြီးကို ငါမကြောက်ဘူး၊ ရန်မဖြစ်ချင်လို့ တောဘုရင်ဆိုတဲ့ ဘွဲ့ကိုလာ မလုတာ"

"ခင်ဗျား မိုက်ခဲကြီးကို မကြောက်ဘူးပေါ့"

"လုံးဝ မကြောက်........ လုံးဂမကြောက်ဘူး၊ ဟောဒီလို ဝံပုလွေကြီးရဲ့ အမြီးကို ငါ့ရဲ့သန်မာတဲ့လက်တွေနဲ့ ဆွဲကိုင်ပြီး ဘုံးကနဲ မြေကြီးနဲ့ ကိုင်ရိုက်လိုက်မယ်"

"မိုက်ခဲကြီးက ခင်ဗျားကို ခုန်ကိုက်ရင်ကော"

"ဟ ဘယ်ရမလဲကွ၊ ငါက သိုင်းပေါင်းစုံတတ်တာ၊ ဟောဒီလို လက်နဲ့ ပုတ်ထုတ်မယ်၊ ပြီးယင် ဟောဒီလို ငါ့ရဲ့လက်သည်းရှည်ကြီးတွေနဲ့ ဝံပုလွေကြီး မျက်နှာကို ကုတ်ဖဲ့ လိုက်မယ်၊ ဘာမှမပူနဲ့၊ အခုချိန်ကစပြီး မင်းရဲ့ဘဝ လုံခြုံရေးကို ငါတာဝန်ယူတယ်၊ ဒီတောကြီးထဲကလည်း ထွက်သွားစရာမလိုဘူး ငါစောင့်ရှောက်မယ်"

ဝက်ဝံကြီးဘလူးရဲ့ စကားကိုကြားရတော့ မြိုင်ယံဘွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အားတက်သွားတယ်၊ မျက်နှာကို ပြုံးရွှင်သွားတာပဲပေါ့ကွယ်။

"ကဲ........ထစမ်း၊ မြိုင်ယံဘွား၊ မင်းကိုငါ ကိုယ်ခံသိုင်းပညာ သင်ပေးဖယ်"

"ကျုပ်ကလဲ အသတ်အပုတ် ကျွမ်းပါတယ်ဗျ"

"အေးပါလေ ကြည့်သေးတာပေါ့"

မြိုင်ယံဘွားနဲ့ ဝက်ဝံကြီးဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တိုက်ခိုက်ရန် လက်တွေခြေတွေကို အသင့်ပြင်လိုက်ကြတယ်။

လက်သိုင်းကွက်တွေနဲ့ စတင်ချကြမယ်ပေါ့။

"ကဲ .... မင်းအရင်ချစမ်း"

ဝက်ဝံကြီးက မြိုင်ယံဘွားကို အခွင့်အရေးပေးလိုက်တာနဲ့ မြိုင်ယံဘွားဟာ လက်တွေ တံတောင်တွေ၊ ခြေတွေနဲ့ စတိုက်တယ်။

"ဟား ဟား .... ဟောဒီလို ကိုယ်ခန္ဓာလေးနဲ့ပြီး ရှောင်တယ်၊ ခေါင်းလေးတိမ်းတယ်၊ ခါးလေးယိမ်းတယ်၊ ထိအောင်မချနိုင်ပါလား မြိုင်ယံဘွားရဲ့"

ဝက်ဝံကြီးဟာ ခန္ဓာကိုယ် မည်းမည်းကြီးကြီး တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်ကြီးပေမဲ့လို့ မြွေတစ်ကောင်လို အရှောင်အတိမ်းအယိမ်းအနွဲ့ သိပ်မြန်လှနေတာမို့ မြိုင်ယံဘွားထိုးချက် ကန်ချက်တွေဟာ လုံးဝလွဲချော်နေတယ်။

ကြာတော့ မြိုင်ယံဘွား မောလာတာပေါ့ကွယ်။

"ကဲ........ ငါ့ကို မင်းထိအောင်မလုပ်နိုင်ဘူး မဟုတ်လား။ သိုင်းသမားဆိုတာ ပျော့ရင်ဖယောင်း၊ မာရင်သံချောင်းလိုပဲကွ။ တစ်ခါ ငါ့အလှည့်ပဲ၊ ငါ့တိုက်ကွက်ကို မင်းရှောင်ပေတော့........ ဟိ(စ်)"

"ဘုံး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အား"

မြိုင်ယံဘွား၏ ဝဲဘက်နားသယ်ကို ဝက်ဝံကြီးက ညာဘက် လက်ဖဝါးဖြင့် တစ်ချက်ပစ်ရိုက်လိုက်ရာ မြိုင်ယံဘွားမှာ ရှောင်တိမ်းချိန်ပင်မရလိုက်ပဲ စကြာပန်ကာလေးလည်သလို ဘေးခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ လွင့်သွားတယ်။

မြိုင်ယံဘွား မျက်လုံးထဲမှာ ကြယ်မြင် လမြင်ဖြစ်သွားပြီး မှေးမှောမတတ် မူးဝေလျှက် လဲကျနေသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်နဲ့ ထိမိကာ ပုံရက်သားထိုင်ရက်သားလေးဖြစ်သွားတယ်။

"ဟား ဟား ဟား....... ဟား ဟား ဟား"

ဝက်ဝံကြီးက မြိုင်ယံဘွားရဲ့အဖြစ်ကို ကြည့်ပြီး တဟားဟား ရယ်မောတော့တာပေါ့ကွယ်။

မြိုင်ယံဘွားကလည်း မခံချင်စိတ်နဲ့ မူးဝေသွားတဲ့ကြားက အနိုင်မခံ အလျှော့မပေးပဲ မျက်လုံးရီဝေစွာနဲ့ ပြန်ထလာတယ်။ မြိုင်ယံဘွားဟာအတော် အီစလံဝေသွားပြီး မောဟိုက်သွားပုံပါပဲ။

"ယောကျ်ားတို့ဖွဲ့ သေခါမှ လျှော့မယ်ကွ"

လက်သီးနှစ်ဖက်ဆုပ်ပြီး ကြုံးဝါးကာ ဝက်ဝံကြီးနားကပ် လာတယ်။ ဝက်ဝံကြီးက သူနိုင်ပြီဆိုပြီး မြိုင်ယံဘွားလာတာကို ဂရုမစိုက်ဘူး၊ တဟားဟား ရယ်မောနေတုန်းပဲ။

"ဒီလောက်တောင် ဖြစ်လှတာ .... ကဲကွာ......"

"ခွပ်"

"အား"

မြိုင်ယံဘွားလေးဟာ ရှိသမျှအတွင်းအား တွေကိုဆုတ်ပြီး ဝက်ဝံကြီးရဲ့ မေးစေ့ကို ခုန်၍ ပင့်ထိုးပစ်လိုက်တယ်။

လက်သီးချက် ပြင်းလွန်းလို့ ဝက်ဝံကြီးဟာ ခေါင်းလေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေးစေ့လေး၊ ဘယ်ညာယိမ်းနွဲ့ပြီး ပက်လက်လှန် လဲကျသွားပါလေရော။

ဒီတစ်ခါ ရယ်မောသူက မြင်ယံဘွားပေါ့ကွယ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ဗိုက်ကြီးကားကား လက်ခြေကားယားမေ့မျောသွားတဲ့ ဝက်ဝံကြီးကို လက်ညှိုးထိုးပြီး အားရပါးရ ရယ်နေသူက မြင်ယံဘွားပေါ့ကွယ်။

"သိုင်းသင်ပေးမဲ့ဆရာကလည်း တပည့်လက်ချက်နဲ့ ဖလက်ပြနေပြီ၊ ဟား....... ဟား....... ဟား"

နောက်တော့ မြင်ယံဘွားဟာ ဝက်ဝံကြီးရဲ့ ဗိုက်ပူကြီးပေါ် ခုန်တက်ပြီး ဂျိုင်းကြားကို ကလိထိုးတယ်။

"ကလိ....... ကလိ"

"အိ....... အိ....... ယားတယ်ကွ၊ မြင်ယံဘွားရဲ့ မလုပ်ပါနဲ့ ဟား..... ဟား..... ဟား..... အိ..... အိ.....အိ .....အသတိရပါပြီကွ"

"ဒါဖြင့် .... ထဗျာ"

"နေပါအုံး....... မူးသွားတဲ့လက်စနဲ့ ငါဆက်ပြီး မြေကြီးပေါ်မှိန်းနေပါရစေအုံး"

"အို....... မရဘူး မထရင် ကလိထပ်ထိုးမှာပဲ"

မြင်ယံဘွားက ကလိထပ်ထိုးတော့ ယားလို့ မနေနိုင်တဲ့ ဝက်ဝံကြီးဟာ အမြန်မတ်တပ်ထ လိုက်ရတယ်။

"ကဲ....... မိတ်ဆွေရင်းချာ ဖြစ်တဲ့ သဘောနဲ့ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြစို့"

နှစ်ဦးသား လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီး ပျော်စရာကောင်းတဲ့ မဟာမြင်တောယံကို လက်ခြင်းတွဲ လျှောက်ခြင်းဖက်သွားကြ လေလေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ချွန်ချွန်နဲ့ သွားကြပါလေရောကွယ်။

ဝက်ဝံကြီး ဘလူးဟာ မြင်းယံဘွားလေးနဲ့အတူ တောထဲမှာ သွားလာလှုပ်ရှားရတာ အလွန်ပျော်နေတယ်၊ ဝက်ဝံကြီးဟာ ကျားသစ်နက်မကြီး ဒေါ်မဲပြာ၊ ဝံပုလွေမကြီး ဒေါ်ယုယ၊ တို့လို ကလေးချစ်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။

တစ်ခြား ဝက်ဝံထီး ဝက်ဝံမတွေလို သဘာဝအလျောက် အိမ်ထောင်ပြုခြင်း မရှိဘူး၊ ဘယ်လိုပြောရမလဲ ၊ ဝက်ဝံလူပျိုကြီး ဆိုရင် ကလေးတို့ နားလည်မယ်ထင်ပါတယ်။

တောထဲမှာ ဝက်ဝံကြီးဘလူးဟာ တစ်ယောက်ထဲပဲ ပျော်ရွှင် လွတ်လတ်စွာ စားသောက်နေထိုင်တယ်၊ အိမ်ထောင်ရေး သံယောဇဉ် မထားဘူး၊ အတွယ်အတာ မရှိဘူး ဆိုတဲ့သဘော ပေါ့ကွယ်။

ဒါပေမယ့်....... ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မြင်းယံဘွား လူသားမျိုးနွယ်လေးကျတော့မှ မချစ်ပဲ မနေနိုင်တော့ဘူး၊ မြင်းယံဘွားစားဖို့ ငှက်ပျောသီးတွေ၊ မင်းဂွတ်သီးတွေ၊ သပျစ်သီးအတွဲတွေ၊ အသီးမျိုးစုံကို ခူးယူပြီး၊ မြင်းယံဘွားကို ကျွေးလေ့ရှိတယ်။

"ဒီ ငှက်ပျောသီးတွေက ရှည်လဲ ရှည်၊ ကြီးလည်း ကြီး၊ သိပ်အရသာရှိတာပဲဗျာ"

မြင်းယံဘွားက သီးမွှေးငှက်ပျောသီးတွေကို ပလုပ်ပလောင်း စားရင်းပြောလိုက်တယ်။

"ဒီ ငှက်ပျောသီးမျိုးက အကောင်းဆုံးပဲ၊ ချိုလဲချို၊ မွှေးလဲ မွှေးတယ်၊ မျောက်တွေ မခူးစားခင် ငါက ဦးအောင်ခူးလာရတာ၊ မင်းဒီလို မြိန်ရေယှက်ရေ စားနေတာတွေ့ရတာ ငါသိပ်စိတ်ချမ်းသာတာပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျုပ်လဲ ဝက်ဝံကြီးနဲ့ နေရတာ ပိုပျော်ပါတယ်၊ ခင်ဗျား ကတိတည်ပါတယ်နော်၊ တောဘုရင် ဝံပုလွေ မိုက်ခဲကြီးလာရင် ခံချဖို့ သာပြင်ထားနော်"

"စိတ်ချပါကွာ ၊ အခုလောက်ဆို မင်းဟာ ငါနဲ့နေ တယ်ဆိုတာ ကြားလောက်ပါပြီ၊ မကျေနပ်ရင် လာပြီး ငါ့ကို ချလောက်ပါပြီကွ၊ ဒီမိုက်ခဲကြီးက ငါ့ကို လွယ်လွယ်နဲ့ သတ်မ ရမှန်းသိပါတယ်။ မလာရဲပါဘူး"

မြိုင်ယံဘွားဟာ အရမ်းအားမခံနေသော ဝက်ဝံကြီးကို ကြည့်ပြီး အလွန်ကျေနပ်သွားပါတယ်၊ ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်ပါတယ်၊ ဝက်ဝံကြီးရဲ့ ကိုယ်လုံးဟာ ကျွဲပေါက်ကြီးလောက် ကြီးမားသလို တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ပေါက်နေတဲ့ အမွေးအမှင် အနက် ကြီးတွေကလည်း ထူထူသန်သန်ကြီးတွေမို့ တော်ရုံတန်ရုံ သတ္တဝါ ကိုက်လို့မပင် မပေါက်ပြဲနိုင်မှန်း ပေါ်လွင်နေတယ်။

ပြီးတော့ ဝက်ဝံကြီးဟာ တကယ့်သိုင်းပညာ တစ်ဖက် ကမ်းခပ်အောင် ကျွမ်းတယ်။

အလူအလိမ့် အရှောင်အတိမ်းဆိုတာကလည်း သိပ်မြန် တယ်။

"ကဲပါ........ မြိုင်ယံဘွားရယ်၊ ဘာမှ တွေးမနေနဲ့ ငါ့ပခုံး ပေါ်တက်၊ ရေတံခွန်မှာ ရေသွားချိုးမယ်"

"ရှူး........ ရှူး"

မြိုင်ယံဘွားက ဝံပုလွေလို အူပြီး ဝက်ဝံကြီးရဲ့ ပခုံးပေါ် ခုန်တက်ကာ ခေါင်းကို ခွထိုင်လိုက်သွားတယ်။

ဝက်ဝံကြီးက မြိုင်ယံဘွားရဲ့ ခြေထောက်လေးနှစ်ဖက်ကို လက်တွေနဲ့ ဖွဖွလေးကိုင်စွဲပြီး ထမ်းခေါ်သွားတာပေါ့ကွယ်။

www.burmeseclassic.com

"ဟော့........ ကောင်လေး ခွေးလိုအော်မနေနဲ့၊ မင်းကြီး
တော် ဝံပုလွေတွေ ခွေးအတွေ တော်ကြာ ရောက်လာအုန်းမယ်"

"ခင်ဗျား .... မကြောက်ဘူးဆို"

"တစ်ကောင်ထဲဆိုရင်တော့ ဘယ်လိုသန်မာတဲ့ ဝံပုလွေ
ဖြစ်ဖြစ်၊ ခွေးအပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မကြောက်ပါဘူးကွ၊ ဒါပေမဲ့ အုပ်လိုက်
ဆိုရင်တော့ ဟဲဟဲ - ဟဲဟဲ"

"ခင်ဗျား ဘာလုပ်မလဲ ပြောစမ်းပါ"

"ဟဲဟဲ .... သစ်ပင်ပေါ်တက်ပြေးမယ်"

ဝက်ဝံကြီးက ပြုံးဖြီးဖြီးလုပ်ပြီး ရယ်မောစွာ ပြောတော့
မြိုင်ယံဘွားလဲရယ်တာပေါ့။

ထိုစဉ် ....

"ဟော့ကောင် .... ဘာလူး၊ ရပ်လိုက်စမ်း"

သူတို့နှစ်ယောက်ရှေ့မှာ ဘယ်အချိန်ကရောက်နေမှန်းမသိ
တဲ့ တောဘုရင် မိုက်ခဲကြီးကို ဘွားကနဲ တွေ့လိုက်ရတော့ နှစ်
ယောက်စလုံး တွန့်သွားပြီး ရပ်လိုက်မိကြတယ်။

ဝက်ဝံကြီးက ခြေနှစ်ဖက်ဘေးကားပြီး လက်နှစ်ဖက်
ရှေ့ထုတ်လျက် တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်အနေအထားရှိတဲ့ သိုင်းသမား
တစ်ဦးလို ဟန်ပြင်လိုက်တယ်။

"ဂူး .... ဂူး"

ဝံပုလွေကြီးက အော်ဟစ်ရင်း တစ်ဟုတ်ထိုး ခုန်ဝင်လာ
တယ်။ ပါးစပ်ကြီးပြဲပြဲ လျှာကြီးတွဲလွဲ၊ မာန်ဖီပြီး ကိုက်မယ့်သဘော
ပေါ့။

အသာလေးပဲ၊ ဝက်ဝံကြီးဟာ ဘယ်ခြေကို တစ်ချက်
နောက်ဆုတ်၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ညာဘက်အနည်းငယ်တိမ်းပြီး ပြေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝင်လာတဲ့ ဝံပုလွေကြီးရဲ့ ခေါင်းမှိုင်းကို ဘယ်လက်နဲ့ ပုတ်ထုတ်ကာ ခါးလယ်ပိုင်းကို ညာလက်နဲ့ အားထည့်ရိုက်ပစ်လိုက်တယ်။

"ဒုတ်"

"အွတ်"

လုလုပပပါပဲ။ ဝက်ဝံကြီးရဲ့ လက်ဖျံရိုက်ချက်ကြောင့် ဝံပုလွေကြီးဟာ အဖေးကို လွင့်သွားပြီး အကော်နာသွားပုံရတယ်။ မြေပြင်ပေါ်ကို ခြေလေးဘက်နဲ့တောင် မကျသွားနိုင်ပဲ တစ်စောင်းကြီးကျသွားတယ်။

မြိုင်ယံဘွားကလည်း အနီးကသစ်ကိုင်းထုတ်ကြီးတစ်ခုကို ကောက်ကိုင်ကာ နွယ်ကြိုးခိုစီးယင်း လဲကျသွားတဲ့ ဝံပုလွေကြီးကို အရှိန်နဲ့ ထပ်ရိုက်လိုက်တယ်။

"ဖြောင်း"

"ဂစ် .... ဂစ်"

ဝံပုလွေကြီးဟာ ကျားနာတစ်ကောင်လို ဒေါသတကြီး မြှနဲ့ထရင်းမြိုင်ယံဘွားကို လှမ်းကြည့်တယ်။ ဒါပေမယ့် မြိုင်ယံဘွားက နွယ်ကြိုးခိုစီးရင်း ရိုက်တာမို့ သစ်ပင်ကိုင်းကြီးတစ်ခုပေါ် ရောက်နှင့်နေပြီလေ။

သူ့ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘူး။ သူ့အတွက်အရေးကြီးဆုံး တိုက်ခိုက်ရမှာက မြိုင်ယံဘွားမဟုတ်ဘူး။ ဝက်ဝံကြီးဆိုတာ သူ့တွက်ပြီးသားပါ။

ဒီတစ်ခါ ဝံပုလွေကြီးဟာ ရှေ့ခြေကို မြေကြီးပေါ်မှာ စိုက်ချက် သုံးချက်ကန်ယက်ပြီး အားယူလိုက်တယ်။ ဒုတိယအကြိမ် တိုက်ရန် အတွက် ခြေလက်ဆန့်တန်းပြီး ခုန်ဝင်လာပြန်တယ်။

ဒီတစ်ခါတော့ ဝက်ဝံကြီးဟာ ဒူးထောက်ပြီး ညာလက်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အားထည့်၍ ဝံပုလွေကြီးရဲ့ရင်ကို အောက်ကနေ တစ်အားပင့်ထိုးလိုက်ရာ ဝံပုလွေကြီးမှာ လေထဲမြောက်တက်သွားတယ်။

ပြန်ကျတာနဲ့ ဝက်ဝံကြီးက ခြေထောက်နဲ့ ကန်ထည့်လိုက်ရာ လွင့်သွားပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းက သစ်ပင်ကြီးနဲ့ ပြေးဆောင့်မိတော့တယ်။ ဝက်ဝံကြီးက ရပ်မနေတော့ပဲ လွှားကနဲ ခုန်ဝင်ပြီး ဝံပုလွေကြီးရဲ့ မျက်နှာကို တစ်ချက်ကိုက်ပစ်လိုက်တယ်။

ဝံပုလွေကြီးဟာ နာလွန်းလို့ အတင်းရုန်းပြီး နောက်ဆုတ်ပြေးရတော့တယ်။ မနိုင်တော့မှန်း သိသွားတာမို့ ဝံပုလွေကြီးဟာ အသက်ဘေးက လွတ်အောင် ဒယိမ်းဒယိုင်နဲ့ ပြေးပါလေရောကွယ်။

ဒီတော့မှ ဝက်ဝံကြီးနဲ့ မြိုင်ယံဘွားတို့နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦးဘေးချင်းဖက်လျက် ထွက်ပြေးနေသူ ဝံပုလွေကြီးကို လက်ညှိုးထိုးယင်း ဟားတိုက်လှောင်ပြောင် ကျန်ရစ်ခဲ့တာပေါ့ကွယ်။

"ဟား ဟား ဟား၊ တောဘုရင် မိုက်ခဲကြီး ပြေးပြီ အခေါ်အီးစလန်ဝေသွားပြီကွ မြိုင်ယံဘွားရ"

"ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ဒီကောင်ကြီး ကြောက်လို့ အသက်လုပြေးပြီ"

ထိုစဉ်မှာပဲ ခြုံပုတ်ထဲက ဝံပုလွေကြီးတစ်ကောင်ဟာ လွှား ကနဲ သူတို့ရှေ့ကို ခုန်ဝင်ပြီး မတ်တပ်ရပ်လိုက်တယ်။

"ဟင် .... ဒါ .... ဒါ .... တောဘုရင် မိုက်ခဲကြီး နောက်တစ်ကောင်ပါလား"

"ဟုတ်တယ်ကွ ဝက်ဝံစုတ်ရ ငါဟာ မိုက်ခဲစစ်၊ ခုန မင်းနဲ့ ချတာ မိုက်ခဲလေး၊ မင်းရဲ့တိုက်ကွက်ကိုကြည့်ချင်လို့ ငါ့ညီ မိုက်ခဲလေးကို တစ်ကောင်တည်း မင်းနဲ့ချခိုင်းတာ၊ ဟဲ ဟဲ ငါတို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညီအစ်ကိုက ရှုပ်ထွေးတယ်လေကွာ''

မြိုင်ယံဘွားနှင့် ဝက်ဝံကြီးတို့ဟာ ပါးစပ်အဟောင်းသားမှင့် လျက် တောဘုရင်ကြီးရဲ့ လှည့်ကွက်ကို ခံလိုက်ရကြောင်း တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ရင်း သိလိုက်ကြရသည်။

တောဘုရင်ကြီးက ဆက်ပြောသည်။

'' ဒီမှာဝက်ဝံကြီး ..... မင်းနဲ့ [illegible] တူပေမယ့် ဉာဏ်ပညာချင်း ကွာဟကြောင်း မင်းသိပြီ မဟုတ်လား။ ငါ့အမိန့်ကို မနာခံရင် ငါကိုယ်တိုင် ဝံပုလွေအုပ်ကို ဦးစီးပြီး မင်းကိုလာသတ်မယ်၊ မင်းကို တစ်လစဉ်းစားဖို့ အချိန်ပေးမယ်၊ တစ်လပြည့်လို့မှ မြိုင်ယံဘွားကို လူ့ရွာကို မပို့ပေးဘူးဆိုရင် မင်းအတွက် သေမိန့်ပဲ၊ ကဲ ငါသွားမယ်''

တောဘုရင် ဝံပုလွေကြီးဟာ ပြောပြီးတာနဲ့ လှည့်ထွက်သွားတယ်။ အဲဒီမှာ ဘယ်အချိန်က ပုန်းနေမှန်းမသိတဲ့ ဝံပုလွေကြီးဆယ်ကောင်လောက်ဟာလဲ ပုန်းအောင်းနေရာမှ အသီးသီး ခုန်ထွက်လာပြီး တောဘုရင်ကြီး နောက်ကိုပြေးလိုက်သွားကြတယ်။

မယုံကြည်လောက်နိုင်ဘွယ် အဖြစ်အပျက်ကို ရင်သတ်ရှုမောရင်း သက်ပြင်းအသီးသီးချလို့ ငေးကြည့်ကျန်ရစ်နေသူကတော့ မြိုင်ယံဘွား ပေါ့ကွယ်။

ကလေးတို့ရေ ....

မြိုင်ယံဘွားလေးရဲ့ ဘဝဟာ တောတွင်းမှာ နေချင်ပါလျက် တောတွင်းမှာမနေရဖြစ်နေတယ်၊ ဝက်ဝံကြီးဘလူးကတော့ ဒီတစ်လအတွင်းမှာ ဘာမှ စဉ်းစားမနေပဲ ပျော်သလိုသာနေတော့မယ်လို့ ပြောတယ်။

မြိုင်ယံဘွားကတော့ သိပ်မကျေနပ်ရှာဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချိန်ရတိုင်း ဘယ်သူ့ကို အားကိုးရမလဲဆိုပြီး တွေးနေတယ်။ ဝက်ဝံကြီးဘလူးကို သူ့အတွက်နဲ့ ဝံပုလွေတွေရဲ့ လက်ချက်နဲ့ အသက်မသေစေလိုဘူး။

အဲဒီလိုအချိန်အခါမှာ မဟာမြိုင်တောကြီးထဲက ကျားဆိုး [illegible] သူက ကူညီမယ့်သူတော့ မဟုတ်ဘူး။ [illegible] လိုက်ဖြီးချောင်းနေတဲ့ သတ္တဝါကြီး ဆိုတွေ ပါ ကျားစေဦးလဲကြီးဟာ ငယ်စဉ်ကလူသားစားဘူးတော့ အခုအထော သိုပ်စားချင်စိတ်ပြင်းပြနေတယ်။

လူ့ရွာတွေနားကိုလည်း မသွားရဲဘူး၊ သူဟာ ယခင်ကလို ငယ်ရွယ်သူမဟုတ်တော့ ဖျတ်လပ်မှုမရှိဘူး။ မုဆိုးတွေနဲ့ တွေ့ရင် လေးပစ်ခံရမှာ သိုပ်စိုးရိမ်နေတယ်၊ တစ်ခါကလည်း မုဆိုး တစ်ယောက်ရဲ့ လေးမြှားတံတစ်ခု ပေါင်မှာစိုက်မိပြီး ကံကောင်းလို့ မသေခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်မျိုး ကြုံခဲ့ရဖူးတယ်တဲ့ကွယ်။

BURMESE CLASSIC

တောထဲမှာ တောဘုရင် ဝံပုလွေမိုက်ခဲ့ကြီးက မြိုင်ယံဘွား ဆိုတဲ့ လူသားလေးတစ်ဦးကို နယ်နှင်ဒဏ်ပေးလိုက်တာကို သူသိသိ့ ကြားတာနဲ့ အနံ့ခံလိုက်နေတာပေါ့။

တစ်နေ့တော့ မြွေကြီးလောရှည်နဲ့ ကျားကြီးစေဦးလဲတို့ တွေ့ဆုံကြလေရော။

" ဟော့ လောရှည် "

" ဘာလဲ စေဦးလဲ "

" အောင်မယ် ....မင်းက ငါ့ကို မထီလေးစားလုပ်လို့"

ကျားကြီးဟာ မြွေကြီးလောရှည်ရဲ့ ဦးခေါင်းကို ဖဝါးနဲ့ လှမ်းဖမ်းပြီး မြေကြီးနဲ့ ဖိထားလိုက်တယ်။

မြွေကြီးဟာ အမြီးတလွန့်လွန့်နဲ့ ရုန်းကန်နေတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းရှိလို့ [illegible] ငါ့လက်သည်းတွေ ထုတ်လိုက်ရမလား၊ မင်းရဲ့ ခေါင်းတစ်ခုလုံး အရေခွံတွေ စုတ်ပြဲသွားမယ်"

" အွန်း .... ဖူး ဖူး .... မလုပ်ပါနဲ့ ကျားကြီးရယ်၊ ဘာဖြစ်စေချင်လဲပြောပါ။ ကျွန်တော်က [illegible] အစာ မစားရလို့ စိတ်ပိန်နေတာနဲ့ ပြောမိ [illegible]

" အေး ....ဒါဖြင့်ရင် မြေ [illegible] ဘယ်မှာ ရှိသလဲ"

" ကျွန်တော်လည်း မသိပါဘူးဗျာ၊ အဲဒီ သတင်းကိုတော့ မဟာမြိုင်တောအနှံ့ ကြားရပါတယ်၊ ဒီနားကိုတော့လာတာ ကျွန်တော် မတွေ့ရပါဘူး "

မြွေကြီးလောရှည်က ညာပြောလိုက်တယ်။

" အေး ....ဒီနားကိုလာရင် မြိုင်ယံဘွားလေးကို မင်းရဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ ညို့ထား၊ အိပ်ငွေ့ချပြီး ငါ့ကိုလာအကြောင်းကြား ငါနေတဲ့ မြစိမ်းလိုဏ်ဂူကြီးကို မင်းသိတယ်မဟုတ်လား"

" ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်၊ သစ်စိမ်းပင်ကြီး အနားက အစိမ်းရောင် လိုဏ်ဂူကြီး မဟုတ်လား "

" ဟုတ်တယ်၊ ကဲ ငါသွားမယ်၊ ငါပြောတဲ့ အတိုင်း မလုပ်ရင် ဟောဒီမှာ ငါ့လက်သည်းရှည်ကြီးတွေကို ကြည့်ထား၊ အရေခွံခွာဆုတ်ပစ်မယ် "

ကျားငစဉ်းလဲဟာ မြွေကြီးလောရှည်ကို ကြိမ်းဝါးပြီး လိုဏ်မြောင်တန်းထဲသို့ ဖြည်းညှင်းစွာ ထွက်သွားတယ်။

အတန်ငယ်သွားမိတဲ့အခါ မြေပြန့်တလင်းပြင်တစ်ခုပေါ်မှာ ရောင်စုံလိပ်ပြာလေးတွေ လိုက်ဖမ်းကစားနေတဲ့ မြိုင်ယံဘွားကို ကျားကြီး တွေ့သွားပါလေရော။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျားကြီးဟာ သွားရေ [illegible] ကျချော် နှုတ်ခမ်းကို လျှာသိမ်းရင်း အနီးကို တဖြည်းဖြည်း တစ်လာတယ်။

မြိုင်ယံဘွားကတော့ဘာမှ မသိဘူး။ အနီ၊ အဝါ၊ အပြာ၊ အစိမ်း [illegible] တွေအပေါ် ပျံ့ဝဲနေတဲ့ လိပ်ပြာလေးတွေကို [illegible] ကောင်း စိန်ပြေနပြေ ပျော်ရွှင်စွာ

[illegible] တွေ့သကလည်း အသာလေး မြေမှာ ဝပ်ပြီး တိတ်ဆိတ်စွာ ချောင်းနေတယ်၊ မြေကြီးကို သူ့အမြီးက တဖုတ်ဖုတ် ရိုက်ရင်း မြိုင်ယံဘွားအနားကို ရောက်အလာ စောင့်ဆိုင်းနေတယ်။

မြိုင်ယံဘွား လိပ်ပြာလေးတွေကို ပြေးဖမ်းနေတုန်း ကျားကြီးက ပုန်းအောင်းနေရာကနေ ခုန်အုပ်ဖမ်းလိုက်တယ်။

" ဝေါင်း "

မြိုင်ယံဘွား သိပ်ကံကောင်းသွားတယ်၊ လိပ်ပြာလေး တစ်ကောင်ကို အဖမ်း ခလုတ်တိုက်အလဲမှာ ကျားကြီးက ခုန်အုပ်တာနဲ့..ကြုံသွားပြီး ငုံ့ရှောင်လိုက်သလို ဖြစ်သွားတယ်။

ကျားကြီးလဲ အပိုင်ဖမ်းလိုက်တာ မမိပဲ လေထဲမှာ ဝဲပျံသွားပြီး သစ်ပင်တစ်ပင်နှင့် အရှိန်လွန် တိုက်မိသွားပါလေ ရောကွယ်။

သီသီလေး လွတ်သွားမှန်းသိတဲ့ မြိုင်ယံဘွားဟာ ကြောက် အားလန့်အားနဲ့ ပြေးတော့တာပေါ့။

ကျားကြီးစေဉ်လဲကလဲ ခေါင်းမူဝေသွားရာမှ အတင်းပြေး လိုက်တယ်။

မြိုင်ယံဘွားက ရှေ့မှ ပြေးတယ်။

ကျားကြီးကနောက်ကလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

" ဝေါ [illegible]

"ဟာ... [illegible] ဟိန်းသံပါလားဟင်...... မြိုင်ယံဘွား ကို ကျားကြီးစေဥ္စလဲ လိုက်ဖမ်းနေပါရောလား၊ ငါကယ်မှပဲ"

သစ်သီးရှူးနေတဲ့ ဝက်ဝံကြီးက [illegible] ကယ်ဖို့ နောက်မှ ပြေးလိုက်သွားပြန်တယ် [illegible]

ရှေ့ဆုံးက မြိုင်ယံဘွား [illegible]

က ဝက်ဝံကြီးဘလူး စိတ်ပြေနေ [illegible]

" ဟော့ကောင် စေဥ္စလဲ မြိုင်ယံဘွားကို မဖမ်းနဲ့ "

ဝက်ဝံကြီးက အော်ပြောပေမယ့်လို့ မရဘူး၊ ကျားကြီးက အတင်းလိုက်တယ်၊ မြိုင်ယံဘွားဟာ အကြောက်လွန်ပြီး သစ်ပင် ပေါ် တက်ပြေးဖို့တောင် သတိမရရှာဘူး။

ဒီလိုနဲ့ ချောက်ကမ်းပါးကြီးတစ်ခု အစွန်းလဲရောက်ရော အရှိန်မသတ်နိုင်ပဲ မြိုင်ယံဘွား ချောက်ထဲ ကျသွားရောတဲ့ကွယ်။

" အား "

အဲဒီ အဖြစ်အပျက်ကို လှမ်းမြင်လိုက်တဲ့ ဝက်ဝံကြီးဘလူး ဟာ မကြည့်ဝံ့အောင် ထိတ်လန့်သွားတော့။

ကျားကြီးစေဥ္စလဲ ကမ်းပါးစွန်းမှာ မနည်းကိုယ်ရှိန်သတ်ရပ် လိုက်ရတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒေါသထွက်သွားတဲ့ ဝက်ဝံကြီးက ကိုယ်ရှိန် သတ်ပြီး ချောက်ထဲ ကျလုနီးပါးဖြစ်နေတဲ့ ကျားကြီးကို ဝက်ဝံကြီးက ကိုယ်လုံးနဲ့ ပြေးတိုက်ပြီး တွန်းချပစ်လိုက်တယ်တဲ့ ကွယ်။

ကျားကြီးဟာ ခြေကားရား လက်ကားရားနဲ့ နက်စောက်တဲ့ ချောက်ကမ်းပါးထဲ လိမ့်ကျပြီး အောက်မှာ ထိုးထိုးထောင်ထောင် သစ်ငုတ်စူးတွေနဲ့ စိုက်မိကာ သေသွား

www.burmeseclassic.com

ပါလေရော။

"မြိုင်ယံဘွား .... မြိုင်ယံဘွား"

ဝက်ဝံကြီးဟာ စိုးရိမ်စွာ လှမ်းအော်ရင်း ချောက်ထဲကို လှမ်းကြည့် ... မြိုင်ယံဘွားကို မတွေ့ဘူး။

... ဒီမှာဗျ၊ သစ်ပင်နွယ်ကြီးတစ်ပင် ...

... မြိုင်ယံဘွား မသေဘူး၊ တော်သေးရဲ့၊ ဟော့ ......ပါဆင်းလာရမလား"

"မလာနဲ့ ....ရတယ်၊ ခင်ဗျားလိမ့်ကျနေမှ ခက်မယ်"

ကံကောင်းတဲ့ မြိုင်ယံဘွားဟာ လိမ့်ကျသွားစဉ်မှာ ဆွဲမိဆွဲရာ သစ်မြစ်နွယ်ကြီး တစ်ခုဆွဲမိပြီး သေဘေးက လွတ်သွားတယ်။

ယနေ့ အလွန်သာယာသော နေ့တစ်နေ့ပါပဲကွယ်။

အပြာရောင် မိုးကောင်းကင်ကြီးပေါ်မှာ တိမ်မျှင်ဖြူဖြူပါးပါး လေးများသာ ကွက်ကျား ကွက်ကျား လွင့်ပါးရွေ့လျားနေကြတယ်။

မဟာမြိုင်တောကြီးအနှံ့ ကွေ့ပတ်စီးဆင်းနေတဲ့ စမ်းချောင်း လေးထဲမှာ ဝက်ဝံကြီးဟာ ပက်လက်ရေကူးနေတယ်။ သူ့ရဲ့ဗိုက်ပူပူကြီးက ရေပေါ်မှာ ပေါလောပေါ်နေပြီး မြိုင်ယံဘွားက တက်ထိုင်နေတယ်။

"ဇိမ်ပဲ မြိုင်ယံဘွားရာ ဒီစမ်းချောင်းမှာ ရေကူးရတာ စိမ့်အေးနေတာပဲ၊ မင်းပျော်ရဲ့လား"

"တစ်ခါတစ်လေတော့ ပျော်တယ်၊ တစ်ခါတစ်လေတော့ တောဘုရင် မိုက်ခဲကြီး အမိန့်အတိုင်း မဟာမြိုင်ကို စွန့်ခွာရမှာ တွေးပြီး စိတ်ညစ်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်လအချိန်ပေးထားတယ် မဟုတ်လား ကကြီးမှာ စိတ်ညစ်စရာ တွေးရင် စိတ်ညစ်စရာတွေကြီးဘဲ၊ ဘာမဆို အချိန်ကာလက အရာရာ အဆုံးအဖြတ် ပေးသွားတာပါကွ ”

“ ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါ

“ ကဲ ငါသီးချင်းဆို

“ လုပ်လိုက်လေ ကြား

ဆိုနေကျ တစ်ပုဒ်တည်းသော သီချင်းပဲ မဟုတ်လား

“ ဟုတ်တော့ ဘာဖြစ်လဲကွ၊ သီချင်းတစ်ပုဒ်တောင် မဆို တတ်တဲ့ လူတွေအများကြီး ရှိတာပဲ ”

“ ကဲပါလေ .... ဆိုမှာသာဆိုပါ ”

“ ပျော်တယ် .... ပျော်တယ် .... တို့ပျော်တယ် စားစရာပေါတဲ့ ဟောဒီ တောအလယ် ”

“ တူနယ် ....တူနယ် .... ဗြောင် ”

“ပိန္နဲ၊ မာလကာ၊ သရက်၊ သဖန်း အရမ်းစားလို့ ကောင်းတယ် ”

“ တူနယ် .... တူနယ် .... ဗြောင် ”

သီချင်း တကြော်ကြော်သီဆိုပြီးသည်နှင့် ဝက်ဝံကြီးသည် ကိုယ်ဖေါ်ကာ ရေစီးတစ်လျှောက် ဇိမ်ရှိရှိနှင့် မျက်လုံးနှစ်ဖက်ပင် မှေးအိပ် နေလိုက်သေးသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ စမ်းချောင်းကွေ့ရှိ သစ်ပင်နွယ်ပင်တွေ ကြားမှာ မျောက်တသိုက် ပေါ်ထွက်လာပြီး ဝက်ဝံကြီး ဗိုက်ပေါ်ထိုင် တဲ့ မြိုင်ယံဘွားကို လှမ်းဆွဲ ဖမ်းယူလိုက်ကြတယ်၊ ဝက်ဝံကြီးရဲ့ ဗိုက်ပေါ်ကို မြိုင်ယံဘွားအရွယ် မျောက်တစ်ကောင်က ဇတ်ကနဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောက်ထိုင် လိုက်သွားတ

မျောက်တွေရဲ့ လုပ်ချ ... ဝက်ဝံကြီး ဘာမှ မသိလိုက်ဘူး။

... ရဲ့ နုတ်သီးပေါ်ကို ပျားကောင်လေး ... း လာနားတယ်၊ ဝက်ဝံကြီးက

... တဲ့ မျောက်ဆိုတာ သိတယ်မဟုတ် ... အား ပျားကောင်တစီစီ ရစ်ဝဲနေတာကို သူကြည့်မရတဲ့အတွက် လက်ထဲပါလာတဲ့ သစ်ကိုင်းတုတ်ကလေးနဲ့ ရိုက်ချလိုက်တာ မထိတဲ့ ဝက်ဝံကြီးနှာခေါင်း မည်းမည်းကြီးကို ထိသွားပါလေရော။

" အား .... ဟင် မြိုင်ယံဘွားလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်ကမျောက်စုတ်ရောက်နေပါလိမ့်"

ဝက်ဝံကြီးဟာ သူ့ဗိုက်ပေါ်က မျောက်ကိုလှမ်းဖမ်းတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မျောက်ကပိုလျင်တော့ နွယ်ကြိုးတစ်ချောင်းပေါ်ကို လှမ်းခုန်ပြေးသွားတာပေါ့။

" ဝက်ဝံကြီး ကယ်ပါအုံး၊ ကျွန်တော် ဒီမှာ"

မျောက်လွှဲကျော်တွေက မြိုင်ယံဘွားလေးကို နွယ်ကြိုးတွေ စီးလျှက် မြှောက်ပစ်တင်လိုက်၊ လှမ်းဆွဲလိုက် ကစားနေကြတာ ဝက်ဝံကြီး တွေ့သွားတယ်၊ ရေကူးရာမှ ကမ်းပေါ်တက်ပြီး မျောက်တွေလက်မှ မြိုင်ယံဘွားကို ကယ်ဖို့ကြိုးစားတယ်။

မြိုင်ယံဘွားဟာ မျောက်တွေလက်ထဲမှ လက်ဆင့်ကမ်းခံရပြီး လေထဲမှာ ပစ်တမ်း၊ ဖမ်းတမ်း ကစားခြင်းခံနေရတယ်။

ဝက်ဝံကြီးက အောက်က လိုက်ဖမ်းပေမဲ့ မိခါနီးမှာ နွယ်ကြိုး ခိုစီးနေတဲ့ မျောက်က ဝင်ဖမ်းလိုက်ပြန်ရော။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

" [illegible]

" [illegible]

ဝက်ဝံကြီးဟာ အပေါ်မော့ကြည့်နေရတော့ ပြေးရင်း သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်နဲ့ အရှိန်ပြင်းစွာ တိုက်မိ[illegible]ပါရော ကွယ်။

ပြန်အထမှာ ဝက်ဝံကြီ[illegible] သစ်သီးတွေ၊ သစ်ကိုင်းတွေ [illegible] ထွက်ပြေးရင်း ချောက်တစ်ခုထဲ ကျသွားတယ်။

တွင်းထဲက ပြန်ထွက်ပြီး မြင်းယံဘွားကို ကယ်ဖို့ရန် သူတစ်ယောက်တည်း မဖြစ်နိုင်တာမို့ ကျားသစ်နက်မကြီး ဒေါ်မဲပြာကို အသံကုန်ဟစ်အော်ပြီး အကူအညီ တောင်းရတော့တာပေါ့။

" ကျားသစ်နက်မကြီး ဒေါ်မဲပြာ ကယ်ပါအုံး "

" ဟာ ....ဒါ ဝက်ဝံကြီး ဘလူးအသံပဲ၊ မြင်းယံဘွား ဆီ ဒုက္ခရောက်ပြီထင်တယ်၊ ငါပြေးကူမှပဲ "

ကျားသစ်နက်မကြီးဟာ ချက်ချင်းဆိုသလို စိုးရိမ် ထိတ်လန့်စွာနဲ့ ပြေးသွားပါလေရောကွယ်။

ဝက်ဝံကြီးက တွင်းအဝ တက်လာရင်း အသံပြဲကြီးနဲ့ ဟစ်အော်တယ်။

" ဒေါ်မဲပြာ၊ ကျားသစ်နက်မကြီး "

" ဟ .... နင်မေဂန္ဓား ....ငါရောက်နေပါပြီဟ၊ ဘာဖြစ်တာလဲ "

" ဟောဟဲ .... ဟောဟဲ၊ ဟို မျောက်တွေ .... မျောက်တွေ မြင်းယံဘွားကို ဖမ်းခေါ်သွားကြပြီ"

" မျောက်လွှဲကျော်တွေလား "

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

" ဟုတ်တယ် ... သွားတယ်၊ ဘယ်
ခေါ်သွားကြတယ် ကျုပ်မ ...

ကျားသစ်နက်မကြီးဟာ ... ပြီး တစ်ချက်
စဉ်းစားလိုက်တယ် ....

... ကြီးဆီက မျောက်ဘုရင် ဆံတော်စလူး

... တွေကို သူအုပ်ချုပ်တာပဲ၊ နောက်ပြီး
... မျောက်ဘုရင် ဆံတော်စလူးဟာ လူသားမျိုးနွယ် ကလေးငယ်
တစ်ဦးကို သိပ်လိုချင်နေတာ။ ချစ်လို့ မွေးစားချင်နေတာ ပြောနေကြ
တယ်၊ ဝက်ဝံကြီးရယ်၊ လာ ....ကျုပ်နောက်လိုက်ခဲ့
အလွယ်တကူတော့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အတင်းလုယူရမှာပဲ "

သူတို့ နှစ်ယောက်ဟာ မြူနွယ်ပိတ်ပေါင်းတွေ အလွန်ထူထဲ
တောနက်ကြီး တစ်နေရာက ပျောက်ဆုံးနေသော ရွှေနန်းတော်
ဟောင်းကြီးတစ်ခုကို ရောက်လာကြတယ်။

" ဟိုမှာတွေ့လား၊ မျောက်တွေ အများကြီးပဲ၊ ဟိုရှေး
ပဝေသဏီတုန်းက ဒီနန်းတော်ကြီးဟာ သိပ်စည်ကားခဲ့တယ်
ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်ကျားသစ်နက်တွေ ပြောခဲ့ကြတာပဲ၊ ကျိန်စာ
သင့်လို့ တစ်မြို့လုံး မီးဟုန်းဟုန်းအလိုလို တောက်လောင်ပြီး
ဘုရင်ရော မြို့သူ မြို့သားတွေရော အကုန်လုံး သေကုန်ကြ
တယ်တဲ့ "

" ဘယ်လို ကျိန်စာသင့်တာလဲ "

" အသေးစိတ်ငါလည်း မသိဘူး၊ အရေးထဲ ...
စပ်စုနေရသေးတယ်၊ လာ.....တိတ်တိတ်လေးနေ ......
မြိုင်ယံဘွားကို အတင်းဝင်ဖမ်းပြီး ပြေးကြမယ် "

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝက်ဝံ[illegible] ကျားသစ်နက်မကြီး ဒေါ်မဲပြာတို့ဟာ ရုပ်ဖျက်ပြီး မျောက်[illegible]အားမှ ကျောက်ရုပ်တွေလို ဝင်ဟန်ဆောင် နေကြတယ်။

ကျားသစ်နက်မကြီး တွက်ဆ[illegible] ဆတ် စလူးရယ်၊ မျောက်တွေရယ်၊ မြိုင်[illegible] သီးတွေစားပြီး သီချင်းဆိုကာ [illegible]

မျောက်ဘုရင် ဆတ်စလူးဟာ ရော[illegible] မျောက်ကြီး တစ်ကောင် ဖြစ်ပြီး မြေကြီးကို ထိနေလောက်အောင် လက်တံ ရှည်ကြီးနှစ်ဖက်ဟာ ရှည်လျားသန်မာလွန်းလှတယ်၊ ပခုံးကြီးနှစ်ဖက် နဲ့ ဖောင်းကားနေတဲ့ ရင်အုပ်ကြီးနှစ်ဖက်ကလည်း တကယ့် အားကစား သမားကြီးလိုပါပဲ။

အသံကွဲအက်အက်ကြီးနဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို ဟစ်ကြွေး နေတယ်။

“ ဂျိမ်းတုတ်တုတ်၊ ဂျိန်းတုတ်တုတ်၊ ဟေး .....လူဆိုတာ မျောက်ကနေ ဆင်းသက်တယ်တဲ့ .... ဟုတ်တယ်ဟုတ် .... အူ .... အူး .... ဝူး ....ငါကိုယ်တော် ဆတ်စလူး မျောက်ဘုရင်ကြီးလုပ်........ ဂျိန်းတုတ်တုတ် .... ဂျိန်းတုတ်တုတ် .... မြိုင်ယံဘွားလေးဟာ ငါလိုချင်တဲ့ ချစ်စရာ လူရုပ်လေးတစ် ရုပ် .... ဂျိန်းတုတ်တုတ် ....ဂျန်းတုတ်တုတ် ....”

ကခုန်ကွေ့ဝိုက် ပြေးကစားနေရာမှ မြိုင်ယံဘွားလေးအနား ရောက်လာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ဝက်ဝံကြီးဟာ ဖမ်းခေါ်ပြီး ပြေး ပါလေရော။

“ ဟာ....... ဝက်ဝံကြီး မြိုင်ယံဘွားကို ဖမ်းပြေးပြီး ”

မျောက်ဘုရင်ကြီး အသံအက်ကွဲကြီးနှင့် အော်ပြော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်တယ် ဆိုရင်ပဲ မျောက်လွှဲ[illegible]ကြီးတွေ ခိုစီးပြီး နောက်မှ လိုက်ကြတာပေါ့။

မြိုင်ယံဘွားလေးမှာ ဝက်ဝံကြီးလက်ထဲ ပါသွားလိုက်၊ မျောက်ကြီး တစ်ကောင်က လှမ်းဆွဲလိုက်။

[illegible]လေးတစ်ထုပ်ကဲ့သို့ မြိုင်ယံဘွားဟာ [illegible] လက်ဆင့်ကမ်း ဆွဲယူပြေးခြင်း [illegible]

ကျားသစ်နက်ကြီးကလည်း ဝက်ဝံကြီးဘက်က ဝိုင်းကူပြီး လုပေးရှာပါတယ်။

မျောက်နန်းတော်ကြီး တစ်ခုလုံး ရှုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်ကာ အဆောက်အဦးတွေရဲ့ ဆွေးမြေ့နေတဲ့ အုပ်လွှာတိုင်ကြီးတွေ တစ်တိုင်ပြီး တစ်တိုင် ပြိုလဲကျနေတာပေါ့ကွယ်။

နောက်ဆုံးမှာ နန်းတော်ကြီးတစ်ခုလုံး ပြိုလဲကျပြီး မျောက်ဘုရင်ကြီး အပါအဝင် မျောက်တွေအားလုံး အုတ်ခဲတွေပိလျှက် သေကုန်ကြပါရော။

အပြေးကောင်းလွန်းလို့သာ ဝက်ဝံကြီးရယ်၊ ကျားသစ်နက်မကြီးရယ်၊ မြိုင်ယံဘွားလေးရယ် သုံးယောက်သား အသက်ဘေးမှ လွတ်သွားကြရရှာတယ်။

သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်အောက်မှာ ခြေပစ်လက်ပစ်၊ မောကြီးပန်းကြီး ပစ်လှဲချကာ အနားယူဖို့ ထိုင်လိုက်ကြတယ်။

ဝက်ဝံကြီးဘလူးမှာ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်တွေပြည့်လို့ပေါ့ကွယ်။

“ ဟူး ....မလွယ်ပါလား၊ မြိုင်ယံဘွားရေ .... ကျားသစ်နက်မကြီး ဝင်ကူပေလို့ပေါ့၊ နို့မဟုတ်ရင်တော့ ငါသေပြီ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင်ယံ[illegible]ဝက်ဝံကြီးကို ကြည့်ပြီး အလွန်စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားတယ်။

မိမိအတွက် သူ့ခများ ဒုက္ခတော်တော် ခံသွားရရှာတယ်။ တောဘုရင် ဝံပုလွေမိုက်ခဲကြီးက အချိန်ပေးထားတဲ့ တစ်လဆိုတာလဲ တဖြည်းဖြည်း နီးသည်ထက်[illegible]

" မောတာတွေ အသာ[illegible] ဘယ်လို ဆက်ပြီး ဖြေရှင်းကြမလဲ "

ပူပင်တတ်သော ကျားသစ်နက်မကြီး ဒေါ်မဲပြာက စတင်မေးခွန်းထုတ်လိုက်တယ်။ ဝက်ဝံကြီးက ခေါင်းကို တွင်တွင်ခါပြီးနောက် ....။

" ကျုပ်အနေနဲ့ .... မြင်ယံဘွားကို မဟာမြင်တောထဲကနေ အဝေးကို မပို့လွှတ်ချင်ဘူးဗျာ "

" အဲဒီလိုလဲ မဟုတ်သေးဘူးလေ ....ဘလူးရယ်၊ သေသေချာချာ စဉ်းစားပြောပါ။ ငါလည်း မြင်ယံဘွားကို ချစ်တာပါပဲ၊ မြင်ယံဘွားဟာ သေတဲ့အထိ ဒီတောကြီးထဲမှာ အရိုင်းအစိုင်းတစ်ယောက်လို နေသွားရမှာကို ထည့်စဉ်းစားရအုံးမှာက တစ်ချက်၊ တောဘုရင် မိုက်ခဲကြီးဟာ ပြောရင်ပြောသလို လုပ်မယ်၊ သိပ်ရက်စက်တာ ငါအသိဆုံး၊ မတော်တဆ ဒီကိစ္စနဲ့ ဝက်ဝံကြီးသေသွားရင် ငါရော မြင်ယံဘွားရော ဘယ်လိုလုပ် စိတ်ကောင်းမှာလဲ၊ မြင်ယံဘွားကို ချစ်ရင် မြင်ယံဘွားရဲ့ ရှေ့ဘဝ တိုးတက်ရေးကို လုပ်ကိုင်ပေးမှ တို့များ ချစ်ရာ ရောက်မှာပေါ့။ "

အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ရှင်းပြနေတာကတော့ ကျားသစ် နက်မကြီး ဒေါ်မဲပြာ ပဲပေါ့။

ဝက်ဝံကြီးဟာ ဘာမှမပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်သွား ငေးငိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေတယ်။

မြိုင်ယံ့ဘွားဟာ မျက်မှောင် [illegible] တစ်ချက်ကျုံ့ပြီး နက်ရှိုင်းစွာ စဉ်းစားနေတယ်။

" အင်း...... တို့တွေဟာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တော်တော် [illegible] ...ဝက်ဝံကြီးနဲ့ ကျားသစ်နက်မကြီး [illegible] ...သိပ်ချစ်တာပေါ့၊ မေတ္တာဆိုတာ [illegible] ပြန် သဘောတွေပဲ၊ ငါ့အတွက် သူတို့နှစ်ယောက်ဒဏ် ခံလိုက်ရရင် ဘယ်လိုနေမလဲ၊ ငါ့အနေနဲ့ ချစ်ရာ မရောက် ဖြစ်တော့မှာပဲ ...."

အဲဒီလို တွေးပြီး ထိုင်နေရာမှ ဆက်ခနဲ ထလိုက်တယ်။

" ကဲ ....ထ ကြပါဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ လူသားမျိုးနွယ် တွေနေတဲ့ ကျေးရွာတစ်ခုကို သွားကြစို့၊ ကျားသစ်နက်မကြီးရေ လူဆိုတာ တိရစ္ဆာန်တွေထက် အသိဉာဏ်ပိုတယ်၊ မြင့်မြတ်တယ် ဆိုတာ ကျွန်တော်လည်း ကြားဖူးတယ်၊ ကျွန်တော့်အတွက် ခင်ဗျား တို့နှစ်ဦး ဒုက္ခရောက်မယ်၊ သေဆုံးသွားမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ဆိုတဲ့ မြိုင်ယံ့ဘွားဟာ အလကားလူဖြစ်သွားမယ်၊ ပျော်ရာမှာ မနေရ၊ တော်ရာမှာနေရဆိုတဲ့ စကားလည်း ရှိသားပဲ၊ ကဲ...... ထကြ ...."

ဝက်ဝံကြီးဘလူးဟာ မြိုင်ယံ့ဘွားလေးကို ကောက်ချီပြီး ခါတိုင်းလိုပဲ ပခုံးပေါ် ထမ်းတင်လိုက်တယ်။

ကျားသစ်နက်မကြီး ကတော့နောက်မှ အသာလိုက်သွား တာပေါ့ကွယ်။

ဒီလိုနဲ့ တစ်ရက် နှစ်ရက်ခရီးလောက် သွားတဲ့ အခါ လူတွေနေတဲ့ ကျေးရွာတစ်ခုအနီးကို ရောက်လာပါလေရောကွယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွာအဝင်ဝ အနီးရှိ ရေတာန်အနီးမှာ ကျေးရွာသူ လုပ်ျိုဖြူ လေးတစ်သိုက် ရေအိုးကိုယ်စီရွက်ပြီး ရေခပ်ဆင်းနေကြလေရဲ့။

မြိုင်ယံဘွားဟာ ခြုံကွယ်ထဲမှနေ လှပျိုဖြူတွေကို လှမ်းကြည့်ရင် စိတ်ထဲမှာ ကြည်နူးသာယာ အားရဝမ်းသာမှု ခံစားလိုက်ရတယ်။

" ငါနဲ့ အမျိုးနွယ်တူတဲ့ လူသားတွေဟာ တော်တော် ချောပါလား၊ ငါ့ကိုလည်း သူတို့ ခင်ကြမှာပဲ ထင်တယ်။ "

မြိုင်ယံဘွားရဲ့ စိတ်ထဲမှာ အဲဒီလို တွေးမိကာ ပီတိဖြစ်သွား ရှာတယ်။

ကျားသစ်နက်မကြီးနဲ့ ဝက်ဝံကြီးက မြိုင်ယံဘွားရဲ့ ပခုံးကို တွန်းပြီး....."သွားလေကွာ၊ အဲဒါ မင်းနဲ့ မျိုးနွယ်တူ လူသားတွေပဲ၊ သွား ....သွား........ တော်ကြာ ငါတို့ကို တွေ့သွားရင် မင်းကိုပါ လက်မခံရဲ ဖြစ်ကုန်မယ်၊ဟောကောင် သွား......ဟိုမှာ ကောင်မလေး တစ်ယောက်ထဲ ရေခပ်နေတယ်။ မိတ်ဆွေသွား ဖွဲ့လိုက် "

သူတို့ တိုက်တွန်းမှုကြောင့် သူကိုယ်တိုင် လူသားမျိုးနွယ် တွေ နဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာတာကြောင့် မြိုင်ယံဘွားဟာ ပုန်းအောင်းခဲ့ရာမှ ထွက်ပြီး ရေခပ်နေသူ ကျေးတောသူဇာလေး အနီးကို လျှောက်သွားလိုက်တယ်။

ကျားသစ်နက်မကြီးနဲ့ ဝက်ဝံကြီးကတော့ ပုန်းအောင်းရင်း မြိုင်ယံဘွား အခြေအနေကို အကဲခတ်လျက် ကျန်ရစ်ခဲ့တာပေါ့။

" ဟော့ "

မြိုင်ယံဘွားက လှမ်းခေါ်လိုက်တော့ ကျေးတောသူလေး ဟာ တောတွင်းသားလေး မြိုင်ယံဘွားကို ခြေဆုံး ခေါင်းဆုံး ကြည့်လိုက်ရင်း ပုလဲလုံးလို ဖြူဖွေးလှပတဲ့ သွားတန်းတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါ်အောင် ပြုံးရယ်လိုက်တယ်။

" နင်ဘယ်ကလဲ "

" ငါ.......ဟိုး ....မဟာမြိုင်တောထဲမှာ နေတဲ့ တောတွင်းသားလေး မြှင်ယံဘွားပဲ "

[illegible] ကြားတော့ ကြားဖူးသားဟဲ့၊ အခုမှပဲ [illegible] နင်ဘာအကူအညီလိုသလဲဟင် "

ကျေးတောသူလေးက ပျူငှာစွာ နှုတ်ခွန်းဆက်ရင်း ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ လိုက်လိုက်လှဲလှဲ မေးတယ်။

" ငါတောထဲမှာ မပျော်တော့လို့ နင်တို့ရွာမှာ နင်နဲ့အတူ လယ်ယာလုပ်ရင်း နေချင်တယ် "

" ဟောတော့ .... ဒီလိုလား၊ ဒါဖြင့် အတော်ပဲ ငါ့အဖေက အသက်ကြီးလို့ လယ်သိပ်မလုပ်နိုင်ဘူး၊ အဖေ့ လယ်ယာတွေကို နင်ဝိုင်းလုပ်ရင်း ငါတို့အိမ်မှာနေပေါ့၊ ဒါနဲ့ နင့် မိဘတွေရော ဘယ်မှာလဲ "

" အို .... ငါ ......ငယ်ငယ်လေးထဲက လေလေး တစ်စီး နဲ့မျောလာရင်း တောထဲရောက်နေတာ၊ ငါ့မိဘတွေ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါတွေဆိုတာ ဘယ်သိပါ့မလဲ၊ သူတို့ သေ ကုန်ကြပြီးလား မသိဘူး၊ ရှိရင်လဲ ငါ့ကိုဘယ်မှတ်မိကြမလဲ"

" ဒီလိုလား၊ ထားပါတော့၊ ဒါတွေအရေးမကြီးပါဘူး ကဲ ....ရေအိုးကို ငါ့ပခုံးပေါ်တင်ပေး၊ ရွာထဲသွားကြမယ်။ ငါ့အဖေက ငါတို့အိမ်မှာ လူငယ်ယောကျာ်းတစ်ယောက်ရှိ စေ့ချင်းမှာပဲလို့ မနေ့ကတောင် ငါ့ကို ပြောသေးတယ် ....အခုတော့ ရေကန်အသင့် ကြာအသင့်ပဲ "

ဒီလိုနဲ့ မြှင်ယံဘွားလေးနဲ့ ကျေးတောသူလေးဟာ ရွာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝင်လမ်းအတိုင်း ဝင်သွားကြတယ်၊ ခပ်ဝေးဝေး ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ အခါ ကျားသစ်နက်မကြီး ခေါင်းမြီးခြုံနဲ့ ဝက်ဝံကြီး ဘလူးဟာ လက်ကလေး တစ်ဖက်စီ မြှောက်ပြီး နှုတ်ဆက် ကျန်ရစ်ခဲ့ရှာတယ်။

မြို့ငယ်သွားကလည်း သူတို့မြင်လိုက်ရင်ပြီး နောက်ပြန်တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ပြီး လက်ကလေး တစ်ဖက် မြှောက်ပြီး နှုတ်ဆက်ရှာပါတယ်။

သူတို့သုံးဦးရဲ့ မျက်လုံးတွေထဲမှာတော့ မျက်ရည်တွေစိုင်းလို့ပေါ့ကွယ်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ သတ္တဝါတိုင်းဟာ တွေ့ဆုံခြင်းနဲ့ နိဒါန်း ပျိုးပြီး ဝေးကွာခြင်းနဲ့ နဂုံးချုပ်ရတာ မဟုတ်ပါပဲ။

ⅹ

❏ ပုံပြင်လေးကတော့ ဒါပါပဲကွယ်။

ဒီပုံပြင်ရှည်လေးကို ရေးရင်း စာရေးဆရာတောင် မျက်ရည် ကျသွား မိသေးတယ်။

လွမ်းစရာလေးပဲနော်၊ ဒါပေမယ့် တွေးကြည့်မယ်ဆိုရင် ဝမ်းတောင်သာရမှာပါ။ မိမိမြူစုပျိုးထောင်ပေးရသူတစ်ဦးဟာ ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ နေရာကို ရောက်သွားမယ်ဆိုရင် ဘာဝမ်းနည်းစရာရှိသလဲ၊ ဘာတစ်ခုမှ မျှော်လင့်ချက်မထားပဲ တစ်စုံတစ်ဦးရဲ့ ဘဝကို မြှင့်တင်ပေးခြင်းဟာ ကြီးမားသော မေတ္တာတရားပါပဲ။

ဒီပုံပြင်လေးထဲက ဘာသင်ခန်းစာတွေရမလဲ၊ ကလေးတို့ သိကြလား၊ တွေးကြည့်ကြစမ်း။

ပထမတစ်ချက်က တစ်ဦးကို တစ်ဦး စေတနာ မေတ္တာ အပြန်အလှန်ထားသင့်တာဆိုတဲ့ အချက်ပေါ့ကွယ်၊ မေတ္တာတရားရဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အေးမြမှု၊ မေတ္တာတရားရဲ့ တန်ခိုး အတွေ့ပေါ်လွင်ပါတယ်။

ဒုတိယအချက်ကတော့ မိမိအတွက်နဲ့ သူတစ်ပါး ဒုက္ခမရောက်စေသင့်ဘူးဆိုတဲ့ စိတ်ရင်းသဘောရင်း ကောင်းမှုရှိသင့်တယ်ဆိုတာပါပဲ၊ ဟုတ်တယ်လေ၊ ငါကောင်းစားရင် ပြီးရော၊ သူတစ်ပါးတွေ ဘာဖြစ်ဖြစ် ဆိုတဲ့ လူမျိုးတွေဟာ ယုတ်ညံ့လွန်းလှပါတယ်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်၊ တစ်ကိုယ်ကောင်း ဝါဒ၊ တစ်ကိုယ်ကောင်း လူစားမျိုးတွေ နည်းသည်ထက်နည်းမှ လောကကြီးဟာ သာယာဝပြောလာမှာပါ၊ ကလေးတို့လည်း ဘယ်တော့မှ တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်ကြနဲ့နော်။

တတိယအချက်ကတော့ ဒီပုံပြင်ရှည်ထဲမှာ သနားစရာကောင်းတဲ့ လူသားမျိုးနွယ် မြိုင်ယံဘွားလေးကို တောတွင်း သတ္တဝါလေးကောင်ဖြစ်တဲ့ ဝံပုလွေကြီး ဦးကြင်နာ၊ ဝံပုလွေမကြီး ဒေါ်ယုယ၊ ကျားသစ်နက်မကြီး ဒေါ်မြဲပြာ၊ ဝက်ဝံကြီးဘလူး တို့တတွေက ကူညီ စောင့်ရှောက်မြေတောင်မြှောက်ပေးခဲ့ပုံ ရေးသားထားတာကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်၊ တောတွင်း သတ္တဝါတွေတောင် ဒုက္ခရောက်သူကို သနားကြင်နာမှု၊ ကူညီစောင့်ရှောက်မှုရှိသေးတယ်ဆိုရင် ကလေးတို့ အနေနဲ့ကရော ဘယ်လိုပြောမလဲ၊ မရှိဆင်းရဲသားတွေရယ်၊ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ သနားစရာလူတွေရယ် သတ္တဝါတွေရယ်ကို ကလေးတို့ မကူညီသင့်ဘူးလား၊ ဒီနေ့ကစပြီး တတ်စွမ်းသမျှ မေတ္တာထားကူညီကြပါလို့ တိုက်တွန်းချင်ပါတယ် ကလေးတို့ရယ်။

မှတ်ချက် ။ ။ JUNGLE BOOK ဇာတ်ဒီယိုရုပ်ရှင်ကို မှီး၍ အနည်းငယ် ပြောင်းလဲရေးသားပါသည်။

* * * * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂။ တန်ဖိုးရှိသော ပတ္တမြားကျောက်

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက အညာမြေကျေးရွာလေးတစ်ရွာမှာ အလွန်ဆင်းရဲတဲ့ လယ်သမားကြီး တစ်ဦးရှိတယ်။

သူ့နာမည်က ဦးချမ်းသာတဲ့၊ ဦးချမ်းသာဟာ နာမည်ကသာ ချမ်းသာလို့ မှည့်ထားတာ၊ ဆင်းရဲတာကတော့ အလွန်ပါပဲတဲ့ သက်ကယ်မိုး၊ ဝါးခင်းတဲထယ်လေးတစ်လုံး ၊ဆိတ်လေး တစ်ကောင်သာရှိပြီး လယ်မြေလည်း တစ်ဧကမှ ပိုင်ဆိုင်ခြင်း မရှိဘူးကွယ်၊ လူတစ်ယောက်စာတောင် မနည်းရှာစားနေတာမို့ အိမ်ထောင်လည်းမပြုခဲ့ပဲ တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီး လုပ်ခဲ့ရတယ်၊ တစ်ခါတစ်ရံ ဦးချမ်းသာကို တစ်ခြား လယ်ပိုင်ရှင် လယ်သမားတွေက လယ်ထွန်ဖို့၊ နွားကျောင်းဖို့၊ ကောက်ရိတ်ဖို့ ခေါ်တဲ့အခါ လိုက်လုပ်ပေးရတယ်၊ အလုပ်ရှိတဲ့အခါ ထမင်းနှပ်မှန်ပြီး၊ အလုပ်မရှိတဲ့အခါ တစ်နေ့ကို ထမင်းတစ်နပ်ပဲ စားရတယ်။

တစ်နေ့သောအခါမှာ သူ့ရဲ့ တစ်ကောင်တည်းသော ဆိတ်ကလေးကို တောတန်းဘက် ဆိတ်ကျောင်းရာမှ တဲအိမ်ဆီသို့ လမ်းလျှောက် ပြန်လာခဲ့စဉ် –

"ရွှီ ......ရွှီ ......"

"ဖြောင်း ......ဖြောင်း ......"

မြွှေအော်သံလိုလို ရုတ်တရက်ကြားတာနဲ့ သူ့ရဲ့ ဆိတ်က လေး လည်ပင်းက ကြိုးကိုဆွဲရင်း အသံလာရာဘက်သို့သတိနဲ့ လှမ်းလာခဲ့တယ်။

မိုးနီတလူလူ လှမ်းတွေ့တော့ ဘာများလဲဆိုတဲ့ သိချင်စိတ်က

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့မှာ လွှမ်းမိုးနေတာပေါ့ကွယ်။

တောအုပ်တစ်ခု အတွင်းပိုင်း နည်းနည်းဝင်မိလိုက်တဲ့အခါမှာ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် မီးစွဲလောင်နေတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။

သစ်ရွက်များသာမက သစ်ကိုင်းခြောက်များပါ မီးစွဲလောင်နေတဲ့အတွက် သစ်ကိုင်း၊ သစ်ခြောက်၊ မီးမြိုက်သံ တဖြောက်ဖြောက်ကို ကြားနေရတာပေါ့။

သစ်ပင်ပတ်လည်မှာလည်း မီးစွဲလောင်တဲ့ သစ်ရွက်တွေ ကြွေကျကာမြေကြီးပေါ်က မြက်ခြောက်၊သစ်ရွက်ခြောက်၊ သစ်ကိုင်းခြောက်တွေ မီးလောင်နေပြီး မီးကွင်းစက်ဝိုင်းကြီး ထူးဆန်းစွာဖြစ်ပေါ်နေတာကို သူတွေ့လိုက်ရတယ်။

သစ်ပင်ကြီးအောက်က သစ်မြစ်ခေါင်းကြီး တစ်ခုရှိပြီး အဲဒီထဲက အစိမ်းရောင်မြွေလေး တစ်ကောင်ဟာ သစ်ခေါင်းမှာမှ ခေါင်းပြူထွက်လိုက် ပြန်ဝင်သွားလိုက် ဖြစ်နေရှာတယ်၊ မီးဘေးက လွတ်အောင်လည်း မြွေကလေးဟာ မီးကွင်းကို မကျော်ဖြတ်နိုင်ရှာဘူး။ ဒီအတိုင်းနေလို့ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်လုံး မီးစွဲလောင်ရင်လဲ သူသေမှာ ကျိန်းသေနေတာကြောင့် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေရှာတယ်၊ အဘိုးအိုကို မြွေလေးက လှမ်းမြင်တဲ့အခါ.....

"ဆိတ်ကျောင်းလာတဲ့အဘိုးအိုရယ်...... ကျွန်တော့်ကို ကယ်ပါဗျာ အဘိုးအိုသာမကယ်ရင် မီးလောင်ခံရပြီး ကျွန်တော်သေမှာ ကျိန်းသေပါတယ်"

"အို...... မြွေလေးက လူစကားပြောတတ်နေပါလား၊ ထူးဆန်းလှ ချည်လား......"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ လူစကားပြောတတ်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ အဘိုးအိုကိုလဲ သိပါတယ်၊ တောင်ခြေက တဲလေးမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေမှန်းလဲ သိပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို အမြန်ကယ်ပါ''

''မင်းကို ငါကယ်ချင်စိတ်ရှိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မီးပိုင်းထဲကို ငါဝင်ကယ်လိုက်ရင် ငါ့ခြေထောက်တွေ မီးလောင်ခံရမှာ ငါစိုးရိမ်တယ်''

''ဒါဆိုရင် အဘိုးလက်ထဲမှာ ကိုင်ထားတဲ့ တုတ်နဲ့အခြားသစ်ကိုင်း တစ်ခုနဲ့ ပူးဆက်ပြီး မီးပိုင်းထဲကို လှမ်းထောက်ပေးပါဗျာ၊ ကျွန်တော် အဲဒီ သစ်ကိုင်းနဲ့တုတ်ကို ရစ်တွယ်ပြီး အဘိုးက တုတ်ကို ပြန်ဆွဲယူလိုက်ရင် မီးပိုင်းထဲက လွတ်နိုင်ပါတယ်၊ အမြန်ကယ်ပါဗျာ''

အဘိုးအိုလဲ အချိန်ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ မြွေလေးပြောသလို အနီးအနားက သစ်ကိုင်းတစ်ခုနဲ့ တုတ်ကို နွယ်ကြိုးတစ်ခုနဲ့ ရစ်ပတ်ချည်နှောင်ဆက်ကာ မီးပိုင်းထဲကို လှမ်းချပေးလိုက်တယ်။

မြွေလေးဟာ ချက်ခြင်းဘဲ သစ်ခေါင်းထဲမှ အမြန်ထွက်ပြီး သစ်ကိုင်းမှာ သူ့ရဲ့တစ်ကိုယ်လုံးကို ပြုတ်မကျအောင် ရစ်ပတ်လိုက်တယ်။

''ရပြီအဘိုး ......တုတ်ကို မီးပိုင်းထဲက အမြန်ဆွဲထုတ်လိုက်ပါတော့''

ဒီလိုနဲ့ပဲ မီးစက်ကွင်းအန္တရယ်က မြွေလေး လွတ်မြောက်သွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကျေးဇူးတင်စကားကို ဆိုတယ်။

''ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ အဘိုးရယ်၊ ကျွန်တော့်ကို အခုလိုကယ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော် ကျေးဇူးဆပ်ပါ့မယ်၊ ကျွန်တော့်နောက်ကို လိုက်ခဲ့ပါ''

''အံ့မယ်၊ အသင်မြွေကလေးက ဘယ်လိုများ ကျေးဇူးဆပ်မှာလဲ''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော်က မြွေဘုရင်ရဲ့သားတော်ပါ၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့အောက် အလွန်နက်ရှိုင်းတဲ့ မဟာ့ရာလိုဏ်ခေါင်းလို့ခေါ်တဲ့ နေရာမှာ နေထိုင်ကြပါတယ်၊ ကျွန်တော့ အဖေဆောင်းတဲ့ သရဖူမှာ ပတ္တမြားကိုးပွင့်တပ်ထားပြီး အဲဒီပတ္တမြားတွေဟာ လိုတရပတ္တမြားတွေ ဖြစ်ပါတယ်၊ အဲဒီကိုးပွင့်ထဲက တစ်ပွင့်ကို အဘိုးကို ပေးလိုက်ပါမယ်။"

"ကဲ...... ကောင်းပါပြီလေ၊ အသင်မြွေလေး နောက်ကို လိုက်ခဲ့ပါမယ်"

မြွေလေးခေါ်ဆောင်ရာ တောင်ကမ်းပါးရဲ့ တစ်ခုအနီးသို့ရောက် လာကြတယ်၊ တောင်ကမ်းပါးရဲ အောက်ခြေမှာ မြက်ရိုင်းရှည်ရှည်ကြီးတွေထိုးထိုးထောင်ထောင်ပိတ်ဆို့ နေတာမို့ ရုတ်တရက်ဆိုရင် ဂူပေါက် တစ်ခုရှိတာ မတွေ့နိုင်ဘူးပေါ့တွယ်၊ အတူပါလာတဲ့ ဆိတ်ကလေးကို သစ်ပင်ငယ်တစ်ပင်မှာ ကြိုးနဲ့ချည်ထားလိုက်တယ်။

"ကဲ...... အဘိုးခင်ဗျာ၊ ဂူဝင်ပေါက်အပြင်မှာ စောင့်နေပါ။ ပတ္တမြားလေးယူပြီး ကျွန်တော်ပြန်လာတဲ့အထိ စောင့်နေပါ"

"အေး...... အေး"

အဘိုးအိုဟာ မြက်ခင်းပြင် စိမ်းစိမ်းတစ်ခုပေါ်မှာ ပက်လက်လှန် အိပ်လျက် စောင့်နေလိုက်တယ်၊ မိုးချုပ်တဲ့အထိ ပေါ်မလာဘူး။ ပထမတော့ မြွေလေးဟာ ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့လား။ ပြောချင်ရာ ပြောသွားပြီး ဒုက္ခသက်သက်ပေးတာလားဟု တွေးသေးတယ်၊ နောက်ဆုံးတော့ မထူးပါဘူးလေဆိုပြီး၊ ပုဆိုးခါးပိုက်ဆောင်ထဲမှာ ဆာလျှင်စားဖို့ အသင့်ထားတဲ့ ကောက်ညှင်းထုပ် တစ်ထုပ်ကို ဖြည်စားလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုက်ဝပြီး မကြာခင်မှာပဲ အိပ်ပျော်သွားရှာတယ်။

တစ်ရေးနိုးလို့ တချွတ်မျှတ် အသံကြားရာ ဂူပေါက်ကို လှမ်းကြည့် လိုက်တဲ့အခါ မြွေလေးဟာ နီရဲနေတဲ့ ပတ္တမြားလေး တစ်လုံးကို ပါးစပ်မှာ ငုံပြီး ထွက်လာတာ တွေ့ရတယ်။

အနီးအနားတစ်ဝိုက်ဟာ ပတ္တမြားလေးရဲ့ တောက်ပတဲ့ အရောင် ကြောင့် မိုးလင်းသလို ထူးဆန်းစွာ လင်းထင်းသွားတယ်။

သစ်ပင်ပေါ်က ငှက်ကလေးတွေတောင် မိုးလင်းပြီဟုထင်မှတ် ပြီးတကျီကျီအော်ရင်း နိုးလာကြတယ်။

"ဒီမှာ .....အဘိုးအို ၊ ဒီပတ္တမြားလေးကို မြေကြီးပေါ်မှာ သုံးချက်ခေါက်ပြီး လိုရာကို အသံထွက်ပြီး ဆုတောင်းပါ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဖြစ်စေ အဘိုးအိုလိုချင်တာ ရပါလိမ့်မယ်..... ကဲ ကျွန်တော်သွားမယ်"

မြွေလေးဟာ ပတ္တမြားလေးကို အဘိုးအိုရဲ့ လက်ဖဝါး ပေါ်တင်၍ အပ်နှံပြီးနောက် ဂူပေါက်ထဲ ပြန်ဝင် ပျောက်ကွယ် သွားတယ်။

ပတ္တမြားလေးဟာ အရွယ်အားဖြင့် ဆီးသီးစေ့လောက်ပဲရှိတာ သေးငယ်ပေမယ့် အရောင်ကတော့ အလွန်အမင်း တောက်ပလွန်း လှတယ်။

အဘိုးအိုဟာ ထူးဆန်းလွန်းတဲ့ သူ့အဖြစ်အပျက်ကို အိပ်မက်ပင်လားဟု ထင်မှောင်မိတယ်၊ သစ်ပင်မှာ ချည်ထားတဲ့ ဆိတ်ကလေးကို ခေါ်ဆောင်ကာ အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့တာပေါ့ကွယ်။

ပတ္တမြားလေးကို ထုတ်ပြီး ဘုရားစင်ပေါ်တင်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် တစ်အိမ်လုံးလင်းထိန်သွားတယ်၊ အိမ်မှာ မွေးထားတဲ့ ခွေးလေးနဲ့ ကြောင်လေးတို့ဟာ မျက်စိကျိန်းလွန်းသွားလို့

www.burmeseclassic.com

မျက်လုံးနှစ်ဖက်ကို သူတို့ရဲ့ ရှေ့လက်ဖဝါးလေးတွေနဲ့ ဖုံးကွယ်ထားလိုက်ကြတယ်တဲ့ကွယ်။

အဘိုးအိုမှာ အိပ်ယာထဲ လှဲချလိုက်ပြီး အိပ်ဖို့ ကြိုးစားသော်လည်း အိပ်မပျော်ပါ၊ ဒီနေ့ ပတ္တမြားလေးရလာပုံနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထွေးဆန်းလှန်းတာကိုပဲ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ထပ်တွေးနေမိတယ်၊ အိပ်မက်ဆိုရအောင်လဲ ပတ္တမြားလေးက လက်တွေ့ရှိနေတယ်၊ ပေါင်နှစ်ဖက်ကို လက်နဲ့ ဆိတ်ကြည့်တော့လည်း နာတယ်၊ ဒါဆိုရင် တကယ်ဖြစ်ခဲ့တာပါလားလို့ သူယုံကြည်သွားပြီး ဘာဆုတောင်းရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ စဉ်းစားလိုက်တယ်။

"အင်း......ငါတော်တော် အ,တာပဲ၊ ပတ္တမြားလေး စွမ်းမစွမ်းကို စမ်းသပ်ကြည့်သင့်တာပေါ့"

အဲဒီလို တွေးမိပြီးနောက် တုံးလုံးပက်လက်လှဲနေရာကထပြီး ဘုရားစင်ပေါ်မှ ပတ္တမြားလေးကို လှမ်းဆွဲယူကာ မြေကြီးနဲ့ သုံးချက်ခေါက်လိုက်တယ်။

"ခေါက်...... ခေါက်...... ခေါက်......"

"ပတ္တမြားလေး ......အသင်တန်ခိုးသတ္တိတကယ်ရှိမယ်ဆိုရင်၊ ဤနေရာကို အခုချက်ချင်း ကျောက်ဖြူနန်းတော် တစ်ဆောင်ရယ်၊ စားသောက်ဖွယ်ရာ အပြည့်အစုံတစ်ပွဲရယ် ဖန်ဆင်းပေးပါ"

ဝုန်းကနဲ အသံတစ်ချက် မြည်ဟီးပြီး ပြောင်လက်ဖြူဆွတ်နေတဲ့ ကျောက်ဖြူနန်းတော်ကြီး တစ်ခုဟာ သူရဲ့ တဲစုတ်နေရာမှာ ဘွားကနဲ ပေါ်လာတယ်။

နန်းတော်ကြီးသာမကဘူး၊ ပရိဘောဂတွေ ၊ အသုံးအဆောင်တွေကလဲ တောက်ပြောင်လှပနေတာပဲတဲ့၊ နူးညံ့အိစက်တဲ့ကတ္တီပါ အလွန် ညောင်စောင်း ကြီးဟာလည်း အိပ်ချင်စရာကောင်းလွန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှတယ်၊ အစားအသောက်တွေအပြည့် စားပွဲကြီး တစ်ခုဟာလည်း ကောင်းပေ့ဆိုတဲ့ အစားအစာတွေ ပြည့်လို့ပါပဲ။

အဘိုးကြီးဟာ အစားအသောက်တွေကို အားရပါးရစားပြီး သူ့ရဲ့ ကြောင်လေးနဲ့ ခွေးလေးကိုလည်း ကျွေးတယ်။

နောက်တော့ ပတ္တမြားကို သူ့အိတ်ထောင်ထဲ ပြန်ထည့်ပြီး သလွန်ညောင်စောင်းပေါ်မှာ အားရပါးရ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပစ်လိုက်တော့တယ်တဲ့ကွယ်။

ကလေးတို့ရယ် ......

အဘိုးအိုကြီး ဘာဆက်ဖြစ်မလဲ မှန်းဆကြည့်နိုင်ကြမလား။ ဆက်ပြောမယ်နော် ၊ ပုံပြင်ကို ဆက်ဖတ်ကြပါကွယ်။

ဒီလိုနဲ့ အဘိုးအိုကြီးဟာ ကျောက်ဖြူနန်းတော်မှာ ဇိမ်ကျကျနဲ့ စားသောက်နေထိုင်လို့ နှစ်ညကြာတဲ့အခါ အနီးအနား ရွာတစ်ရွာက လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်သူ အောင်ဖြိုးဆိုသူ ကြားသိသွားတယ်။ အဘိုးအိုကြီး ချမ်းသာသွားတာကို ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲချင်တာနဲ့ လာလည်တာ ပေါ့ကွယ်၊ အဘိုးကြီးကလဲ ရိုးသားစွာပဲ သူချမ်းသာလာပုံကို ပြောပြီး ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဧည့်ခံကျွေးမွေး ရှာတယ်။

"အင်း...... အဘိုးရဲ့ အဖြစ်က အတော်ထူးဆန်းတာပဲ။ အဘိုးရဲ့ လိုတရပတ္တမြားလေးဟာ တန်ဖိုးရှိပုံရတယ်၊ ဒီနေ့ညတော့ ကျွန်တော် အဘိုးအိမ်မှာပဲ အိပ်လိုက်တော့မယ် ဘယ်နှယ့်လဲ"

"ဟာ...... ရပါတယ်ကွာ၊ အိပ်ပါ၊ အိပ်ပါ"

အကြံသမားလူလည်က အဘိုးရဲ့ သလွန်ညောင်စောင်းပေါ်မှာ လှဲအိပ်ပြီး အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက်တယ်၊ ခေတ္တအကြာမှာ အဘိုးအိုကလည်း လူငယ်အနီးမှာလာပြီး လဲလျောင်း အိပ်ပျော်သွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်၊ အကြံသမားလူလည်ဟာ အဘိုးကြီး အိတ်ထဲမှ ပတ္တမြားလေးကို အသာလေး မသိအောင် ခိုးယူလိုက်ပြီး အဘိုးကြီးဆီက ကြားသိခဲ့ရတဲ့ နည်းအတိုင်း မြေကြီးကို ပတ္တမြားလေးနဲ့ သုံးချက်ခေါက်လိုက်တယ်။

"အခုအချိန်ကစပြီး ဒီကျောက်ဖြူနန်းတော်ကို မယူနိုင်မယ့် လူသန်ကြီးလေးဦးပေါ်လာစေ"

သူ့စကားဆုံးတာနဲ့ပဲ ဧရာမလူသန်ကြီးလေးယောက် သူ့ရှေ့မှာ ဘွားကနဲ ပေါ်လာတယ်။

"ကဲ...... ဟေ့ ......လူသန်ကြီးတွေ၊ ဟောဒီ ကျောက်ဖြူနန်းတော်ကြီးကို မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းကို တိတ်တိတ်လေး သယ်သွားရမယ် ငါပါလိုက်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အရှင်သခင်"

ကျောက်ဖြူနန်းတော်ကြီးကို တရွေ့ရွေ့သယ်ဆောင်သွားကြတဲ့ အခါမှာ အဘိုးကြီးဟာ အိပ်ပျော်နေတုန်းပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် တဲစုတ်လေးပေါ်မှာ ပြန်အိပ်လျက်သား ဖြစ်သွားပြီး အဘိုးအိုကြီး အနားမှာ ကြောင်လေးရယ်၊ ခွေးလေးရယ် လှဲအိပ်လျက် ကျန်ရစ်နေတာပေါ့ကွယ်။

ဒါနဲ့ မိုးလင်းလို့ အိပ်ယာနိုးတဲ့အခါ အဘိုးအိုဟာ ထိတ်လန့်စွာနဲ့ ....

"ဟာ......ငါ့ကျောက်ဖြူနန်းတော်ကြီး ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ တဲစုတ်ထဲ ငါပြန်ရောက်နေပါလား"

ပြောပြောဆိုဆို လိုတရပတ္တမြားလေးကို အိတ်ဆောင်ထဲနှိုက်ပြီး ရှာကြည့်လိုက်တယ်။

"ဟင်......မရှိတော့ပါလား၊ဒါ...... ဒါဆို ဟိုလူလည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင်ဖြိုး ခိုးသွားတာဖြစ်ရမယ်’ ၊

အဘိုးအိုဟာ ယူကြုံးမရ ဝမ်းနည်းပြီး အော်ဟစ်ငိုကြွေး နေရှာတယ်။

“ဟီး…… ဟီး…… လူလည်အောင်ဖြိုး မကောင်းဘူး။ ငါက သနားလို့ သူ့ကို ကျွေးမွေးပြီး နန်းတော်ထဲခေါ်ထားတာ၊ ဒီကောင် ကျေးဇူးမသိဘူး”

လူလည်လူလိမ် လုံကောက်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကျေးဇူး သိတတ်ပါ့မလဲကွယ်၊ အဘိုးအိုငိုနေတာကို ကြည့်ပြီး ဆိတ်၊ ကြောင်၊ ခွေးသုံးကောင် အလွန်စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားတာပေါ့။

သတ္တဝါလေး သုံးကောင်ဟာ စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြတယ်။ ဘယ်လို လုပ်ကြရင်ကောင်းမလဲပေါ့၊ နောက်ဆုံးမှာ လူလည် အောင်ဖြိုးရှိရာကို မရမကရှာပြီး ပတ္တမြားလေးကို ပြန်ရယူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြတော့တယ်။

ကြောင်လေးရယ်၊ ခွေးလေးရယ်၊ ဆိတ်လေးရယ်ဟာ မြစ်ဆိပ်ကိုရောက်တဲ့အခါ တစ်ကောင်ချင်းခွဲပြီး ရှာရန်ဆုံးဖြတ်ကြ။ အဲဒီ မြစ်ဆိပ်တစ်နေရာမှာ ညနေပြန်ဆုံကြဖို့ သဘောတူ လိုက်ကြ တယ်တဲ့ကွယ်။

ခွေးလေးက မြစ်တစ်ဖက်ကို ကူးသွားတယ်၊ မြစ်သာ ပြောရတာ ချောင်းသာသာလောက်ပဲ ကျယ်တယ်၊ ကြောင်လေး ကတော့ မြစ်ရိုးတစ်လျှောက် အောက်ဖက်ကို စုန်ပြီး လိုက်ရှာတယ်၊ ဆိတ်လေးကတော့ မြစ်ရဲ့အထက်ဘက် တောကြိုတောင်ကြား လိုက်ရှာတယ်။

နေစောင်းတဲ့ ညနေခင်းလဲရောက်ရော သူတို့သုံးဦးချိန်း ဆိုထားတဲ့နေရာမှာ ပြန်ဆုံကြတာပေါ့ကွယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင်လေးနဲ့ ဆိတ်လေးဟာ သူတို့ရွာမတွေ့ခဲ့တဲ့အကြောင်း ပြောပြပေမယ့် ခွေးလေးကတော့ လူလည်အောင်ဖြိုးကို ကျောက်ဖြူနန်းတော်နဲ့အတူ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်း တောအုပ်ထဲမှာ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ကြောင်းပြောပြတယ်။

ဒါနဲ့ သုံးကောင်စလုံး မြစ်တစ်ဖက်ကို ကူးသွားကြပြီး လူလည်အောင်ဖြိုးရှိရာ ကျောက်ဖြူနန်းတော်နဲ့ မလှမ်းမကမ်း ခြုံပုတ်တစ်ခုအနီး ပုန်းအောင်းနေလိုက်ကြတယ်။

ညအခါကျမှ ကျောက်ဖြူနန်းတော်ကြီးအနားကို ကပ်လာကြတာပေါ့။ ဆိတ်ကလေးက အပြင်မှာ စောင့်ကျန်ရစ်ပြီး နန်းတော်ထဲကို ကြောင်လေးနဲ့ ခွေးလေးက ဝင်သွားကြတယ်။ လူလည်အောင်ဖြိုးဟာ ပတ္တမြားကို သူများဆီမှ ခိုးယူလာသူမို့ ပြန်ပြီးအခိုးခံရမှာ အလွန်စိုးရိမ်နေပုံရပါတယ်၊ ဒီတော့ပတ္တမြားကို ပါးစပ်ထဲမှာ ငုံပြီးအိပ်နေတယ်။

စားပွဲပေါ်တင်ထားရင် အသာလေးယူနိုင်ပေမယ့် အခုလိုဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်း မသိပဲဖြစ်သွားတာပေါ့ကွယ်။

"ဟိုက်......အကြံရပြီ"

ကြောင်လေးဟာ စိတ်ကူးတစ်ခုရသွားတယ်၊ မီးဖိုချောင်ထဲက ငရုပ်ကောင်းမှုန့်ပုလင်းထဲကို သူ့ရဲ့အမြီးထိုးထည့်လိုက်တယ်။ ဒီတော့ ငရုတ်ကောင်းမှုန့်တွေက ကြောင်လေးရဲ့ အမြီးမှာ ပေကျံတာပေါ့။

သူရဲ့ အမြီးနဲ့ လူလည်လူယုတ်မာကြီးရဲ့ နှာခေါင်းပေါက်ကို အမြီးနဲ့ မသိမသာပွတ်လိုက်တဲ့အခါ နှာမွန်ပြီး......

"ဟပ်......ဟပ်......ဟပ်ချိုး"

နှာချေလိုက်တဲ့အခါ ပါးစပ်ထဲက ပတ္တမြားလေး ထွက်ကျသွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်၊ ချက်ချင်းပဲ ကြောင်လေးဟာ ပတ္တမြားလေးကို ပါးစပ်နဲ့ ကိုက်ချီ ပြီးတစ်ချိုးတည်းပြေးကြတာပေါ့ကွယ်။

လူလည်အောင်ဖြိုးလည်း ရုတ်တရက် အိပ်ရာက နိုးသွားတဲ့အခါ–

"ဟာ...... ငါ့ပတ္တမြားကို ကြောင်ကိုက်ချီပြေးပြီ...... ဟော့ကြောင်.. ....ဟော့ကြောင်"

မြွေဆိုကာ နောက်ကနေ တုတ်တစ်ချောင်းကိုင်ပြီး ထွက်လိုက်လာတယ်၊ ကျောက်ဖြူနန်းတော်အဝမှာ စောင့်နေတဲ့ ဆိတ်က လူလည်အောင်ဖြိုးရဲ့ ပေါင်နှစ်ဖက်ကြားကို တအားပြေးပြီး ဂျိုနှစ်ဖက်နဲ့ ဇွေ့ပစ်လိုက်တယ်။

"အောင်မယ်လေးဗျ......နာလှချည်ရဲ့"

လူလည်အောင်ဖြိုးဟာ ဘယ်တွေထိကုန်တယ်တော့မသိဘူး မြေကြီးပေါ် ဖင်ထိုင်ကျလျက်လဲကျပြီး ညည်းသျှကျန်ရစ်ခဲ့တယ်၊ ထကို မထနိုင်တော့ဘူးတဲ့၊ အဲဒီမှာ ခွေးက တစ်ပတ်ပြန်လှည့်ပြီး ခြေသလုံးကို ဆွဲကိုက်လိုက်ပြန်ရော။

"သေပါပြီဗျ...... ဟဲ့ခွေး၊ ဟဲ့ခွေး"

ခြေထောက်မှာ သွေးတွေထွက်ပြီး အော်နေရတယ်။

ခွေး၊ ကြောင်၊ ဆိတ်တို့ဟာ ဒီတော့မှ မြစ်ကို ရေကူးပြီး ဖြတ်လာတော့တာပေါ့၊ မြိုးရွှင်တဲ့မျက်နှာကိုယ်စီနဲ့ပေါ့ကွယ်။

သူတို့ရဲ့ သခင်ဖြစ်သူ အဘိုးအိုကြီးအတွက် တာဝန်ကျေပွန်စွာ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနိုင်တော့မှာမို့ အရမ်းအရမ်း ဝမ်းသာဖြစ်နေကြတာပေါ့ ကွယ်။

သို့သော် မြစ်ကို ဖြတ်ကူးစဉ်မှာ ခွေးဟာ ပြင်းထန်တဲ့ဆန္ဒ တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာတယ်တဲ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာဆန္ဒလဲဆိုတာ ကလေးတို့တွေးကြည့်နိုင်ကြသလား။

ခွေးဆိုတဲ့ သတ္တဝါဟာ တစ်စုံတစ်ခု လုပ်ချင်ရင် မိုက်မိုက်မဲမဲ လုပ်တတ်တယ်၊ မိမိကိုယ်ကို လုပ်သင့် မလုပ်သင့် မတွေးတတ်ကြဘူး။

အခုလည်းကြည့်

ဘာဆန္ဒလဲဆိုတော့ ရေကူးနေတုန်းမှာ ကြောင်လေးရဲ့ ပါးစပ်ထဲက ပတ္တမြားကို အနီးကပ် သိပ်ကြည့်ချင်တဲ့ ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်တဲ့။

"ဒီမှာ ကြောင်လေး၊ မင်းပါးစပ်ထဲက ပတ္တမြား ငါ့ကို ထုတ်ပြစမ်းပါ၊ တန်ဖိုးရှိတဲ့ ပတ္တမြားကို ငါအနီးကပ် သိပ်ကြည့်ချင်တယ်"

"အိုး......မဖြစ်နိုင်တာ ကိုခွေးရယ်၊ ကျုပ်ပါးစပ်ထဲက ထွက်သွားရင် ရေထဲကျပြီး ပျောက်သွားမှာစိုးတယ်။"

"မပူပါနဲ့ကွာ၊ ငါ့လက်နှစ်ဖက်နဲ့ လှမ်းဖမ်းထားလိုက်ပါ့မယ်"

"မမိပဲ ဖြစ်သွားမှ အခက်နော်"

"ငါ ရေငုပ်တော်ပါတယ်ကွ၊ ပတ္တမြားထုတ်ပြရင်ပြ၊ မပြရင် ငါမင်းကို ကိုက်လိုက်မယ်"

"ကဲ ဒီလောက်တောင်ဖြစ်လှတာ ရော့......အောက်ကနေ လက်နဲ့မိအောင်ဖမ်းနော်"

ကြောင်လေးဟာ ရေကူးရင်း ပတ္တမြားကို ပါးစပ်ထဲက ထွေးထုတ် ပေးလိုက်တယ်၊ ခွေးလေးက ပတ္တမြားကို ရေထဲမှာ လက်နဲ့ဖမ်းပေးမယ့် ရေထဲဆိုတော့ အချိန်အဆလွဲပြီး မမ်းမိဘဲ ရေအောက်ကျသွားပါလေ ရောကွယ်။

"ဟာ......ပတ္တမြားလေး ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့် ရှာလို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မတွေ့တော့ဘူး''

ရေအောက် ကြမ်းပြင်ကို သွားရှာတော့လဲ မတွေ့တော့ဘူးတဲ့ ကြောင်နဲ့ဆိတ်က ဝိုင်းရှာတာလဲ ဘာမှ မထူးတော့တဲ့ အခြေအနေ ရောက်သွားတော့တာ ပေါ့ကွယ်။

သတ္တဝါလေးသုံးကောင်ဟာ စိတ်အားငယ်စွာနဲ့ မြစ်ကမ်းပါးမှာ တစ်ရှိုက်ရှိုက် ငိုကြွေးနေရှာတယ်တဲ့ကွယ်။

''ငါ့အပြစ်မှ ငါ့အပြစ်ပါကွာ၊ ငါ့ကိုသာ သတ်လိုက်ပါ''

ခွေးလေးဟာ ယူကြုံးမရဖြစ်ပြီး မြေကြီးမှာ လူးလိမ့်နေ တာပေါ့။

''မြစ်ရဲ့ကြမ်းပြင်မှာ ပတ္တမြားလေးရဲ့ အရောင်စွက် နေရ မှာပေါ့''

''အေး ဟုတ်တယ်၊ ဒါဆို တစ်ယောက်ယောက်ကြားထဲက ယူသွားလို့ပဲ၊ ဘယ်သူများ တန်ခိုးနဲ့ ဖမ်းယူသွားလဲ မသိဘူး''

ကြောင်လေးက စဉ်းစားပြီး ဝေဖန်လိုက်တယ်။

''နင်တို့နှစ်ယောက် ပတ္တမြားလေးကို ဖျောက်ပစ်တာ ပေးတဲ့သူလဲ အပြစ်ရှိတယ်၊ ယူတဲ့သူလဲ အပြစ်ရှိတယ်၊ အခုလောက်ဆိုရင် ငါတို့ရဲ့ အဘိုးအို ဘယ်လောက် သောက ဖြစ်နေမလဲ၊ နင်တို့ မိုက်အားကြီးတယ်၊ ပြန်ရပြီးမှ ဒီလိုဖြစ်ရတာ သိပ်နာတယ်''

ဆိတ်ကလေးက ဒေါသနဲ့ ပြောရသော်လည်း ခဲလေသ သဲရေကျ ဖြစ်ခဲ့ရပုံကို တွေးပြီးငိုပါလေရောတဲ့ကွယ်။ နောက်တော့ ကြောင်ရော ခွေးရော ထိုင်ပြီးငိုရာမှ အိပ်ပျော်သွားကြတယ်တဲ့။

နောက်တစ်နေ့မနက် အိပ်ရာနိုးတဲ့အခါ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ဆိုတာ သုံးဦးသား တိုင်ပင်ပေမယ့် ဘာအကြံမှ ထွက်မလာဘူးတဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဘိုးအိုဆီကိုလဲ သွားမတွေ့ချင်ကြတော့ဘူး။ အဖြစ်သနစ်ကို ပြောပြရင် အဘိုးအိုလဲ ဝမ်းနည်းပြီး ငိုမှာသူတို့သိနေကြတယ်။

"အခုဆို ......ဆာလဲဆာလှပြီကွာ၊ ဒီအနီးအနားမှာ လူသူလေးပါး ကလဲမရှိ ......ဟီး ဟီး"

တစ်ခါ ထပ်ပြီး ငိုကြပြန်တယ်၊ လက်မှိုင်ချပြီး ငိုနေကြတုန်း သူတို့အနီးကို တံငါလှေတစ်စီး ဆိုက်ရောက်လာပြီး တံငါသည်ကြီးဟာ သဘောကောင်းစွာနဲ့မေးတယ်"

"မင်းတို့ ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက်တောင် ပူဆွေးငိုကြွေးနေရတာလဲ ငါကူညီပါ့မယ်"

ကြောင်လေးက ပတ္တမြားအကြောင်းပြောမယ်လုပ်တော့ ဆိတ်ကလေးက မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲနဲ့ မပြောဖို့ တားတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ လျှို့ဝှက်ချက်ကို မပြောသင့်ကြောင်းယူဆပြီး ဆာလောင်လို့ ငိုရတဲ့ အကြောင်းသာ ပြောလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ တံငါသည်ကြီးက ဖမ်းမိထားတဲ့ ငါးလေးကောင်ထဲက အကြီးဆုံးတစ်ကောင်ကို စားကြဖို့ ပေးထားခဲ့တယ်တဲ့ကွယ်။

ငါးကြီးကို ခွေးနဲ့ကြောင်ဟာ တောအုပ်ထဲကို ကိုက်ချီသွားပြီး ကိုက်ဖဲ့စားသောက်တဲ့အခါ ငါးကြီးရဲ့ ဗိုက်ထဲမှာ အရောင် တဝင်းဝင်းလက်နေတဲ့ သူတို့ပျောက်ဆုံးနေသော လိုတရ ပတ္တမြား လေးကို တွေ့ရှိလိုက်ကြတယ်။

"ဟယ်....ဝမ်းသာလိုက်တာ ဥစ္စာမှန်လို့ပြန်တွေ့ပြီကွ"

"ဟေး......ဟေး ပျော်တယ်၊ ပျော်တယ်၊ တို့တွေ ပျော်တယ် ......"

အဖြစ်မှန်က ပတ္တမြားလေး ရေထဲကျသွားတဲ့အခါမှာ အဲဒီ ငါးကြီးဟာ အစာမှတ်ပြီး ငုံဟပ်မျိုချလိုက်ခြင်းပါတဲ့၊ ရေအောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြမ်းပြင်ကို သွားရှာတော့ ဒါကြောင့် မတွေ့ကြတာပေါ့ကွယ်။

သတ္တဝါလေးသုံးကောင်ဟာ အားရဝမ်းသာစွာနဲ့ခုန်ပေါက်ပြီး အဘိုးအိုထံ ရောက်ရှိလာကြတာပေါ့။

"ကဲ......ဟောဒီမှာ အဘိုးရဲ့ပတ္တမြားပြန်ယူပေတော့"

"ဟင်..... ဟုတ်ပါရဲ့ မင်းတို့ ဘယ်လို ပြန်ရလာကြတာလဲ"

ကြောင်လေးက အဖြစ်အပျက်ကို အကျဉ်းချုံး ပြန်ပြောပြလိုက်တယ် အဘိုးအိုဟာ ပတ္တမြားလေးကို မြေကြီးနဲ့ သုံးချက်ခေါက်ပြီး ပါးစပ်ကလည်း ဟောဒီလို အမိန့်ပေး လိုက်တယ်။

"လူယုတ်မာ လူလိမ်အောင်ဖြိုး ငါ့ရှေ့မှာ ကြိုးတုပ်ပြီး ဂုံနီအိတ်ထဲ စွပ်လျက်သား ရောက်လာစေ...... "

"ဝုန်း"

စကားဆုံးတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် လူလိမ်အောင်ဖြိုးဟာ ကြိုးတုပ်ခြင်း ခံရပြီး ဂုံနီအိတ်ထဲ စွပ်လျက်သားပေါ်လာတယ်။

"ကဲ......လူလိမ်လာစမ်း၊ မင်းမှာ သူတစ်ပါး ပစ္စည်းကို ခိုးယူတဲ့အပြစ်ရှိကြောင်း ဝန်ခံစမ်း။"

"ဟုတ်ကဲ့......အဘိုး၊ ကျွန်တော်မှားပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ၊ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ......"

"တိတ်စမ်း၊ သူခိုးတွေကို ခွင့်လွှတ်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး လောကကြီးမှာ အများသူငါ ဒုက္ခရောက်ကုန်ကြမှာပေါ့ကွ၊ ကဲ...... ကြိမ်ဒါဏ် တစ်ရာခံပေတော့"

"ရှမ်း......ရှမ်း"

"ကြောက်ပါပြီး အဘိုးရဲ့......ကျွန်တော်နောက် မခိုးတော့ပါဘူး၊ ကတိပေးပါတယ်၊ မရိုက်ပါနဲ့တော့"

"မင်းတို့ သူခိုးတွေရဲ့ ကတိစကားကို ငါဘယ်တော့မှ မယုံဘူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းတို့မှာ လိမ်ညာပြောတတ်တဲ့ အကျင့်ပါသွားပြီ"

အဘိုးအိုဟာ ခေါင်းဖေါ်ရုံကလေး ဂုံနီအိတ်ကို ဖွင့်ပေးပြီး ဂုံနီအိတ်ပေါ်မှာ "သူခိုး" ဆိုတဲ့စာလုံးအကြီးကို ဆေးဖြူနဲ့ ရေးကာ မြစ်ထဲကို ပစ်ချလိုက်တယ်။

မကြာမီပဲ လူလိမ် သူခိုး အောင်ဖြိုးဟာ ရေနစ်သေဆုံးပြီး မြစ်ရိုးတစ်လျှောက် "သူခိုး" ဟူသောစာတမ်းနဲ့အတူ မျောသွားပါလေရောကွယ်။

လူလိမ်ရဲ့အလောင်းကို တွေ့တဲ့လူတိုင်း သူတစ်ပါးဥစ္စာ မခိုးဝံ့တော့ဘဲ နောင်လာနောက်သားများပါ မှတ်သားကုန်ကြရာမှ အဲဒီ နယ်တစ်ဝိုက်မှာ သူခိုးဆိုလို့ မှုးလို့ပင် ရှူစရာမရှိတော့ ဘူးတဲ့ကွယ်။

အဘိုးအိုဟာလည်း ခါတိုင်းလို လောဘမဖက်ပဲ ဒီလို စဥ်းစား တွေးတောမိသတဲ့။

"အင်း .....ဒီတစ်ခါ ငါဘာကို ဆုတောင်းမလဲ၊ ကျောက်ဖြူနန်းတော်ကြီးလည်း ငါမလိုချင်တော့ဘူး၊ အခု လောက်ဆို လူလိမ်အောင်ဖြိုး သေသွားတာနဲ့ ကျောက်ဖြူနန်း တော်ကြီးလည်း သူ့အလိုလိုပျောက်ကွယ် သွားလောက်ပြီ၊ တောတောင်အလယ် လူသူနည်းပါး ဝေးသီခေါင်တဲ့ နေရာမှာ အဖိုးတန်ပစ္စည်းတွေ ငါ့မှာ ရှိနေရင် အောင်ဖြိုးလို သူခိုးတွေ လာခိုးနေကြ ရန်မူနေကြအုံးမှာပဲ။ လယ်ယာမြေလေး တစ်ကွက် ရယ်၊ နွားတစ်ရှဥ်းရယ်၊ ဆိတ်သုံးကောင်ရယ်၊ ကြက်ဖကြက်မ တစ်စုံရယ်၊ ရရင်တော်ပြီ မရှိမရှား ငါ့သားဝလေးနဲ့ ငါ့မွေးရပ်မြေမှာပဲ အရိုးထုတ်တော့မယ်။

အဲဒီလိုတွေးပြီး ပတ္တမြားလေးကို မြေပြင်မှာ နောက်ဆုံးသုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချက်ခေါက်ပြီး ဆုတောင်းလိုက်တယ်။ သူလိုတဲ့ပစ္စည်း များရသွားပြီးတဲ့နောက် ပတ္တမြားလေးကို ညအခါ အလင်းရောင်ရဖို့သာ သုံးတော့တယ်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ လိုတရပတ္တမြားလေးအကြောင်းလည်း မပြောတော့ဘူး။ နောက်တစ်ကြိမ်ဘယ်တော့မှ ပတ္တမြားလေးကို မြေကြီးမှာ ခေါက်ပြီးဆုမတောင်းတော့ဘူးတဲ့ကွယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကြောင်၊ ခွေး၊ ဆိတ်၊ ကြက်၊ နွားတို့နဲ့အတူ တင်းတိမ် ရောင့်ရဲစွာနေကြာ အဘိုးကြီးဟာ အသက် (၉၀)ကျော်တဲ့အခါ လူကြီးရောဂါနဲ့ တစ်ယောက်ထဲ ကွယ်လွန်သွားရှာတယ်တဲ့ကွယ်။

အဘိုးအိုသေသွားတဲ့နောက် မြွေမင်းသားလေးဟာ မြွေတိုင်းပြည်ကနေရောက်လာပြီး ပတ္တမြားလေးကို ပြန်ယူသွားတယ်တဲ့ကွယ်။

ပုံပြင်လေးကတော့ ဒါပါဘဲကလေးတို့ရယ်။

❑ ဒီပုံပြင်လေးကို ဖတ်ခြင်းအားဖြင့် သူတစ်ပါးပစ္စည်းကို မခိုးယူသင့်ကြောင်း ခိုးယူပါက နောက်ဆုံး အပြစ်ဒါဏ်ခံရကြောင်း လျှို့ဝှက်အပ်သော စကားကို လူတစ်ကာအား မပြောသင့်ကြောင်း မိမိဘဝကိုမိမိ တင်းတိမ် သင့်ကြောင်း မြစ်ထဲမှာ ခွေးလေးလို လုပ်ချင်တဲ့ဆန္ဒ တစ်ခုကို မလုပ်သင့်တဲ့အခါ မလုပ်ပဲ နေသင့်ကြောင်း သင်ခန်းစာတွေ အများကြီး ကလေးတို့ယူကြရမည်။

* * * * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၃။ မီးဖိုပြာမှုတ်တတ်သောယောကျ်ား

ကလေးတို့ရေ.........

ရှေးရှေးတုန်းက ရွာတစ်ရွာမှာ လင်မယားနှစ်ယောက်ရှိကြသတဲ့။ မိန်းမက အလုပ်သိပ်လုပ်သော်လည်း ယောကျ်ားက မယားကျွေးမှု၊ သားကျွေးမှု၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်း ဆိုလို့ ဘာမှ မလုပ်ဘူးတဲ့ကွယ်..... မီးဖိုချောင်ထဲမှာ မိန်းမက ထမင်း၊ ဟင်းချက်နေတဲ့အခါ ပါးစပ်ကလေးရှေ့ထုတ် ပါးလေးနှစ်ဖက် ဖေါင်းပြီး "ဖူး ဖူး...... ဖူး ဖူး"နဲ့ ပြာတွေ မှုတ်ထုတ်ပေးလေ့ရှိတယ်တဲ့။

မီးဖိုကို အဲဒီလို ပြာမှုတ်ပေးတဲ့ အလုပ်မှတစ်ပါး ဘာမှ အလုပ် မလုပ်တော့ဘူး။ သူ့မိန်းမက အတော်စိတ်ပျက်နေတာပေါ့။

"ကဲ........ကျေးဇူးရှင်........မောင်မင်းကြီးသား၊ မိသားစုအတွက် အလုပ်ကလေး ရှာဖွေလုပ်ပါအုံး။ ရှင်ဟာ ဒီပြာမှုတ်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုထဲပဲ လုပ်တတ်သလား"

သူ့မိန်းမက ဘယ်လိုပြောပြော အချိုးမပြောင်းပဲ ထုံထိုင်းဆဲ ဆိတ်ဆိတ်နေတာပဲတဲ့ကွယ်.......

"ဒီမှာ........ယောကျ်ား........ကျွန်မပြောတာလဲ နည်းနည်းပါးပါး ဂရုစိုက်နားထောင်ပါအုံး။ သူများယောကျ်ားတွေများ အားရစရာကောင်း လိုက်တာ၊ လယ်လုပ်၊ ထင်းခွေ၊ တောလိုက် အရောင်းအဝယ်လုပ်နဲ့ ရှင်ကတော့ ဘာမှကို သုံးမရဘူး။ ရှင့်ကို ကျွန်မ အချိန်တစ်လပေးမယ်။ တစ်လပြည့်တာနဲ့ အလုပ်တစ်ခု ရှာဖွေလုပ်ဖို့ အိမ်က ထွက်သွားပေတော့ အိမ်က ဘာလိုချင်လဲ လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းယူသွား၊ အလုပ်လုပ်ဖို့ရတဲ့ အထဲက

www.burmeseclassic.com

ထိုက်ထိုက်တန်တန် ပစ္စည်းတစ်ခု ဝယ်ခဲ့ရမယ်၊ အဲဒါမှ ဘာမှ အလုပ်ရမလာဘူး ၊ ဝယ်မလာနိုင်ဘူးဆိုရင် ကျွန်မ ရှင့်ကို မပေါင်းနိုင်တော့ဘူး၊ ရှင်နဲ့ကွာမယ်၊ နောက်ယောကျ်ားလဲ ယူလိုက်တော့မယ်........"

"မြတ်စွာ၊ ဗုဒ္ဓေါ........ နောက်ယောကျ်ား ဆိုပါလား"

ဒီတစ်ခါတော့ ဒီငနဲ တော်တော်လန့်သွားတယ်။

"ကဲပါ........မိန်းမရာ ဖြာတစ်အိတ်ရယ်၊ သံချွန်တစ်ချောင်းရယ်။ ဒိန်ခဲအနည်းငယ်ရယ်၊ ကောက်ညှင်းထုပ်ဆုယ်ထုပ် လောက်ရယ်သာ ပေးလိုက်ပါဟယ်၊ နင်ပြောသလို ငါအိမ်ကထွက်ပြီး အလုပ်တစ်ခုခု ရှာလုပ်ခဲ့ပါ့မယ်"

"ဩော်........အိမ်မှာ ပြာမှုတ်ရုံတင်မကဘူး၊ ခရီးသွားရင်းတောင် ပြာမှုတ်အုံးမယ်ပေ့ါ၊ ရတယ်၊ ရတယ်၊ ရှင်လိုချင်တာ ကျွန်မအကုန်ထည့် ပေးလိုက်မယ်၊ ပြန်လာလို့ ဘာမှ မပါရင် ရှင်နဲ့ ကျွန်မ့အတွေ့ပဲ"

မကြာမီပဲ သူလိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေနဲ့အတူ မိန်းမနဲ့ သားသမီးတွေကို နှုတ်ဆက်ပြီး အိမ်မှ ထွက်လာခဲ့တယ်။

ခရီးနှင်လာတယ်၊ တကယ်က ဦးတည်ရာမရှိဘူး၊ ငါးရက်လောက် အချိန်ကြာသွားတယ်၊ ဘာလုပ်ရမှန်းလည်း မသိ၊ ဘာမှလည်း မလုပ်တတ်၊ အချောင်ခိုစားနေလာတဲ့ ယောကျ်ားဆိုတော့ ပြင်းရာမှ တဖြည်းဖြည်းဖျင်းလာတာပေ့ါကွယ်။

ဒီလိုနဲ့ တောအုပ်တစ်ခုအတွင်း ခရီးဆန့်ရင်း စမ်းချောင်းတစ်ခု ကမ်းစပ်ကို ရောက်လာခဲ့တယ်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ထန်းပင်လောက် အရပ်မြင့်တဲ့ ဘီလူးကြီးတစ်ကောင် ခါးကြီးကုန်းပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေသောက်နေတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်တဲ့။

"ဟာ........ဒါမှ ဒုက္ခပဲ၊ ငါ့ကို ဘီလူးကြီး တွေ့သွားပြီ နဲ့တူတယ်။ ရှေ့တိုးရင်လည်း ငါဟာ ဘီလူးရဲ့ အစာဖြစ်မယ်၊ နောက်ဆုတ်လို့ အိမ်ပြန်ပြေးရင်လည်း ငါ့မိန်းမနဲ့ ပြဿနာပဲ၊ အင်း........ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့........ဟာ အကြံရပြီ၊ ပြာအိတ်ကို ဖွင့်ပြီး ပြာတွေကို လက်နဲ့ ဆုပ်ကာ ပြာမှုတ်လိုက်တယ်။

"ဖူး"

ပြာမှုန့်တွေဟာ လေထဲမှာ လွင့်စင်ပြီး မီးခိုး တိမ်ခိုးတွေ ထွက်လာသလို ဖြစ်သွားပါလေရောတဲ့။

"ဟော့........အသင်လူသား....!...အသင်ဟာ တိမ်မဲညိုတွေ ကို ဘယ်လိုများ စုစည်းထားသလဲ၊ အသင်ရဲ့ တန်ခိုးသတ္တိကို ပြတာလား"

ဘီလူးကြီးက သူ့ကို ထူးဆန်းစွာ ကြည့်ရင်းမေးလိုက်တာနဲ့ သူဟာ မကြောက်ယောင်ဆောင်ပြီး ခါးထောက်လျက် ဟန်ထုတ် လိုက်တယ်။

"ဟဲ........ဟဲ ကျုပ်က သာမန်လူ မဟုတ်ဘူး၊ တန်ခိုးရှိတဲ့ လူဗျ၊ ဘာမဆို ကျုပ်က လုပ်နိုင်စွမ်းပါတယ်။"

"ဒါဖြင့်ရင်........ ကဲရော့၊ ကျောက်စရစ်အဖြူလေးနှစ်ခဲ ပစ်ပေး လိုက်မယ်၊ ကျောက်ခဲထဲကနေ ရေတွေထွက်အောင် အားနဲ့ညှစ်ပြစမ်း"

တော်ရုံတန်ရုံ လူဆိုရင် ဒီနေရာမှာ ဘာမှ မလုပ်တတ် ဖြစ်သွားမှာ သေချာပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပြာမှုန့်သမားက ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းတယ်။

ကျောက်စရစ်အဖြူခဲလေး နှစ်ခုကို ကောက်ယူဟန်ပြပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါလာတဲ့ ဒိန်ခဲလေးတွေနဲ့ လဲပစ်လိုက်ကာ လက်ထဲဆုပ်၍ အားနဲ့ညှစ်ဟန်ပြု လိုက်တယ်။

"အီး.........ယား"

ဒိန်ခဲထဲက နို့ရည်တွေ ထွက်လာတာပေါ့။ ဒါကို ဘီလူးကြီးက ကျောက်ခဲကို ရေထွက်အောင် ညှစ်နိုင်တယ်ထင်ပြီး လန့်သွားတယ်။

"အံမယ်........ ဒီလူသား တယ်အားစွမ်းပါလား၊ ဒါကြောင့် ငါ့ကိုမြင်ပေမယ့် မကြောက်တာပဲ"

ဘီလူးကြီးက အဲဒီလိုတွေးပြီး တော်တော်အထင်ကြီးသွားတာပေါ့ကွယ်၊ ပြာမှုတ်သမားက ဆက်ပြီး ဟိတ်ဟန်ထုတ်ပြန်တယ်။

"ကဲ........လာစမ်း။ ရှေ့ကို တိုးလာစမ်း။ ဘီလူးကြီး နင့်ရဲ့ပခုံးပေါ် ငါတက်မယ်၊ တင်ပေးစမ်း"

ဘီလူးကြီးလည်း ပြာမှုတ်သမား ခိုင်းတဲ့အတိုင်း တရိုတသေနဲ့ လက်ဖဝါးနဲ့ ချီမကာ သူ့ရဲ့ပခုံးပေါ် တင်ပေးလိုက်တယ်။

"အသင်လူသား"

"ဘာလဲ"

"အသင်လူသားရဲ့ အလေးချိန်ဟာ ပေါ့ပေါ့လေးပါလား"

"အံမာ........ကျုပ်က ကိုယ်ဖော့ပညာနဲ့ ကိုယ်ဖော့ထားလို့ပါ၊ နင့်ခေါင်းပေါ်တက်ပြီး လေးအောင်လုပ်ပြမယ်"

ပြာမှုတ်သမားဟာ ဘီလူးကြီးရဲ့ ခေါင်းပေါ်တက်ပြီး အသင့်ပါလာတဲ့ သံချွန်နဲ့ ဘီလူးကြီးရဲ့ ငယ်ထိပ်ကို ဆောင့်ထိုးချလိုက်တယ် ဘီလူးကြီးကတော့ ဘာလုပ်လိုက်တယ်ဆိုတာ မမြင်ရဘူးပေါ့။

"အားပါး.......မျက်လုံးတွေထဲမှာ မီးဝင်းဝင်းတောက်သွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါလား"

"အေး.......အဲဒါ ငါ့အစွမ်းပဲ၊ နောက်တစ်ခါ အစွမ်းထပ်ပြရအုံးမလား"

"မ.......မလုပ်ပါနဲ့၊ ယုံကြည်ပါပြီ၊ အသင်လူသားကို ကျွန်ုပ်ရဲ့ အိမ်သို့ အထူးဧည့်သည်တော်အဖြစ် ခေါ်သွားပါ့မယ်၊ လိုက်တော်မူပါမလား"

ပြာမှုတ်သမားဟာ စိတ်ထဲမှာ ကြောက်သော်လည်း လုပ်စရာကလဲ ဘာမှမရှိတာကြောင့် လိုက်ရန်သဘောတူလိုက်တယ်။

ခဏကြာတဲ့အခါ ဘီလူးကြီးရဲ့အိမ်ကို ရောက်သွားတယ်၊ အိမ်ကြီးက ရောမ အကြီးကြီးပဲ ၊ မီးဖိုချောင်ထဲ ဝင်လိုက်တော့ ပေါင်မုန့်ချပ်ကြီး တစ်ခုကို မီးကင်ထားတာတွေ့လိုက်ရတယ်။

"ပေါင်မုန့် မီးကင်ထားတာ အသင်လူသား ကြည့်လိုက်ပါ"

"စိတ်ချသွားပါ ဘီလူးကြီး"

ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်း ပေါင်မုန့်ကြီး မီးတူးသွားတာတွေ့တာနဲ့ အနီးရှိ တုတ်တစ်ချောင်းနဲ့ တအားတွန်းဖယ်လိုက်ရာက သူဟာလဲကျသွားပြီး သူ့အပေါ်ကို အိုးကြီးတစ်အိုး ပိကျလာ သူမထနိုင်တော့ဘူးတဲ့ကွယ်။

မကြာမီမှာပဲ တစ်ခြား ဘီလူးကြီးတွေ ရောက်လာကြတယ် ပြာမှုတ်သမားကို မြေအိုးနဲ့ ပိနေတာတွေ့ကြတာပေ့ါ။

"ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ.......အသင်လူသား၊ အိုးအောက်မှာ အပိခံပြီး ဘာလုပ်နေတာလဲ"

"ဟဲ.......ဟဲ၊ ဗိုက်နာတာနဲ့ ဗိုက်ကို အိုးနဲ့ဖိပြီး ...နေတာပါ၊ သက်သာလာပါပြီ၊ မြေအိုးကို ဖယ်လိုက်စမ်းပါ"

ပြာမှုတ်သမားက ခပ်တည်တည်နဲ့ ဖြီးဖြန်းလိုက်ပြန်တယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘီလူးတစ်ယောက်က သူပြောတာအဟုတ်မှတ်ပြီး မြေအိုးကို ဆွဲမပေးလိုက်ရာ သူလဲလွတ်သွားတော့တယ်။

ဘီလူးကြီးများဟာ စားပွဲကြီးတစ်လုံးမှာ ဝိုင်းပြီး အရက်သောက်ကြတယ်၊ ပြာမှုတ်သမားကလဲ ဘယ်နေမလဲ စားပွဲပေါ်တက်ပြီး ဟင်းတွေ အရက်တွေကို ကြည့်နေတာပေါ့။

အဲဒီအချိန်မှာ ဘီလူးကြီးကြီးတစ်ကောင်ဟာ နှာမွန်ကာ ဟပ်ချီးဆိုပြီး တစ်ချက်နှာချေလိုက်ရာ ပြင်းထန်တဲ့ လေမှုတ်ဒဏ်ကြောင့် ပြာမှုတ်သမားဟာ အပေါ်ကို မြောက်တက်သွားတယ်၊ ဘီလူးကြီးအိမ်ရဲ့ တံခါးဘောင်ပေါ်ကို ရောက်သွားပြီး လိမ့်မကျအောင် မနည်းဖက်တွယ်လိုက်ရတယ်။

"ဟေ့.......လူသား ဘာလုပ်တာလဲ"

"ဟဲ.......ဟဲ ငါတတ်ထားတဲ့ ကိုယ်ဖျောက်သိုင်းပညာကို မင်းရဲ့ နှာချေတဲ့ ဂီတသံနဲ့ စည်းချက်ကျကျ သိုင်းကစား လိုက်တာပါကွ မလှဘူးလား"

ဘီလူးကြီးတွေဟာ သူ့လို အသိဉာဏ်မရှိတော့ သူပြောတာ အဟုတ်မှတ်ပြီး အထင်ကြီး သွားကြတယ်။

ပြာမှုတ်သမားဟာ တံခါးဘောင်ပေါ်ကနေ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါ အခန်းတစ်ခုထဲမှာ ပြောင်ပြောင်လက်လက် အစုအပုံတွေကို လှမ်းမြင်လိုက်ရတော့ မျက်လုံးနှစ်ဖက်ကို လက်နဲ့ပွတ်ပြီး ဘာတွေဖြစ်မယ်ဆိုတာ သေချာအောင် ထပ်ကြည့်လိုက်တယ်။

"ဟာ.......အဖိုးတန် ရတနာပစ္စည်း တွေပါလား၊ ဒီဘီလူးတွေ အတွက်ဘာမှ အသုံးဝင်မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ငါမိုးမသိ အဝတ်နဲ့ထုပ်ပြီး ပြန်ယူသွားနိုင်ရန် အပိုင်ပဲ"

အဲဒီလို အတွေးရသွားပြီး ခေတ္တမျှ စိတ်ပျော်သွားတယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် ဘီလူးတွေဆီက ဒီရတနာတွေကို ဘယ်လို ရယူပြေးရမှန်း မစဉ်းစားတတ်အောင်ဖြစ်နေတာမို့ အချိန်အတန်ကြာအောင် ခေါင်းကုတ်စဉ်းစားနေလိုက်တယ်တဲ့ကွယ်။

"ငါဟာ လူသားပဲ၊ လူသားမျိုးနွယ်ဆိုတာ၊ အင်မတန် ဉာဏ်များတဲ့ အမျိုးပဲ ၊ ဘာအခက်အခဲမဆို အဖြေရှိရမယ်၊ လိုလျှင် ကြံဆနည်းလမ်းရ ဆိုတဲ့ စကားကို ဘယ်သွားထားမလဲ၊ ဟုတ်ပြီ၊ အချိန်အခါနဲ့ အခွင့်အရေးကို စောင့်ပြီး လုပ်ရင်ဘာဖြစ်လို့ ငါလုပ်ချင်တာ မဖြစ်ရမှာလဲ"

သူက တစ်ယောက်တည်း ခပ်တိုးတိုးလေး ပြောနေမိတယ်။

"ဟေ့........တန်ခိုးရှင်လူသား တစ်ယောက်ထဲ ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ"

ဘီလူးတစ်ကောင်က လှမ်းမေးတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူက ဒီလိုပြန်ပြောတယ်။

"မင်းတို့ ဘီလူးတွေ အဝေးကို လွှင့်စင်နိုင်တဲ့ ဂါထာကို ငါရထားတယ်၊ မေ့နေလို့ မနည်းစဉ်းစားပြီး စမ်းဆိုကြည့်နေတာ၊ ဒီဂါထာကို ကျယ်ကျယ်ရွတ်လိုက်ရမလား"

ခပ်တည်တည်နဲ့ လှမ်းဟောက်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဘီလူးတွေ နောက်ကို နည်းနည်းတွန့်သွားကြတယ်။

"မလုပ်ပါနဲ့........အသင်လူသား"

"မရဘူး၊ ငါ့ကို မလေးမခန့်လုပ်တာ၊ ငါစိတ်ဆိုးတယ်၊ အခုငါ ဂါထာကို ရွတ်တော့မယ်"

"ဟာ မဖြစ်ဖူးဟေ့........ပြေးမှပဲ၊ ပြေးကြဟေ့၊ ပြေးကြ"

ဘီလူးလေးငါးကောင် လန့်ပြီး တချိုးတည်း ထပြေးကြပါ လေရောတဲ့ကွယ်......။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမယ့် ပေကပ်ကပ် တစ်ကောင်က မပြေးပဲ မတ်တပ်ထရပ်ပြီး သူ့ကို မျက်ထောင့်နီကြီးနဲ့ ကြည့်ကာ......

"ဒီမှာ လူသား......အဲဒီဂါထာကို ငါမယုံဘူး......ရွတ်စမ်းကွာ"

ပြာမှုတ်သမားဟာ ရုတ်တရက် ဘာပြောရမှန်းမသိပဲ ကြောင်အန်းအန်း ဖြစ်သွားတာပေါ့၊ ဒီဘီလူးရဲ့ဟန်ပန်ဟာ သူ့ရဲ့ဂါထာကို အမှန်တကယ် မယုံကြည်ပုံရနေတော့ ဘာညာကွိကွ ရွတ်ဆိုလိုက်လို့လဲ ပြေးမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သူတွေးမိလိုက်တယ်။

"အင်း......ခက်ပြီ......ငါ ဘာတတ်သလဲ၊ ဘာပညာမှ မတတ်ဘူး ပြာမှုတ်တာတစ်ခုထဲပဲ တတ်တာ၊ ငါ့နှယ် ပညာကလဲ နည်းလိုက်ပါဘိတော့၊ မထူးပါဘူးလေ......ငါတတ်တဲ့ ပြာမှုတ်တဲ့ အတတ်ပညာနဲ့ပဲ ကြည့်လုပ်ရတော့မှာပဲ"

ဒီလို စိတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်စဉ်မှာပဲ ဘီလူးက ထပ်မေးပြန်တယ်။

"ဟေ့......လူသား၊ ဘာတွေ ငေးနေတာလဲ"

"မငေးပါဘူး အတွင်းအားထည့်နေတာပါ၊ အသင်ဘီလူးကို ကျုပ်တန်ခိုးတစ်ခု ပြစရာရှိတယ်၊ ဒီအတိုင်းပြလို့ မရဘူး၊ သိပ်မှုန်ဝါးပြီး သိပ်ထူးဆန်းတာ သိပ်သေးငယ်လွန်းတဲ့ တန်ခိုးပဲ၊ သင့်ရဲ့ မျက်လုံးနှစ်ဖက် နားမှာကပ်ပြီး ပြမှသာလျှင် ကျုပ်ရဲ့ တန်ခိုးကို သင်တွေ့မြင်နိုင်မယ်......"

"အောင်မယ်......လာချည်သေးရဲ့ ၊ ကဲ ရော့တယ်၊ ဖါလက်ဖဝါး အပေါ်ခုန်တက်လိုက်"

သူက တံခါးဘောင်ပေါ်ကနေ ဘီလူးကြီးရဲ့ လက်ဖဝါးပေါ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခုန်တက် လိုက်တယ်။

"ကျုပ် တန်ခိုးပြတဲ့နေရာမှာ ပစ္စည်းနှစ်ခုလိုတယ်၊ တစ်ခုက ကျုပ်ကိုင်နေကျ သံချိပ်ကောက်၊ တစ်ခုက ပြာအိတ်"

"အိုး......ရပါတယ် ......ငါက မင်းတို့ လူသားမျိုးနွယ်တွေဟာ အရမ်းကြွားဝါတတ်လွန်းလို့ လုံးဝ အယုံအကြည် မရှိဘူး။ မင်းကြိုက်တာသာယူ၊ ပြာတွေ မီးဖိုနားမှာ အပြည့်ပဲ၊ မင်းထည့်ချင်သလောက် အိတ်နဲ့ကြုံးထည့်ယူပေတော့"

ဘီလူးကြီးက သူ့ကိုခွင့်ပြုလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ဘီလူးကြီးရဲ့ လက်ဖဝါးပေါ်က ကြမ်းပြင်ပေါ်ကို ခုန်ဆင်းပြီး မီးဖိုရှိရာကို ပြေးသွားတယ်။

သူ့မိန်းမပေးလိုက်တဲ့ ပြာအိတ်နှစ်အိတ်ကို သူ့ခရီးဆောင်လွယ်အိတ်ထဲမှ ထုတ်ပြီး မီးဖိုဘေးက ပြာမှုန့်တွေကို ကြုံးထည့်လိုက်တော့ပေါ့။

ခါးကြားထဲကိုလည်း သူ့မိန်းမပေးလိုက်တဲ့ တစ်ဖက်မှာ ထိပ်ရှိုးလိုပါတဲ့ သံချိတ်ကောက်ကို ထိုးထည့်ပြီးတာနဲ့ ဘီလူးကြီးရဲ့ လက်ဖဝါးပေါ် ပြန်ပြေးတက်လိုက်တယ်။

"အသင်လူသား......တန်ခိုးပြဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်ပြီလား"

"ဒီမှာ ဘီလူးကြီး...... ကျုပ်ပြမယ့် တန်ခိုးသတ္တိတွေကို အသင်ဘီလူး ဒီလို ရပ်ကြည့်နေလျှင် သိပ်မကောင်းဘူး"

"ဘယ်လိုကြည့်ရမှာလဲ၊ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြောနေပြန်ပြီ"

"ကျုပ်ရဲ့ တန်ခိုးကို အောက်ဖက်ကနေ ကြည့်ရင် ပိုမြင်ရမယ်။ ဒီတော့ ဘီလူးကြီး ပက်လက်လှန်လှဲအိပ်လိုက်ပါ၊ အသင်ဘီလူးကြီးရဲ့ နှာခေါင်းပေါ်တက်ပြီး တန်ခိုးပြမယ်"

"ဩော်......ဒီလိုလား၊ ရတယ်လေ၊ ပက်လက်အိပ်ကြည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရတာပေါ့၊ ပိုလို့တောင် ဇိမ်ကျသေးတယ်''

ဘီလူးကြီးဟာ ပြာမှုတ်သမားပြောတဲ့အတိုင်း ကြမ်းပြင်ပေါ်လှဲအိပ်လိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ ပြာမှုတ်သမားကို သူ့မျက်နှာက နှာခေါင်းပေါ်ကို တင်ပေးလိုက်တယ်တဲ့ကွယ်။

''ကဲ......ဘီလူးကြီး ကျုပ်တန်ခိုးပြတော့မယ်၊ မျက်တောင်မခတ်နဲ့ မျက်လုံးနှစ်ဖက်ကို သေသေချာချာ ဖွင့်ထား၊ တန်ခိုးက သိပ်မြန်တယ်၊ မျက်လုံးတွေ ပြူးကြည့်ပေတော့''

ပြာမှုတ်သမား ပြာအိတ်နှစ်အိတ်ကို ဘီလူးကြီးရဲ့ နှာခေါင်းရိုးနှစ်ဖက်အနီးမှာ သွန်ချလိုက်ပြီး မျက်လုံးတွေထဲကို ပါးစပ်ထဲမှလေနဲ့ အားရပါးရ မှုတ်ထည့်လိုက်တယ်။

''ဖူး......ဖူး''

ပြာမှုန့်တွေ အလုံးလိုက် အထွေးလိုက် ဘီလူးကြီးရဲ့ မျက်လုံးတွေထဲကို ဝင်ကုန်တာပေါ့ကွယ်၊ ပြာမှုတ်သမားရဲ့ လေမှုတ်အားဟာ အတော်ပြင်းတယ်။

''အား......အား...... မျက်လုံးထဲမှာ ဘာမှ မမြင်ရတော့ဘူး၊ အသင်လူသား ဘယ်လို တန်ခိုးပြလိုက်တာလဲ ပြန်လုပ်ပေးပါ''

''အေး......ပြန်လုပ်ပေးမယ်၊ မျက်လုံးတွေ ပြန်ဖွင့်လိုက်''

ဘီလူးကြီးက အဟုတ်မှတ်ပြီး မျက်လုံးတွေ ပြန်အဖွင့်မှာ ထပ်ပြီး ပြာတွေကို ဖူးကနဲ ထပ်မှုတ်ထည့်လိုက်ပြန်တယ်၊ ဒါတင်မကသေးဘူး ပုဆိုးကြားထဲက ဝှက်ယူလာတဲ့ သံချွန်ကောက်နဲ့ ဘီလူးကြီးရဲ့ နှာခေါင်းကို အချွန်နဲ့ ဆွဲဆောင့်ထိုးလိုက်ပြန်တယ်။

''အိုး......နာလှချည့်ရဲ့ အသင်လူသား၊ ဘယ်လို တန်ခိုးပြလိုက် တာလဲ၊ အသင့်ရဲ့ တန်ခိုးကို သိပါပြီ၊ တန်ခိုးကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြန်နုတ်ပေးပါ ယုံပါပြီ"

"ငါ့ရဲ့ တန်ခိုးက ပြုပြီးရင် ချက်ချင်းပြန်နုတ်လို့ မရဘူးကွ အဲဒါကို မှတ်ထား"

ပြာမှုတ်သမားဟာ ဘီလူးကြီးရဲ့ မျက်နှာပေါ်က ပြန်ဆင်းပြီး ရတနာတွေရှိတဲ့ အခန်းထဲသို့ ကူးဝင်ကာ အဝတ်စုတ် တစ်ခုနဲ့ ရွှေငွေရတနာတွေကို တနိုင်ထုပ်ပိုး သယ်ယူ၍ ဘီလူးကြီး အိမ်မှ ထွက်လာခဲ့တယ်တဲ့ကွယ်။

ပြာမှုတ်ခံရတဲ့ ဘီလူးကြီးဟာ မျက်စိမမြင်ရတော့ဘဲ အိမ်ထဲမှာ အော်ဟစ်ပြီး တဖုန်းဖုန်း တဒိုင်းဒိုင်း တွေ့ကရာနဲ့ တိုက်မိကာ လဲကျသွားလိုက် ထလိုက် အော်လိုက် လဲကျသွား လိုက်နဲ့ ဆူညံစွာ ကျန်ရစ်ခဲ့ တယ်။

"မယုံတဲ့ ဘီလူး ......မှတ်ပေတော့"

ပြာမှုတ်သမားဟာ ဘီလူးကြီးအိမ်ကနေ ထွက်လာ မလှမ်းမကမ်း တစ်နေရာရောက်တဲ့အခါမှာ ထွက်ပြေးပြီး အိမ် ပြန်လှည့်လာတဲ့ ဘီလူးတွေနဲ့ ပြန်တွေ့ကြပါလေရော။

"ဟာ ......အသင် တန်ခိုးရှင်လူသား၊ ငါတို့အိမ်ဆီ တဖုန်းဖုန်း တဒုန်းဒုန်းအသံတွေ ကြားရတယ်၊ ဘာဖြစ်တာလဲ"

"ဘာဖြစ်ရမှာလဲကွ၊ ငါ့ရဲ့ ဘီလူးပြေးဂါထာ ရွတ်လိုက် မယုံကြည်တဲ့ ဘီလူး အကြီးအကျယ် ဝေဒနာခံစားနေရ မျက်လုံးတွေလဲကန်း၊ ခေါင်းတွေလဲကွဲ၊ မျက်နှာတွေလဲ သွေး ထွက် ဒုက္ခလှလှကြီး တွေ့နေပြီ"

"ဟာ တယ်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ဘီလူးပြေးဂါထာပဲ"

"ဟုတ်တယ်၊ ဒီဘီလူးပြေးဂါထာကို မင်းတို့အိမ်ထဲ ငါရွတ်ခဲ့တာ၊ တော်ကြာ ဒီနားကိုပါ ပျံ့လွင့်လာပြီး မင်းတို့

www.burmeseclassic.com

ကူးစက်ကုန် လိမ့်မယ်၊ ဝေးရာကို ပြေးကြစမ်း"

"ဟာ ဟုတ်မယ်ထင်တယ်၊ ပြေးကြစို့ဟေ့......"

ဘီလူးတွေလဲ ပြာမှုတ်သမား ပြောတာကို တကယ်မှတ်ပြီး ချက်ခြင်း ဝေးရာကို ပြေးကြပါလေရောကွယ်။

ဒီတော့မှ ပြာမှုတ်သမားဟာ ရတနာထုပ်ကို ထမ်းပြီး ဝေချွန် သံလေး တရွှီရွှီချွန်လို့ အိမ်သူသက်ထား သူ့မယားထံကို ပျော်ရွှင် ကြည်နူးစွာ ပြန်ပါလေရောတဲ့ကွယ်။

ပုံပြင်လေးကတော့ ဒီမှာတင်ပြီးဆုံးသွားပါပြီ...... ကလေး တို့ရယ်။

- ဒီပုံပြင်လေးမှာ ဘာမှတ်သားစရာရှိမလဲ ကြည့်ကြရ အောင်။

အဓိက ကတော့ မိမိကျွမ်းကျင်ရာ တစ်ခုခုကို အသုံးချပြီး အခက်အခဲ ကို ကျော်နိုင်မယ် ဆိုတာနဲ့ ဘာမဆို ဉာဏ်ကို သုံးတတ်ရင် အောင်မြင် တတ်တဲ့အကြောင်း မှတ်ကြပေါ့ကွယ်။

******

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၅။ သူများကို အပြစ်မတင်နဲ့

"ကလေးတို့ရေ......

ရှေးရှေးတုန်းက ကျေးရွာတစ်ရွာမှာ ဟင်းသီးဟင်းရွက်မျိုးစုံ စိုက်ပျိုးကာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုတဲ့ တောင်သူလယ်သမား တစ်ဦး ရှိတယ်တဲ့ကွယ်......

သူဟာ စပါးစိုက်ပျိုးရုံတင် မကဘူး ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေလည်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းက စိုက်ပျိုးတယ်။

တစ်နေ့သောအခါ သူဟာ ဈေးတစ်ဈေးမှာ သူ့လယ်ယာမြေကထွက်တဲ့ ဗူး၊ ဖရုံ၊သခွား၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ရုံးပတီစတဲ့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေကို မြင်းလှည်းနဲ့ သွားပြီး ရောင်းတယ်တဲ့။

ရောင်းလို့ပြီးတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် လယ်သမားဟာ လှည်းပေါ်ကို အမြန်ပြန်တက်ပြီး လှည်းမောင်းကာ အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့တယ်တဲ့ကွယ်။

လှည်းက နွားလှည်းမဟုတ်ဘူး။ မြင်းလှည်းပေါ့၊ သူ့လယ်ယာမြေဟာ ပက်အိပက်နဲ့နေးကွေးစွာ သွားနေတာပေါ့ကွယ်။သူဟာ လှည်းကို ဂရုစိုက်မမောင်းပဲ အိပ်ငိုက်ပြီး မောင်းလာတယ်။

ဒီလို မောင်းရင်း မကြာမီမှာပဲ လယ်သမားဟာ တခေါခေါ်နဲ့ အိပ်မောကျသွားတာပေါ့ကွယ်။

ခေတ္တခဏကြာတဲ့အခါ သူ့ရဲ့ မြင်းအိုကြီးဟာလဲ လမ်းအတိုင်း တရွေ့ရွေ့သွားနေရာမှ သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်အောက် ရောက်တော့ ဆက်မသွားတော့ပဲ ရပ်လိုက်ပြီး သစ်ပင်အောက်မှ အလေ့ကျပေါက်နေတဲ့ မြက်ပင်စိမ်းစိမ်း တွေကို စားတော့တာပေါ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လယ်သမားလည်း မနိုင်ဘူး။ မြင်းအိုကြီးကလည်း မောင်းသူ ထိန်းကျောင်းသူမရှိတော့ အရိပ်အောက်မှာ အေးအေးဆေးဆေး မြက်ပဲ စားနေတာပေါ့ကွယ်။

နောက်ဆုံးမှာ ညနေစောင်းလာပြီး နေဝင်ကာ လမင်းကြီးပင် ထွက်လာတယ်တဲ့။

ညရောက်ပြီး လကသာနေတာပေါ့ ၊ အဲဒီအခါကျမှ လယ်သမား အိပ်ရာမှ ပြန်နိုးလာပြီး ကမန်းကတန်း သုတ်သီး သုတ်ပြာဖြစ်သွားတယ်။

"ဟာ ငါဘယ်ရောက်နေပါလိမ့်"

လယ်သမားဟာ တအံ့တသြ ဖြစ်သွားပြီး အခြေအနေကို သဘောပေါက်သွားတယ်။

"ဟင်..... ငါအိမ်လဲ မရောက်သေးပါလား၊ ငါ့အိမ် ငါ့လယ်ယာမြေနဲ့ အဝေးကြီးပဲ ရှိပါသေးလား။ ဒီမြင်းစုတ် မြင်းနွာ မြင်းအို မြင်းအဘိုးကြီး ငါအိပ်တုန်း ဆက်မသွားပဲ ဇိမ်နဲ့ မြက်စား နေတာပေါ့လေ၊ ဟဲ့ ...... မြင်းသွားစမ်း"

မြင်းကို သူဟာ ဒေါသကြီးစွာ ကြာပွတ်နဲ့ ရိုက်ပြီး လှည်းကို ဆက်မောင်း လာရတာပေါ့။

လှူဆိုး၊ ဓါးပြတွေသာ ရှိရင် လယ်သမားဟာ အလုခံရမှာ အသေအချာပဲပေါ့။

လယ်သမားဟာ သူ့မြင်းအိုကြီးကို ဒေါသအရမ်းထွက်ပြီး လမ်းတစ်လျှောက်လုံး အပြစ်တင်ဆဲဆို ကြိမ်းမောင်းလာခဲ့ရတာပဲ တဲ့ကွယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေးတို့ရဲ့ ဖိုးမြင့်ကလေးကတော့ ဒါပါပဲကွယ်၊

❑ ဒီပုံပြင် ကလေးရဲ့ သင်ခန်းစာကို တွေးမိကြရဲ့လားကွယ်။ ကိစ္စတစ်ခု မကောင်းဖြစ်သွားတဲ့အခါ သူတစ်ပါးကိုချည်း အပြစ်မတင်ဖို့ပါပဲ။ တကယ်လို့ လယ်သမားသာ လှည်းမောင်းရင်း လမ်းမှာ မအိပ်ရင် ဒီလို ဘယ်ဖြစ်မလဲ။

ပြီးတော့ သူ့မြင်းကြီးက အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်နေတဲ့ဥစ္စာ။

ကလေးတို့လည်း မှတ်ထားကြနော်။

မိဘအိုတွေ၊ အဘိုးအို၊ အဘွားအိုတွေကို ဘယ်တော့မှ အပြစ်မတင်ကြနဲ့။

ကလေးတို့ကိုယ်တိုင်က အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ ရှိနေလို့သာ ဆုံးရှုံးမှု တစ်ခုနဲ့ကြုံရတာပဲလို့ မှတ်ကြပါကွယ်၊ ဘယ်သူမပြု မိမိမှုဆိုတဲ့ စကားတောင်ရှိသေးတယ်။

မိမိကိုယ်ကိုသာ အပြစ်တင်ပြီး အမြန်ပြုပြင် ကြိုးစားရင် အောင်မြင်မှုရမှာ မလွဲကေန်ပါပဲကွယ်။

* * * * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[redacted]

တစ်ခါတုန်းက လယ်သမားတစ်ယောက်မှာ ကျွဲကြီး တစ်ကောင်ရှိတယ်တဲ့ကွယ်။

ကလေးတို့ရေ ကျွဲဆိုတဲ့ သတ္တဝါကို ရွေ့ဖူးတယ်မဟုတ်လား ကျွဲဟာ အသားကမည်းတဲ့အပြင် ရွှံ့ဗွက်တွေကိုယ်မှာ အလူးလူးနဲ့ သိပ်ညစ်ပတ်တဲ့ သတ္တဝါပေါ့၊ နွားတွေလိုပဲ လယ်ထွန်တဲ့အခါရယ် လှည်းဆွဲတဲ့အခါရယ်၊ လယ်သမားတွေက ကျွဲတွေကို သုံးလေ့ရှိကြ တယ်။ နွားနို့ကို သောက်လို့ရသလို၊ ကျွဲနို့ကိုလည်း သောက်လို့ ရတာပေါ့။

ကဲ...... ပုံပြင်ကို ဆက်ကြရအောင်

အဲဒီ လယ်သမားဟာ ကျွဲကြီးကို မွေးထားသော မွေးထားရ တယ် မျက်စိထဲကြည့်လို့ မရဘူးတဲ့ကွယ်၊ လယ်သမားက လုပ်တာ က လယ်သမား အတော်အလုအပကြိုက်တဲ့ လယ်သမားထင်ပါရဲ့ ကလေးတို့ရယ်......

ကျွဲကြီးဟာ သူ့ရဲ့ သဘာဝအတိုင်း သိပ်လည်းမအော်၊ မြန်မြန်လည်း မလှုပ်ရှားပဲ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် သူ့ဘာသာသူ နေလေ့ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် နွားတွေထက်တောင် အပင်ပန်းခံနိုင် တယ်လို့ လယ်သမားများ ပြောလေ့ရှိကြတယ်နော်......

အဲဒီ ကျွဲကြီးဟာ ဦးချိုကောက်ကောက်ကြီး နှစ်ဘက်ကားလို့ ဗလကလဲ အလွန်ကောင်းပြီး ပူပြင်းတဲ့နေပူရှိန်ကို မမှုဘဲ လယ်ကွင်း ထဲမှာ လယ်ထွန်နိုင်တယ်တဲ့၊ ဘာမှ ညည်းတွားခိုကပ်လေ့မရှိဘူး သူ့သခင်ခိုင်းသမျှ အကုန်လုပ်တာပဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့ [illegible] ကြီးကို ဒီလိုပြော
သတဲ့။

"ပေါ့ကောင် [illegible] မင်းဟာ သိပ်နေ့ကွေးပြီး
အလွန်အရုပ်ဆိုးတယ်၊ ကျားဆိုတဲ့ သတ္တဝါကို မင်းမြင်ဖူးသလား။
ငါပြောပြမယ်၊ နားထောင် ကျားရဲ့ အဂါရောင်အမွေးတွေဟာ
နေရောင်အောက်မှာ ဆိုရင် ဝါထိန်တောက်ပြောင်နေတယ်၊ မင်းလို
မည်းမည်းကြီး မဟုတ်ဘူး၊ အနက်စင်းကြားတွေကလည်း
အတော်လှတယ်၊ ကျားတွေဟာ အားလည်းကောင်းတယ်၊
သိမ်လျှင်တယ် သိပ်မြန်တယ်ကွ"

ကျွဲကြီးဟာ သူ့သခင်ရဲ့ စကားကို နားလည်ပေမဲ့လည်း
ဘာမှ ပြန်မပြောရှာဘူး၊ ပြန်ပြောရင်လည်း ထူးမှာမှ မဟုတ်တာ၊
အထင်သေးနေတဲ့သူကို အထင်မသေးအောင် စကားတွေအများကြီး
ပြောလည်း မောတာပဲ အဖတ်တင်မှာပေါ့။

ကျွဲကြီးဟာ အဲဒီလိုပဲ စိတ်ထဲမှာ တွေးမိလိုက်တယ်၊ မိတ်ဆွေ
စစ် မိတ်ဆွေကောင်းဆိုတာ အရေးကြုံမှ သိကြမှာ မဟုတ်လား။

ပြောပြီးလို့ နောက်တစ်နေ့လည်းရောက်ရော ဘယ်အချိန်က
စပါးပင်တွေကြားမှာ ရောက်နေမှန်းမသိတဲ့ ကျားတစ်ကောင်ဟာ
လယ်သမားနောက်ကို လိုက်ပါလေရော။

"ဝေါ်င်း...... ဝေါင်း...... ဟောင်း...... ဟောင်း"

"အမယ်လေး ကျားကြီး လိုက်တယ်ဗျို့ ကယ်ကြပါအုံး"

ကျားကြီးက နောက်မှ လိုက်ယုံတင်မကဘူး ပါးစပ်ကြီးလည်း
ဟိန်းဟောက်ပြီး လိုက်နေတော့ လယ်သမားဟာ သေးထွက်မတတ်
ကြောက်ရွံ့ပြီး ပြေးတော့တာပဲပေါ့။

ဒါပေမယ့် ဘယ်ရမလဲ၊ ကျားကြီးက ခြေလေးချောင်းနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်တာ [illegible] ယ်လွှတ်ပါ့
မလဲ။

ကျားကို အ[illegible] လုပ်တယ်လို့ ခိုးကျူး
မိတဲ့ လယ်သမားဟာ ခုန်အုပ်ကိုက်စားတော့မယ့် ကျားကိုကြည့်ပြီး
မေ့လဲမတတ် ဆတ်ဆတ်တုန်အောင် ကြောက်နေတာပေါ့။

"အမလေး...... ကယ်ကြပါအုံးဗျို့၊ ကျွန်တော့ကို ကျားကြီး
ကိုက်တော့မှာဗျ။ ဟီး...... ဟီး"

သည်မှာတင် သခင်ဖြစ်သူရဲ့ ငိုယိုအော်ဟစ်သံကို ကြားလိုက်
တဲ့ ကျွဲကြီးဟာ ကယ်ဖို့အတွက် လယ်ကွင်းထဲမှ တဟုန်ထိုး
ပြေးဝင်လာပြီး ကျားကြီးနဲ့ လယ်သမားသခင်အကြား ကြားဝင်ရပ်
လိုက်တယ်လေ။

"ရှူး...... ရှူး"

ကျွဲကြီးရဲ့ နှာခေါင်းထဲမှာလည်း နှာမှုတ်သံ တရှူးရှူးထွက်ပြီး
ရှေ့ခြေထောက်၊ နောက်ခြေထောက်တွေကို နောက်ပြန်တရှပ်ရှပ်
မြေကြီးယက် အသင့်ပြင်ဆင် လိုက်တယ်။

ကျွဲကြီးနဲ့ကျားကြီးဟာ တစ်ကောင်ကို တစ်ကောင် စူးရှတဲ့
မျက်လုံးအစုံတွေနဲ့ ပြိုင်တူ ကြည့်ကာ တိုက်ခိုက်ရန် ချိန်ရွယ်လိုက်
ကြတာပေါ့ကွယ်။

မကြာမီမှာပဲ ကျားကြီးဟာ ကျွဲကြီးကို ပြေးခုန်အုပ်ပါလေရော
ကွယ်။

"ဝေါင်း...... ဝေါင်း"

"ရှူး...... ရှူး"

လယ်သမားကတော့ စပါးပင်တွေကြားမှာ ကုပ်ကလေးမှ
လျှက် ဝင်ပုန်းရင်း မျက်လုံးလေးတွေ ပြူးပြီး အသည်း တထိတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိတ်ကြွ [illegible]

အင်မ [illegible] ခဲ့တဲ့ ကျွဲကြီး ဟာ ခုန်အုပ်လာ [illegible] ကားမာမာကြီး တွေနဲ့ ဖော့ခတ်ပြီး လေထဲကို မြောက်ပင့်ခတ်ပစ်လိုက်ပါလေရော။

"ဟာ ..... ကျားကြီး လွင့်သွားပြီ"

ကျားကြီးဟာ လေထဲမှာ လက်ကားရား၊ ခြေကားရားနဲ့ မြောက်တက်သွားရာမှ ပြန်အကျမှာ ကျွဲကြီးဟာ ကိုယ်ကို လျှင်မြန်စွာ တစ်ပတ်လှည့်ပြီး ဒုတိယအကြိမ် တစ်ချက် ဦးချိုနဲ့ ထိုးခတ်လိုက်ပြန်တယ်။

"ဒုတ်..... ဒုတ်"

ကျားကြီးဟာ ခတ်လှမ်းလှမ်းမှာ လွင့်စင်ကာ ဗိုက်ပေါက် စုတ်ပြဲလျက် "ဂရူး......ဂရူး"ဟူသာ နှစ်ချက်အော်နိုင်ပြီး သေသွား ပါလေရောတဲ့ကွယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး သူ့သခင် လယ်သမားဟာ ကျွဲကြီးကို အထင်သေးစကား မပြောတော့ဘဲ အမြဲကြင်နာစွာ ပြောဆို ဆက်ဆံ ကျွေးမွေးပါတော့တယ်။

❑ ဒီပုံပြင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သင်ခန်းစာယူစရာကို ကလေးတို့ သိပြီးဖြစ်ကြမှာပါ။ ရုပ်ဆိုးပြီး ညစ်ပတ်မည်းသဲ ပေတေနေတဲ့ ကျွဲကြီးဟာ အရေးကြုံတော့ လယ်သမားရဲ့ အသက်ကို ကယ်တင်သွားတယ်လေ။ ဒီလိုပဲ လောကကြီးမှာ တစ်ချို့လူတွေ ဟာ ညစ်ပတ်စုတ်ပြတ် အကျည်းတန်အရုပ်ဆိုးပေမယ့် အရေးကြုံ တဲ့အခါ ကလေးတို့ကို အသက်ပေးကာကွယ် ကူညီသွားတတ် တယ်။ တချို့လူတွေဟာ အလှကြည့်ရုံသက်သက်ပဲ ကောင်းတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေ အများ… လူတွေဟာ ဒု… ကျားကြီးလိုပေါ့ကွ… တတ်တယ် မဟုတ်လား။

ဒီပုံပြင်လေး ဖတ်ပြီးတဲ့နောက် ကလေး…ညီး လူပေါင်းမမှားအောင် သံတိထားကြပေါ့ကွယ်။

* * * * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[redacted]

ရှေးရှေးတုန်းက မြွေခွေးတစ်ကောင်ရှိတယ်တဲ့၊ မြွေခွေး ဆိုတော့ ဘယ်[illegible]လဲ၊ တောထဲမှာနေရတာပေါ့ကွယ်၊ တစ်နေ့ တော့ တော[illegible]လှည့်လည်ပြီး အစာရှာပေမယ့်လို့ စားစရာ ဘာ[illegible]ဘူးတဲ့။

[illegible] မြွေခွေးဟာ ဒီတစ်ခါ [illegible]ကြီးအ[illegible] တော်တော့်ကို [illegible]တ်ပျက်[illegible]တယ်၊ နောက်ဆုံးမှာ စိတ်ဓါတ်[illegible] သ[illegible] တစ်[illegible]က်ကို သွားပြီး ဝမ်းလျားကြီး [illegible] အ[illegible]တာတာပေါ့ကွယ်။

"[illegible] ဥာဏ်ထုတ်စမ်း [illegible]တွေထွက်စမ်း မြွေ[illegible]ဖြစ်ပြီး ဘာ[illegible]မှ ထွက်မလာ[illegible]ရင် မြွေခွေးမျိုးနွယ် မပီ[illegible] ရောက်[illegible]မှာပဲ"

မ[illegible] ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း အကြံ[illegible]

[illegible] အကြံရပြီ၊ တော[illegible]မှာ အစ[illegible] လူတွေ နေတဲ့ ရွာ[illegible]မှာ အစာတစ်ခု[illegible] ရှိမှာပေါ့ ဟုတ်ပြီ"

[illegible] အလွန်ဆာလော[illegible]နေတဲ့ မြွေခွေးဟာ တောထဲ[illegible] ထွက်ပြီး [illegible] အိမ်တစ်လုံး[illegible] ရောက်ရှိလာ[illegible]

ဘယ်[illegible]တွေ့အောင် မြွေခွေးဟာ ပုန်း[illegible]ကွယ်လျှိုး[illegible] နိုးကြောင်[illegible] တိတ်တဆိတ် ခြံထဲဝင်ရ[illegible]ပေါ့။

www.burmeseclassic.com

"[illegible]တယ်၊ လူ့သံလဲ မကြားရဘူ[illegible]

အဲဒီလိုတွေး[illegible]ကြားအောင် လာတုန်းမှာပဲ အိမ် အမြင့်သစ်ပင် တစ်ပင်မှာ ခွေးကြီး တစ်ကောင် ရပ်နေတာတွေ့ လိုက်ရတော့ မြေခွေးဟာ အကြီးအကျယ်[illegible]လန့်သွားတယ်တဲ့။

"ဟိုက်...... ရောမခွေးကြီးပါလား"

လန့်လည်းလန့် စရာပါပဲ၊ ခွေးကြီးဟာ နွားပေါက်တစ်ကောင် လောက်ကိုယ်လုံး ကိုယ်ထည်ကြီးမားနေပြီး မြေခွေးရဲ့ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ နှိုင်းယှဉ်မယ်ဆိုရင် လေးကိုယ်စာလောက်ရှိနေတယ်၊ ဒါပေမယ့် တော်သေးတယ်၊ ခွေးကြီးကို ကြိုးရှည်ရှည်နဲ့ သစ်ပင်တစ်[illegible] မှာချည်ပြီး ကြိုးလွှန်ထားတယ်။

ဒီအတိုင်းသွားလို့ကတော့ ကြိုးက အလွန်ရှည်တာမို့ မြေခွေးဟာ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မလွတ်နိုင်ဘူးပေါ့။

အကြံသမား မြေခွေးစာ မသိမသာ တိတ်တိတ်လေး မြေမှာ ဝပ်ပြီး အခြေအနေစောင့်ကြည့်နေတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မိန်းမကြီး တစ်ယောက်က အိမ်ထဲမှ ထွက်လာပြီး အသားမျှင်းလုံးတွေ ထမင်းတွေ ရောညှိထားတဲ့ ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်ကို ခွေးကြီးနဲ့ မလှမ်းမကမ်းကြိုးမှီလောက်တဲ့ နေရာမှာ ချပြီး လယ်ယာထဲ ထွက်သွားတော့တယ်။

လယ်သမားတွေဟာ သူတို့ရဲ့ အိမ်စောင့်ခွေးကြီးကို အတော် စိတ်ချလက်ချဖြစ်ပုံရတယ်။ ကြိုးကလည်း တော်တော်ရှည်တော့ ဘယ်သူလာသည်ဖြစ်စေ၊ ခွေးကြီးက လိုက်ကိုက်နိုင်တယ်ပေါ့။

ခွေးကြီးက သိပ်ဆာလောင်နေပုံမရဘူး သူ့သခင်မထားပစ် ခဲ့တဲ့ ဟင်းထမင်းပန်းကန်ကိုတောင် ချက်ချင်းသွားမစားဘူး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခွေးကြီးရဲ့ ဗိုက် [illegible] င်းတင်းကား နေတာပဲ။

ဗိုက်ပိန်ချပ်ပြ [illegible] မြေခွေးခများမှာ တော့ သွားရည်တမြားမြားတောင်ကျလို့ပေါ့ကွယ်၊ မြေခွေးဟာ အိမ်စောင့် ခွေး [illegible] ထမင်းဟင်းတွေကို စားလည်း စားချင် မစားလဲ မစားရဲဖြစ်နေလေရဲ့၊ မြေခွေးမှာ အစားမစားရတာ တစ်နေ့လုံး မဟုတ်လား၊ ခေါင်းကို တွင်တွင်ကုတ်ပြီး အကြံထုတ် နေရာမှ ဉာဏ်ပွင့်သွားတယ်။

"ဟာ့...... အကြံရပြီ"

မြေခွေးဟာ ခွေးကြီးရဲ့ မြင်ကွင်းထဲကို ရုတ်တရက်ထွက်ကာ ကိုယ်ဖယောင်ပြပြီး ခပ်တည်တည် လမ်းလျှောက်ပြလိုက်တယ်။

"ဝုတ်...... ဝုတ်"

သူထင်တဲ့အတိုင်းပဲ ခွေးကြီးစာ ပမာမခန့်လာလုပ်တဲ့ မြေခွေး ကို ကိုက်ရန် ပြေးလာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မြေခွေးဟာ ကြိုးချည် ထားတဲ့ သစ်ပင်ကို ပတ်ပြီး ပြေးပါလေရော။

"ပိုင်းကြီး ပတ်ပတ် ဒူဝေဝေ၊ ပိုင်းကြီး ပတ်ပတ် ဒူဝေဝေ"

မြေခွေးက ရှေ့ကသစ်ပင်ကို ပတ်ပြီး အိမ်စောင့်ခွေးကြီး ကနောက်မှ လိုက်ကြရင်း ကြိုးတွေဟာ သစ်ပင်ရဲ့ ပင်စည်ကို ပတ်လျက်သာ ဖြစ်သွားတယ်တဲ့။

"ဝုတ်...... ဝုတ်...... ဝုတ်"

"စိန် ပလိန်တိန် ဂွိန်"

ကြိုးက တစ်ပတ်ကနေ နှစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ်ကနေ သုံးပတ် လေးပတ် စသည်ဖြင့် ပြေးလေလေ ရစ်ပတ်မိလေလေ ဖြစ်နေတာ ပေါ့ကွယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခွေးကြီး [illegible] လေလေဖြစ်ကာ တဖြည်းဖြည်း [illegible] သွားတော့မေ့။

အဲဒီတော့မှ [illegible] တော့ မြေခွေးဟာ အပြေးရပ်ပြီး မလှမ်းမကမ်းမှာ ချထားတဲ့ အသားဟင်းနဲ့ ထမင်းပန်းကန်အနီး ထိုင်ကာ အားရပါးရ စားနေပါတော့တယ်။

အိမ်စောင့်ခွေးကြီးကတော့ ပိုပြီး စိတ်ဆိုးကာ တဝုတ်ဝုတ် ဟောင်နေပေမယ့် လှန်ထားတဲ့ ကြိုးကတိုသွားတော့ မြေခွေးအနီး ကို ဘယ်လိုမှ မလာနိုင်တော့ဘူးပေါ့။

ပုံပြင်လေးကတော့ ဒါပါပဲကွယ်။

❑ ကဲ...... ဘာသင်ခန်းစာ ယူကြမလဲ။

အခက်အခဲတစ်ခုတွေ့လာရင် ဦးနှောက်ကို အသုံးချပြီး စဉ်းစားပါ။ စိတ်အေးအေးထားပါ၊ ကလေးတို့ စာမေးပွဲဖြေတဲ့ အခါလဲ ဒီလိုပဲပေါ့၊ ခေါင်းအေးအေးနဲ့ စဉ်းစားရင် အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်း နည်းလမ်းကောင်းတွေ ခေါင်းထဲမှာ ပေါ်လာစမြဲပါ ကွယ်၊ လူတွေဟာ ခြေလက်အင်္ဂါတွေကို အပြည့်အဝအသုံးချ ပေမယ့် ခေါင်းထဲက ဦးနှောက်ကို အသုံးချသူဟာ ရှားရှား နည်းလွန်းလှတယ်။

ကလေးတို့လဲ ဘာမဆို စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီး ကာယအားကို သုံးသလို ၊ ဉာဏအားကိုလည်း သုံးကြပါကွယ်။

* * * * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေးတို့ရေ ......

ဟိုး ......ရှေးရှေးတုန်းက ကျီးကန်းတစ်ကောင်ဟာ အလွန် ရေဆာနေတယ်တဲ့၊ သူရောက်ရှိနေတဲ့ နေရာဟာ သဲကန္တာရလို လွင်တီးခေါင်ဖြစ်နေတဲ့အတွက် ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ ရေမြောင်း၊ စမ်းချောင်း၊ ရေအိုင်ဆိုလို့ လုံးဝမရှိဘူးတဲ့၊ အချိန် အခါကလဲ နွေရာသီဖြစ်နေလေတော့ ဘယ်သစ်ခေါင်း၊ ဘယ် ကျောက်ခွက်၊ ဘယ်မြေချိုင့်တွင်းမှာမှ ရေတစ်စက်မရှိဘူးပေါ့။

ကိုကျီးကန်းဟာ ရေတွေ့လိုတွေ့ငြား ကောင်းကင်မြင့်မြင့် ကနေပျံသန်းပြီး လိုက်ရှာမှ ဆိုတဲ့အတွေးနဲ့ ဟိုမှသည်မှ ပျံသန်း နေတယ်တဲ့ကွယ်။

"အား...... အား...... အား"

ကျီးကန်းဟာ မည်းပြီး ရုပ်ဆိုးသလောက် အသံကလဲ မသာယာတဲ့ အပြင် လူတစ်ယောက် ဒဏ်ရာတစ်စုံတစ်ခု ရလို့ အော်တဲ့ အသံမျိုးဖြစ်နေတယ်။

သူဟာ အတောင်ပံနှစ်ဖက်ကို အားရပါး လေထဲမှာ ရိုက်ခတ်ရင်း မျက်စိနှစ်လုံး ပြူးပြဲကာ မြေပြင်ကို အပေါ်စီးကြည့်ပြီး လိုက်ရှာနေတာပေါ့၊ သူ့အခြေအနေက ရေမသောက်ရရင် သေမ လောက်ပါပဲ။

အခုနေများ စမ်းချောင်းလေး တစ်ခုလောက်တွေ့ရင် ဖိမ်ပဲ၊ ရေအဝသောက်ရုံတင်မကဘူး အားရပါးရ ရေချိုးထည့်လိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်''

အဲဒီလို စိတ်ကူးရှော်လွန်နေကြတယ်။ ထေဟုန်စီးပျံ့ခဲ့နေတာ ပေါ့။ သဘာဝတရားကပေးအပ်ထားတဲ့ သန့်မာတဲ့ အတောင်ပံနှစ်ဖက်ကို ဝဲတဲ့အခါဝဲ ပျံတဲ့အခါပျံပြီး ရေရှာပုံဆောက်ဖွင့်နေတာပေါ့။

''ဟင်...... ဟိုမှာ ရေဖန်ချိုင့် တစ်လုံးပါလား။ ဘုရားသိကြား မလို့ အထဲမှာ ရေရှိနေပါစေ''

လူသွားလမ်း တစ်နေရာမှာ ဘယ်ခရီးသည် မေ့ကျန်ခဲ့မှန်း မသိတဲ့ ရေဖန်ချိုင့်တစ်ခုကို ရုတ်တရက် လှမ်းတွေ့လိုက်တယ်။

ဒါနဲ့ ကောင်းကင်က မြေပြင်ကို အားရပါးရ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဆင်းလာတာပေါ့။

''အနားမှာ ရန်သူများ ရှိနေလား ကြည့်အုံးမှ''

ကျီးကန်းဟာ ပေါ်လာနိုင်မယ့် ဘေးရန်ကို သတိရပြီး အရပ်လေးမျက်နှာမှာ ရန်သူရှိ မရှိ ကြည့်လိုက်သေးတယ်။ မလှမ်းမကမ်း မြေပြင်ပေါ်မှာ နားလိုက်ကာ ခုန်ဆွခုန်ဆွနဲ့ ရေဖန်ချိုင့်အနီး ထိုးကပ်လာတာပေါ့။

ငှက်လည်း ငှက်ဒုက္ခ၊ လူလည်း လူဒုက္ခပဲလို့၊ ကျီးကန်းက စဉ်းစားလိုက်မိသေးတယ်၊ ဘာအနှောင့်အယှက်မှ မရှိနိုင်တာတွေ့တဲ့ အခါမှာ ကျီးကန်းဟာ ရေဖန်ချိုင့်အဝကနေ အထဲမှာ ရေရှိမရှိ လှမ်းကြည့်လိုက်တာပေါ့ကွယ်။

ရေတော့ရှိတယ်၊ ဖန်ချိုင့်တစ်ဝက်နီးပါးပဲ ရှိတာမို့ ရေကို နှုတ်သီးနဲ့ လှမ်းသောက်လို့မရဖြစ်နေလေရဲ့ကွယ်၊ ရေဖန်ချိုင့်က ရေတကောင်းပုံဆိုတော့ အဝကျဉ်းလို့ သူ့ခေါင်းမဝင်ဆံ့ဘူးလေ၊ အတင်းမရမက ခေါင်းထိုးသွင်းရင်လည်း ရေချိုင့်မှောက်ပြီး ရေတွေ အလဟဿ ဖြစ်ကာ သွန်ကျသွားမှာ သေချာတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျီးကန်း ဦးမော့သွားတယ်။

"ဘယ်လို လုပ်မလဲ ဘယ်လို လုပ်မလဲ"

ဒီလို မေးခွန်းပေါင်းများစွာဟာ ကျီးကန်းရဲ့ခေါင်းထဲမှာ မွှဲတင်ထပ် သွားတာပေါ့ကွယ်။

ကျီးကန်းဟာ ခေါင်းထဲမှာ ထူပူသွားအောင် စဉ်းစားပစ်လိုက်တယ်။

"လိုလျှင်ကြံဆ နည်းလမ်းရ...... ဟိုက် အကြံရပြီ"

ကျီးကန်းရဲ့ မျက်နှာဝင်းလက်သွားပြီး အနီးမှာ တွေ့တဲ့ ကျောက်စရစ်ခဲ ဖြူဖြူလေးတွေကို တစ်လုံးချင်း နှုတ်သီးနဲ့ ကောက်ချီကာ ရေဖန်ချိုင့်ထဲကို အသာလေး ထည့်လိုက်တယ်။

"ပလုံ"

"ပလုံ"

သူထည့်လိုက်တဲ့ ကျောက်စရစ်ခဲလေးတွေဟာ ရေဖန်ချိုင့်ရဲ့ အောက်ခြေစီကို တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး ရောက်သွားတယ်၊ အဲဒီမှာ ရေချိုင့်ထဲမှ ရေရဲ့မျက်နှာပြင်ဟာမသိမသာ တစ်ဖြည်းဖြည်း အပေါ်မြင့်တက်လာတာပေါ့ကွယ်။

"ကျီးကန်းကြံရင် ခံနိုင်ရိုးလားကွ"

ကျီးကန်းဟာ ပျော်သွားတယ်၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ "ပလုံ" "ပလုံ" နဲ့အတော်ကြာ ထည့်ပြီးသောအခါ မကြာမီမှာပဲ ရေမျက်နှာပြင်ဟာ ရေဖန်ချိုင့်အဝကို ရောက်လာရောတဲ့ကွယ်။

ကျီးကန်းဟာ အဲဒီကျမှ ရေကို အလွယ်တကူ နှုတ်လိုက်မော့သောက်လိုက်နဲ့ ဟန်ကျသွားတယ်။

"ဖူး မောလိုက်တာ၊ အခုမှပဲ ရေကို ငါသောက်ရတော့တယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒီလို ပြောလိုက် သောက်လိုက်တဲ့ ဆေးတော်သောမဲ့ ကိုးကာနီး ဟာ သေဘေးကလွတ်မြောက်သွားရရောတဲ့ကွယ်။

ပုံပြင်လေးက ဒီမှာတင်ပြီးဆုံးသွားပြီကွယ်၊

❑ မှတ်သားစရာ ကတော့ မင်းတို့ ဖတ်ပြီးတဲ့ ''ဥာဏ်ထက်သော မြေခွေး''ပုံပြင် လေးနဲ့ အတူတူပါပဲ၊ ကြုံတွေ့လာတဲ့ အခက်အခဲကို တော်ရုံ တန်ရုံနဲ့ လက်လျှော့မပေးပဲ ကလေးတို့မှာရှိတဲ့ ဦးနှောက်ကို အသုံးချ စဉ်းစားမယ်ဆိုရင် အခက်အခဲကို အသာလေး ဖြေရှင်း နိုင်မယ်ဆိုတာ ယုံကြည်ကြ ပါကွယ်။ အခက်အခဲဆိုတာ လူ့ဘဝမှာ အမြဲထာဝရ ရှိကိုရှိနေ မှာပါပဲ၊ ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ အကြီးအသေး၊ ဒါပဲကွာခြားကြမှာပါ။ အခက်အခဲကို ကျော်လွှားရတာ အင်မတန်မှ ပျော်ရွှင်စရာ ကောင်းတယ်လို့ ဆရာပြောလိုက်ရင် လွန်ရာများ ကျသွားမလား။ ဆရာ့ရဲ့ ဘဝမှာလဲ အခက်အခဲပေါင်းများစွာ တွေ့ကြုံကျော်လွှား ခဲ့ရတာပါ။

အခက်အခဲတစ်ခု ကြုံတွေ့လာရင်......
ဘယ်လို ဖြေရှင်းမလဲ
ဘယ်အချိန် ဖြေရှင်းမလဲ
ဘယ်သူ့ အကူအညီ ယူသင့်သလဲ
ဘယ်လို ပုံစံနဲ့ ရင်ဆိုင်မလဲ
ဘယ်လို အဆင့်ရောက်လာတဲ့အခါ
ဘယ်လို ပြောင်းလဲလုပ်မယ်......

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုပ်သလို မဖြစ်ရင် ဖြစ်သလို ဘယ်နည်းနဲ့လုပ်မလဲ
ဒီလိုလုပ်ရင် ဘယ်လိုအကျိုးအပြစ်တွေ ဖြစ်လာနိုင်မလဲ။

အဲဒီလို မေးခွန်းမျိုးတွေ မိမိဘာသာ မေးပြီး အဖြေထုတ် စဉ်းစားမယ်ဆိုရင် ဘာမှ မခက်ခဲတော့တဲ့အကြောင်း ဤပုံပြင်လေး ကို မမှာပြုလို့ အတုယူကြပါကွယ်။

* * * * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၈။ စည်းလုံးခြင်းသည် အင်အား

တစ်ခါတုန်းက ကျေးရွာတစ်ရွာမှာ လယ်သမားကြီး တစ်ဦး ရှိတယ်တဲ့။

အဲဒီလယ်သမားကြီးမှာ သားလေးယောက်ရှိပြီး သားတွေဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မတည့်ကြဘူး အမြဲတမ်း ရန်ဖြစ်နေကြတာပဲတဲ့ကွယ်။

အမေဖြစ်သူကလည်း သေဆုံးသွားပြီဖြစ်လေတော့ မိတဆိုးလေးတွေပီပီဆိုးကြတာပေါ့၊ လယ်သမားကြီးလဲ မိသားစု အတွက် ဝင်ငွေရရှိဖို့ အလုပ်ကိုသာ ကြိုးစားလုပ်နေရတာ မို့ ဆုံးမပဲ့ပြင်ရန် အချိန်ပေးမှု နည်းသွားတယ်။

ကြာတော့ မိသားစုဟာ စည်းလုံးညီညွတ်ခြင်းလဲမရှိ၊ အလုပ်လဲ တွက်ကပ်ကြ၊ တစ်ဦးကို တစ်ဦး အပြစ်တင် ညှုစူကြနဲ့ မပျော်ရွှင်နိုင်ပဲ စိတ်ပျက်စရာသာ ဖြစ်နေလေရဲ့။

သားတွေဟာ "အလုပ်ကိုလည်း ကောင်းကောင်းမလုပ် အလုပ်ကိုလည်း ချစ်မြတ်နိုးခြင်းမရှိကြဘူး၊ လယ်သမားကြီးဟာ တစ်နေ့သောအခါမှာ နာမကျန်းတော်တော်ဖြစ်ရာမှ သားတွေရဲ့ နောင်ရေးကိုတွေးပြီး အလွန်ပူပန်သွားမိတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ရောဂါ နည်းနည်းသက်သာလာတဲ့အခါ သူသေရင် ကျန်ရစ်တဲ့ သားတွေ ဟာ ပျက်စီးပြီကွဲကြမှာပဲလို့ တွက်ဆမိလိုက်ပြီး သားလေးယောက် ကိုသူ့အနီးလာရန် ခေါ်လိုက်တယ်။

"ကဲ သားတို့ လာပါအုံး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ကဲ့ ဘာကိစ္စများ ထူးထူးထွေထွေရှိလို့လဲ အဖေ"

"အေး...... ကိစ္စကတော့ အလွန်တရာမှ အရေးကြီးတာပေါ့၊ အဖေဟာ အခုဆိုရင် အသက်ကြီးပြီ...... ဆန့်သော လက်မကွေးမီ ကွေးသောလက်မဆန့်မီ ဆိုသလို အချိန်မရွေး သေသွားနိုင်တယ်၊ သေခြင်းတရားဆိုတာ အချိန်နေရာ ဒေသ ရွေးတာမဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်သူမှလဲ တားမရပေဘူး၊ ကဲပါလေ ဟောဒီ ထင်းတစ်ချောင်းစီကို သားလေးယောက်ယူပြီး ချိုးလိုက်ကြစမ်း အဖေလဲ တစ်ချောင်းကို ယူချိုးကြည့်စမ်းမယ်...... မှန်းစမ်း"

သားလေးယောက်ကို ထင်းချောင်းရှည်ရှည် တစ်ချောင်းစီ ပေးပြီး သူကိုယ်တိုင်လည်း တစ်ချောင်းကိုယူလျက် ဒူးခေါင်းနဲ့ တိုက်ဆောင့်ပြီး ချိုးပြလိုက်တယ်။

"ဖြောင်း"

လယ်သမားရဲ့ ထင်းချောင်းဟာ လွယ်လွယ်လေး ကျိုးသွား တာတွေ့ရတယ်။

"ကဲ...... မင်းတို့လဲ ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ချိုးကြည့်ကြစမ်း"

"ဂျွတ်...... ဂျွတ်...... ဖြောင်း"

"ဖြောင်း"

"ဖြောင်း"

"ဂျွမ်း"

သားလေးယောက်ရဲ့ ထင်းချောင်းတွေဟာလဲ အလွယ် တကူ ကျိုးသွားကြတာပေါ့ကွယ်။

အဲဒီနောက် လယ်သမားကြီးဟာ ထင်းလိုချောင်းကို တစ်ခါထပ်ယူပြီး တစ်ချောင်းစီ မဟုတ်ပဲ နှီးကြိုးတစ်ခုနဲ့အစွန်း နှစ်ဘက်ကို တုပ်နှောင်လိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ…… သားတို့ အဲဒီထင်းစည်းကို မင်းတို့အားလုံး တစ်လှည့်စီ အစွမ်းအားကုန်သုံးပြီး ချိုးကြစမ်း၊ သားအကြီးက ဗလအကြီးဆုံးမို့ ပထမဦးစွာ ချိုးကြည့်ကွာ"

သားအကြီးဆုံးကို ရှေးဦးစွာ ထင်းစည်းကို ပေးလိုက်ပြီး ချိုးစေတယ်။

သားကြီးဟာ အင်မတန်ဗလကောင်းသူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ထင်းစည်းကို ဘယ်လိုမှ ကျိုးအောင် မချိုးနိုင်ဘူး တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးဒီးဒီးကျတဲ့အထိ ချိုးပေမဲ့ မရဘူး။

"အီး…… အဲ…… အီး…… အား"

လက်နဲ့ တစ်အားဖြစ်ညှစ်ချိုးလဲ မရတော့ဘူး၊ ဒူးနဲ့ အရှိန်ပြင်းပြင်း ဆောင့်လိုက်ပြီး ချိုးပြန်တယ်။

"ဒုတ်"

"အား….. ဒူးခေါင်းနာလှချည်ရဲ့….. မရ…. မရဘူး အဖေ"

"အေး…… ဟုတ်ပြီ၊ ကျန်တဲ့သားသုံးယောက်ထပ်ပြီး ချိုးကြည့်ကြစမ်းပါကွယ်"

ကျန်တဲ့သားသုံးယောက် ချိုးကြည့်တော့လဲ ထိုနည်းလည်းကောင်းပါပဲ၊ လုံးဝချိုးမရပဲ လက်တွေ ဒူးတွေ နာတာပဲ အဖတ်တင်တယ်၊ နောက်ဆုံးမှာ ချိုးမရကြောင်း ပြောပြီး အဖေ့ပေးလိုက်ကြရတယ်။

"မရဘူးအဖေ…… ထင်းစည်းက အရမ်းခိုင်နေတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုမှ ချိုးမရပါဘူး"

"ဟုတ်ပြီနော်၊ အေး…… အဲဒါကိုပဲ အဖေပြောချင်တယ်။ ထင်းတစ်ချောင်းတည်းကိုသာ တို့လွယ်လွယ်ချိုးနိုင်ပေမယ်လို့

www.burmeseclassic.com

ထင်းစည်းကိုကျတော့ မချိုးနိုင်ဘူး ဒါဘာဖြစ်လို့လဲ ထင်းငါးချောင်းဟာ ထင်းအစည်းလိုက် ဖြစ်သွားပြီး စုပေါင်းသွားတဲ့အတွက် အလွန်အားကြီးသွားတယ်၊ သားတို့ကို ဖေဖေအဓိကဆုံးမချင်တာ အဲဒီကိစ္စပဲ၊ သားတို့ဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်မတည့်ကြဲ မစည်းလုံးကြ၊ တကွဲတပြားစီဖြစ်နေရင် ဘေးမှ ရန်သူတွေဟာ သားတို့အားလုံးကို တစ်ယောက်စီ အသာလေး ဖျက်ဆီး တိုက်ခိုက် ဖြိုခွဲသွားနိုင်တယ်၊ အကယ်လို့သားတို့ လေးယောက်ဟာ တစ်ယောက်ထိ တစ်ယောက်မခံပဲ စည်းစည်းလုံးလုံး ရှိကြမယ် ဆိုရင်ပြင်ပ အဖျက်ပယောဂတွေ၊ ရန်သူတွေအားလုံးက သားတို့ကို လုံးဝဘာမှ မလုပ်နိုင်ကြပါဘူး၊ စည်းလုံးခြင်းဟာ အင်အားပေါ့ကွယ်''

''သားတို့အားလုံးသဘောပေါက်ပါပြီ ဖေဖေ၊ အခုအချိန်က စပြီး သားတို့ ဘယ်တော့မှ ရန်မဖြစ်ကြတော့ပါဘူး၊ သင့်သင့် မြတ်မြတ် စည်းစည်းလုံးလုံး အမြဲရှိနေပါမယ်''

''ဝမ်းသာလိုက်တာ...... သားတို့ရယ်''

ဖခင်လယ်သမားကြီးရဲ့ မျက်နှာဟာ သော်တာလမင်းကြီး ပမာဝင်းပလို့ ပျော်ရွှင်သွားပါတယ်။

ညီအစ်ကိုလေးယောက်ဟာလဲ ဖခင်ကြီးဆုံးမတဲ့ စကားကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်ပြီး ဖခင်ကြီး ကွယ်လွန်သွားတဲ့ နောက်မှာလဲ စည်းစည်းလုံးလုံး ဉမကွဲသိုက်မပျက် နေထိုင်သွားကြပါတော့ တယ်တဲ့ကွယ်။

ပုံပြင်လေးကတော့ ဒါပါပဲ ကလေးတို့ရယ်...... ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

❑ ပုံပြင်ခုံးသွားတာနဲ့ ကလေးတို့ အဲ့တုပယူသင်ခန်းစာယူရမှာဘာဆိုတာ ပြောစရာတောင် လိုတော့မယ် မထင်ပါဘူး နွားကွဲရင် ကျားကိုက်မယ်၊ ညီညာမှ ပြည်သာမယ်၊ စည်းလုံးညီညွတ်ခြင်းအောင်ကြောင်းဖြာ ဆိုတဲ့စကားပုံလေးတွေ၊ ဆိုရိုးစကားလေးတွေ ရှိပြီးသား မဟုတ်လားကွယ်။

* * * * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၉။ အများအကျိုး သယ်ပိုးသင့်ပါတယ်

တစ်ခါတုန်းက ရွာတစ်ရွာအနီးရှိ လမ်းတစ်လမ်းရဲ့အလယ် တည့်တည့်မှာ အင်မတန်ကြီးမားတဲ့ ကျောက်တုံးကြီး တစ်လုံး ရှိနေတယ်တဲ့ကွယ်။

ကျောက်တုံးကြီးဟာ ဧရာမကျောက်တုံးကြီးဖြစ်ပြီး အမြင့်လေးပေ၊ လုံးပတ်ငါးပေလောက်ရှိတယ်တဲ့၊ ဘယ်သူက ဘယ်အချိန်မှာ လူသွားလမ်းလယ်ကို လာချသွားမှန်းလဲ မသိကြ ဘူးတဲ့။

ဖြတ်သွားဖြတ်လာလုပ်နေတဲ့ လူတွေ လှည်းတွေဟာ ကိုးလို့ကန့်လန့်ဖြစ်နေတဲ့ အဲဒီကျောက်တုံးကြီးကြောင့် သွားလာ ရေးအင်မတန် အခက်အခဲတွေ့နေကြလေရဲ့။

များစွာသော ခရီးသည်တွေဟာ ညအခါအမှောင်ထဲမှာ ဆိုရင် ကျောက်တုံးကြီး တိုက်မိကြပြီး လဲတတ်ကြတယ်၊ မြင်းစီး လာတဲ့ လူတွေလဲ မြင်းရော လူပါ တိုက်လဲကျန်ကြတယ်တဲ့ကွယ်။

တချို့နွားလှည်းတွေဆိုရင် ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုန်ဖြစ်ပြီး နွားရော လူပါ အနာတရ ဖြစ်ကြတာပေါ့။

တစ်နေ့သောအခါမှာ ရွာသူကြီးဟာ သာရေးနာရေးကိစ္စ တစ်ခုရှိလို့ ညဖက်မှာ အလျင်စလို မြင်းနဲ့ သွားရာမှာ ကျောက် တုံးကြီးနဲ့ တိုက်မိချော်လဲကာ မြင်းပေါ်မှ ကျပြီး လက်ကျိုးသွား ပါလေရော။

ရွာသူကြီးဟာ အင်မတန်စိတ်ဆိုးပြီး .....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီကျောက်တုံးကြီးကို ဘယ်သူလာပြီး လမ်းလယ်ခေါင်မှာ ထားတာလဲကွဲဗျာ။ ခရီးသည်တွေအားလုံး အန္တရာယ်ရှိတာ မသိကြဘူးလား။ တစ်ယောက်က ဒီကျောက်တုံးကို ရွှေ့သင့်တယ်"

ဒီလောက်ပဲပြောပြီး ရှာသူကြီးလဲ သူ့လမ်းသူ ဆက်သွားတယ်။ သည့်နောက် ရက်အနည်းငယ်ကြာတဲ့အခါမှာ ချမ်းသာတဲ့ ခရီးသည် တစ်ဦးဟာ ဒီလမ်းအတိုင်း မြင်းဒုန်းစိုင်းစီး လာပြန်တယ်။ ကျောက်တုံးကြီးနဲ့ တိုက်မိပြီး မြင်းပေါ်က ပြုတ်ကျကာ ခြေထောက်တစ်ဖက် ကျိုးသွားပြန်ပါရော။

ခရီးသည်ဟာလည်း ဒေါသတွေ အကြီးအကျယ်ထွက်တာပေါ့။

"ဟော့ ရွာသားတွေ ဘာလုပ်နေကြတာလဲကွ၊ ဒီကျောက်တုံးကြီးကို ဘာကြောင့် မဖယ်ပစ်ကြတာလဲ၊ ဘေးအန္တရာယ်ရှိတယ်ဆိုတာ မသိကြဘူးလား"

အဲဒီလို ပြောတော့ပြောတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုယ်သူ စိတ်ထဲမှ ပြန်မေးကြည့်မိတယ်။

"ငါကရော ဘာလို့မရွှေ့တာလဲ၊ အဲ့ ငါ့ကိစ္စမှ မဟုတ်ပဲလေ"

ခရီးသည် သူ့ခြေ ဒီလိုနဲ့ပဲ ထွက်သွားပြန်တယ်။ ကျောက်တုံးကြီးက ကြီးလဲကြီးတယ်၊ ရွာသားတွေကလဲ ကိုယ့်ကိစ္စမဟုတ်ဘူး၊ မဆိုင်ဘူးတွက်ဆပြီး ဘယ်သူမှ ကျောက်တုံးကြီးကို မရွှေ့ကြဘူးပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ပဲ ကာလကြာညောင်းသွားတယ်။

တစ်နေ့သောအခါ တစ်ခြားရွာတစ်ရွာမှ ဆယ်သမားဆင်းရဲသားလေးတစ်ယောက်ဟာ အဲဒီလမ်းကိုဖြတ်၍ မြင်းစီးလာစဉ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လမ်းအလယ်မှာ ကျောက်တုံးကြီး ကန့်လန့်ဖြစ်နေတာ တွေ့ရတာပေါ့။

"အင်း...... ဒီကျောက်တုံးကြီးဟာ လမ်းသွားလမ်းလာ ခရီးသည်အားလုံးအတွက် အန္တရာယ် အလွန်ရှိတာပဲ၊ ဒီအနီးအနား က လူတွေ လူမှုရေးစိတ်ဓါတ် ခေါင်းပါးပုံရတယ်၊ ဒီတော့ ငါ ရွှေ့မယ်.... အများအကျိုးအတွက် ငါလုပ်ရင် ငါကုသိုလ်ရပါတယ်"

အဲဒီလို သူတစ်ယောက်ထည်း ပြောဆိုဆုံးဖြတ်ပြီး ကျောက်တုံးကြီးကို စတင်ရွှေ့ဖို့ ကြိုးစားပါတော့တယ်။

လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ကျောက်တုံးကြီးကို ဆွဲတွန်းကြည့်တဲ့ အခါ ရွှေ့တယ်ဆို ယိုလေးတောင် မရွှေ့ဘူးတဲ့ကွယ်။ သူ့မှာရှိ သမျှအား အကုန်သုံးလဲ မရွှေ့ဘူး။

ခေတ္တနားပြီး ဒုတိယအကြိမ် လက်နှစ်ဖက်ကို သုံးကာ တွန်းရွှေ့ကြည့် ပြန်သော်လည်း မထူးခြားဘူးတဲ့ကွယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ အနီးအနားရွာက လူတစ်ဦးဖြတ်လျှောက် လာတာနဲ့ သူလှမ်းခေါ်လိုက်တယ်။

"ဒီမှာ ...... မိတ်ဆွေ၊ ကျောက်တုံးကြီးကို လမ်းဘေး ရွှေ့ရအောင် ဝိုင်းကူပါလား"

"ကျောက်တုံးကြီးက အကြီးကြီးပဲဗျာ၊ လူနှစ်ယောက် နဲ့ ဘယ်မနိုင်ပါ့မလဲ၊ ဒီကျောက်တုံးကြီးကို ကျုပ်တို့ ရွာသားတွေ မလွယ်လို့မရွှေ့တာပေါ့"

"မဟုတ်ဘူးလေ မိတ်ဆွေရာ၊ ဒီအတိုင်းဆက်ထားရင်....."

"တော်ပါဗျာ...... ကျုပ်လယ်တောဆင်းစရာရှိသေးတယ် ခင်ဗျားလို အချိန်ကုန်ခံပြီး အများအတွက် မလုပ်နိုင်ဘူး "ဟု ပြောပြီးထွက်သွားတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒီလူစကားကြားရတော့ သူစိတ်ပျက်သွားတာ အမှန်ပါပဲကွယ် အများအကျိုးသယ်ပိုးလိုတဲ့ လူတွေ တော်တော်နည်းကြဲကြောင်း သိသွားတယ်တဲ့ကွယ်။

"ကဲ...... ပါလေ ကိုယ်လုပ်တော့ ကိုယ်ကုသိုလ်ရတာပေါ့"

ပြောပြောဆိုဆို စီးလာတဲ့ မြင်းပေါ်တက်ပြီး ကြိုးချည်ကာ လမ်းဘေးကို ဆွဲကြည့်ပြန်တယ်။

"ဖေ့သား...... မြင်းလိမ္မာကြီး ရှန်းစမ်းကွာ ရှန်းစမ်း"

မြင်းလိမ္မာကြီးက အတင်းရုန်းရှာပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရွေ့ရုံလေးသာ ရွေ့တော့ သူတစ်မျိုး စဉ်းစားရပြန်တယ်။

မြေအနေအထား အနိမ့်အမြင့်ကို လေ့လာကြည့်တဲ့အခါမှာ လမ်းဟာ အလယ်မှာမို့ မောက်နေရမယ့်အစား အလယ်မှာ နိမ့်နေတယ်၊ ဒီတော့ကျောက်တုံးကြီးကို ကြိုးနဲ့ ဆွဲရွေ့တဲ့အခါမှာ အမြင့်ပေါ် ဆွဲတင်နေရသလို ဖြစ်နေတာမို့ ဘယ်သိပ်ရွေ့မလဲ

သူဟာ မြင်းမှာ အသင့်ပါလာတဲ့ သံဂေါ်ပြားလေးကို ဆွဲထုတ်ယူလိုက်တယ်၊ ကျောက်တုံးကြီးရှိတဲ့ နေရာကနေ လမ်းဘေးထိအောင် မြေလမ်းကို နိမ့်လျှောလေးဖြစ်အောင် မြေကြီးကို တူးချလိုက်တယ်။ ကျောက်တုံးကို မြင်းနဲ့ဆွဲတဲ့အခါ ဆွဲတဲ့ဘက်က နိမ့်နေမယ်ဆိုရင် အလွယ်တကူ ကျောက်တုံး ရွေ့နိုင်တယ်ပေါ့။

သူဟာ မြင်းပေါ်တက်ပြီး......

"ဟဲ့...... ဖေ့သား ၊ မြင်းလိမ္မာကြီးရေ အားရပါးရ ရှန်းလိုက်စမ်းကွာ ...... ဟုတ်ပြီ...... ဟုတ်ပြီ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူထင်မြင်တွက်ဆထားတဲ့ အတိုင်းပဲ ကျောက်တုံးကြီးဟာ ပထမနည်းနည်းရွေ့ရာမှ နိမ့်လျှောလုပ်ထားတဲ့ လမ်းကြောင်းအတိုင်း ခပ်မြန်မြန်ရွေ့လျားကာ လမ်းဘေးကို ချောမောစွာ ရောက်သွားပါရောတဲ့ကွယ်။

"အောင်ပြီကွ...... အောင်ပြီ"

သူဟာ ဝမ်းသာလွန်းလို့ လက်သီးလက်မောင်းတန်းကာ မြင်းပေါ်မှ ပျော်ရွှင်စွာ ဆင်းပြီး တူးထားတဲ့ မြေကြီးတွေကို ပြန်ဖို့လိုက်တယ်။

"ဟင်...... သေတ္တာတစ်လုံးပါလား"

ကျောက်တုံးကြီး မူလရှိတဲ့ နေရာအောက်မှာ သေတ္တာလေးတစ်လုံးကို ဘွားကနဲ တွေ့လိုက်ရတော့ အံ့အားသင့်သွားတာပေါ့ ဒါတင်မက သေတ္တာလေးရဲ့အပေါ်မှာ အောက်ပါစာတမ်းလေးလဲ ရေးပြီးတင်ထားတာ တွေ့ရတယ်။

"ဤကျောက်တုံးကို ရွေ့တဲ့ အများအကျိုးသယ်ပိုးသောလူအတွက်သာ......"

သေတ္တာလေးဖွင့်ကြည့်တဲ့အခါမှာတော့ အဖိုးတန် စိန်ရွှေ ရတနာလက်ဝတ်လက်စားအချို့ကို တွေ့ရတာပေါ့ကွယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကျောက်တုံးရွှေ့ခဲ့တဲ့ ဆင်းရဲသားလေး လယ်သမားလေးဟာ ဆင်းရဲရာကနေ ချမ်းသာသွားပါလေရောတဲ့ကွယ်။

အကြောင်းစုံကို သိရှိသွားတဲ့ အနီးအနားမှ ရွာသားတွေလဲ သူ့ကို ဥပမာပြုပြီး နောင်သောအခါမှာ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်ဘူးဆိုပြီး လူမှုရေးကိစ္စတွေကို မရှောင်ကွင်းကြတော့ဘူးတဲ့ကွယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံပြင်လေးကတော့ ဒီမှာပြီးသွားပါတယ်။

❑ ဒီပုံပြင်လေးကို ဖတ်ပြီး သင်ခန်းစာယူစရာ အလွန်ကောင်းပါတယ်။ အများအကျိုးရှိစေမယ့် ကိစ္စဆိုရင် မိမိရဲ့ ကိစ္စသဖွယ် သဘောထား၍ လုပ်ဖို့သင့်ကြောင်း မှတ်သားရတာပေါ့နော်။

ကိုယ်သက်သာရင်ပြီးရော ကိုယ်နဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာရင်ပြီးရောဆိုတဲ့ သဘောမထားကြနဲ့နော်။

လူမှုဝန်ထမ်းစိတ်မရှိတဲ့သူဟာ မကြီးပွားမတိုးတက်ကြဘူး တစ်စွမ်းသမျှ အများအကျိုးဆောင်ရွက်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူများအကျိုးဆောင်ရင် ကိုယ့်အကျိုးလဲအောင်တတ်ပါတယ် သူတစ်ပါးကိစ္စ လူမှုရေးကိစ္စ ဆောင်ရွက်နေရင် အလကားအချိန်ကုန်တယ်၊ လူပင်ပန်းတယ်ဆိုတဲ့ ကျဉ်းမြောင်းတဲ့ အမြင်မျိုးမထားသင့်ကြောင်း ဤပုံပြင်လေးက အသိတရားရစေပါတယ်ကွယ်။

* * * * * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၀။ တာဝန်ကျေသော ကြက်တူရွေး

ကလေးတို့ရေ......

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ပုဏ္ဏားရွာတစ်ရွာရှိတယ်တဲ့ အဲဒီရွာမှာ ပုဏ္ဏားမျိုးနွယ်တွေသာ စုပေါင်းနေထိုင်ကြတာမို့ ပုဏ္ဏားရွာရယ်လို့ အမည်တွင်တာပေါ့ကွယ်။

ထိုရွာရဲ့အကြီးအကဲကတော့...... ပုဏ္ဏားသူကြွယ်ကြီးတစ်ဦးပေါ့။ သူဟာ လယ်ကေအတော်များများ၊ နွား၊ ကျွဲ၊ ဆိတ်၊ သိုးတွေလဲအတော်များများ ပိုင်ဆိုင်တယ်။

သူဟာ သူ့လယ်တွေကို လယ်ကူလီ (သူရင်းငှား)လို့ အဲဒီတုန်းက ခေါ်ဝေါ်တဲ့ လယ်အလုပ်သမား ဆင်းရဲသားတွေကို တစ်ဆင့် အခကြေးငွေပေးပြီး လုပ်ခိုင်းတာပေါ့။

တောအုပ်တစ်အုပ်ရဲ့ အနီးမှာရှိတဲ့ သူ့ရဲ့လယ်ကွက်ကြီးတစ်ခုဟာ မြေဩဇာ အဆီအနှစ် အလွန်ကောင်းပြီး စပါးအထွက်တိုးရုံသာမက စပါးနှံတွေဟာ ကြီးမားပြွတ်သိပ်စွာ သီးလေ့ရှိတယ်တဲ့။ အဲဒီ စပါးကွင်းကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ရန်အတွက် ပုဏ္ဏားလူရွယ်တစ်ဦးကို သူကခန့်ထားတယ်။

ပုဏ္ဏားငယ်ဟာ သူ့လယ်မဟုတ်ပေမဲ့ အလုပ်ရှင်အပေါ်မှာ သစ္စာရှိစွာ ဂရုတစိုက် လယ်ယာမြေကို စောင့်ရှောက်ကြည့်ရှုပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်နေ့သောအခါမှာ စပါးကွင်းထဲကို အမြီးရောင်ငှက်မွှေးတောင်ရှိပြီး နှုတ်သီးကောက်ကောက်နဲ့ ကြက်တူရွေးအုပ်တစ်အုပ်ဟာပျံဝဲကျလာကာ စပါးနှံတွေကို တစ်ခါးသောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြတယ်တဲ့။ မောင်းထုတ်လှန့်ထုတ်လဲ မရဘူး၊ အတင်းစား သောက်ကြတာပေါ့၊ အုပ်လိုက်ကြီးဆိုတော့လဲ သူမတတ်နိုင်ဘူးပေါ့။

ထူးခြားတာက အဲဒီငှက်အုပ်ထဲက ငှက်တစ်ကောင်က သူကိုယ်တိုင် သူ့အစပဲစားတဲ့အပြင် အပြန်မှာ စပါးနှံတွေကို ပါ နှုတ်သီးနဲ့ အမြဲကိုက်ယူသွားတယ်။ အဲဒီအကြောင်းကို သူရင်းငှား ပုဏ္ဏားလေးက သူ့အပေါ်တာဝန်မကျအောင် သူကြွယ်ပုဏ္ဏားကြီးကို ပြန်ပြောပြလိုက်တယ်။

"ဒါဖြင့် အဲဒီ စပါးနှံတွေကို အမြဲကိုက်ချီသွားတဲ့ ငှက်ကို ငါသိပ်စိတ်ဝင်စားတယ်ကွာ ဒီတော့ အဲဒီငှက်ကို မိအောင် ကျော့ကွင်းထောင်ဖမ်းပြီး ငါ့ဆီကို ခေါ်လာခဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါပြီ အရှင်"

သူရင်းငှားပုဏ္ဏားလေးဟာ လယ်ကွင်းရဲ့ ထောင့်တစ် နေရာမှာ ကျော့ကွင်းကို အသေအချာထောင်ထားလိုက်တဲ့ကွယ် ကျေးငှက်တွေ အစာစားပြီး ထပြန်သွားတဲ့အခါ စပါးနှံကို ကိုက်ချီတဲ့ ငှက်လေးတစ်ကောင်သာ ကျန်ရစ်ခဲ့နေတုန်း ကျော့ကွင်းကြီးကို ဆွဲလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မိသွားပါလေရောတဲ့။

သူရင်းငှားပုဏ္ဏားလေးက သူကြွယ်ပုဏ္ဏားကြီးဆီ ပို့လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ သူကြွယ်ကြီးဟာ ငှက်ငယ်ကို လက်ဖဝါး ပေါ်တင်ပြီးတော့ မေးခွန်းထုတ်လိုက်တယ်။

"အသင်ငှက်ငယ် ...... အသင်ဟာ ကျုပ်ရဲ့စပါးတွေကို အဝစားရုံတင်မက စပါးနှံတွေကိုလဲ ကိုက်ချီယူငင်သွားတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလား"

"ဟုတ်မှန်ပါတယ်...... သူကြွယ်ကြီး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လောဘကြီးလှချည့်လား ၊ ဝမ်းဝအောင်စားတဲ့ အပြင် အပို စပါးနှံတွေပါ ကိုက်ယူသွားတယ်ဆိုတော့ ဘာလုပ်ဖို့လဲ"

"ကျွန်ုပ် ရှင်းပြပါမယ် ပုဏ္ဏားကြီး ကျွန်ုပ်ဟာ ဟိုအဝေးက လက်ပံတောမှာ နေပါတယ်၊ အိုမင်းမစွမ်း မသွားနိုင် မလာနိုင်တဲ့ မိဘငှက်အို ငှက်နှစ်ကောင်စားဖို့ရန် ယူသွားရပါတယ်။ အဲဒါဟာ ကြွေးဟောင်းဆပ်ခြင်းပါပဲ နောက်တစ်ခုက ကြွေးသစ်ပါ။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ သားမယားတွေ စားဖို့ရန် စပါးနှံတွေကို ကိုက်ချီယူဆောင်သွား ရတာပါ၊ အဲဒီကြွေးသစ်ချပေးတဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်ုပ်အိုမင်း မစွမ်း ရှိသောအခါ သားသမီးများနဲ့ ဇနီးမယားကပြန်လည်ပြီး ကျွန်ုပ်ကိုလုပ်ကျွေးကြမှာပါ"

"ဩော်...... ဒီလိုလား၊ နောက်ထပ်ကော ဘာရှိသေး သလဲ"

"နောက်ထပ်က ရွှေအိုးမြှုပ်ရပါသေးတယ်...... "

"စကားက တယ်ဆန်းပါလား၊ ရှင်းစမ်းပါအုံးငှက်ငယ်"

"လက်ပံတောမှာ သားတော်သမီးခံ မရှိတဲ့ ငှက်အိုကြီး တွေလည်း ရှိနေကြပါတယ်။ သူတို့ကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက် တဲ့ငှက်တွေ မရှိသလောက်ပါပဲ၊ ကျွန်ုပ်က သူတို့ကို တတ်စွမ်းသမျှ စပါးနှံတွေ ပေးကျွေးရပါတယ်၊ သူတို့နဲ့ ကျွန်ုပ်ဟာ ဘာမှ ဆွေမျိုးတော်စပ်မှု မရှိတာကြောင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှု စေတနာ သက်သက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ နောင်ဘဝအတွက် ရွှေအိုး မြှုပ်သလို ဖြစ်လို့ ရွှေအိုးမြှုပ်ရတယ်လို့ ပြောတာပါ။ ပြီးတော့ တစ်ခုရှိသေးက သူကြွယ်ကြီးရဲ့ စပါးခင်းကို ဖျက်လိုဖျက်ဆီး ချင်တဲ့ သဘောလုံးဝ ကျူးပ်မှာ မရှိပါဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငှက်ငယ်ရဲ့ စိတ်ရှည်လက်ရှည်ရှင်းပြတာကို သူကြွယ်ပုဏ္ဏားကြီးကြားရတဲ့အခါ အလွန်တရာ ကျေနပ်အားရသွားတယ်။ ငှက်ငယ်ကို သူ့ရင်ခွင်မှာ ပွေ့ပိုက်ပြီး ယုယစွာ ပွတ်သပ်ပေးတယ်။

"အလွန်လိမ္မာပြီး တာဝန်ကျေလှပါတယ်..... ငှက်ငယ်၊ သင့်ရဲ့လုပ်ဆောင်ချက်ဟာ ကျေးငှက်အားလုံးအတွက် ကောင်းမြတ်လျှော်ကန်ပြီး စံထားလောက်ပေတယ်။ သင့်ကို ယနေ့မှစ၍ ကျွန်ုပ်သားအဖြစ်မွေးစားလိုက်ပါပြီ၊ စပါးတွေကိုလဲ ဆန္ဒရှိသလောက်ယူငင်ကိုက်ချီခွင့် ပေးလိုက်ပါပြီ"

သူကြွယ်ကြီးဟာ ကျေးငှက်ကို ကျော့ကွင်းမှ လွှတ်ပေးလိုက်တယ်တဲ့ကွယ်။

❑ ကြွေးဟောင်းဆိုတာဘာလဲ၊ ကြွေးသစ်ဆိုတာဘာလဲ၊ ရွှေအိုးမြှုပ်တယ်ဆိုတာဘာလဲ ဆိုတာတွေကို ကလေးတို့ သိရှိနားလည်ကြရောပေါ့နော်။

ကလေးတို့လဲ အရွယ်ရောက်တဲ့အခါ ဒီပုံပြင်ထဲက ကြက်တူရွေးလေးလို အားလုံးအတွက် တာဝန်ကြေအောင် ကြိုးစားကြနော်။

စာဖတ်သူများ ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ပါစေ ......

ဆရာဦးမိုးမြင့် (B.Sc)

* * * * * *

www.burmeseclassic.com